

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 23CE1

XIV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Educació

Sessió 23, dilluns 19 de setembre de 2022

Presidència de la I. Sra. Marta Moreta Rovira

Sessió 23 de la CE

La sessió de la Comissió d'Educació (CE) s'obre a ****. Presideix Marta Moreta Rovira, acompanyada de la vicepresidenta, Nogay Ndiaye i Mir, i del secretari, Jordi Albert i Caballero. Assisteix la Mesa el lletrat Mario Núñez Martínez.

Hi són presents Dolors Carreras Casany, Rocio Garcia Pérez i Esther Niubó Cidoncha, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Irene Aragonès Gràcia, Najat Driouech Ben Moussa i Mònica Palacín i París, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Anna Erra i Solà, Judit Guàrdia i Torrents, Francesc Ten i Costa i Judith Toronjo Nofuentes, pel G. P. de Junts per Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Catalunya; Jordi Jordan Farnós, pel G. P. d'En Comú Podem; Ignacio Martín Blanco, pel G. P. de Ciutadans, i Lorena Roldán Suárez, pel G. Mixt.

[Assisteix] a aquesta sessió .

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre l'inici del curs escolar 2022-2023 (tram. 355-00067/13). Conseller del Departament d'Educació.

Sessió informativa.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre l'inici del curs escolar 2022-2023 (tram. 354-00154/13). Esther Niubó Cidoncha, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre el balanç de la primera setmana del curs escolar 2022-2023 (tram. 354-00156/13). Manuel Jesús Acosta Elías, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

4. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre la matrícula de la formació professional (tram. 354-00143/13). Jordi Jordan Farnós, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

5. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre la gratuïtat de les activitats extraescolars per l'avançament de l'inici del curs escolar (tram. 354-00144/13). Jordi Jordan Farnós, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

6. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre l'adjudicació de places de tècnic especialista en educació infantil a la província de Barcelona (tram. 354-00152/13 Jordi Jordan Farnós, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

7. Sol·licitud de compareixença del director general de Centres Públics davant la Comissió d'Educació perquè informi sobre la classificació dels centres educatius segons llur complexitat i el procediment per a actualitzar-la (tram. 356-00823/13). Esther Niubó Cidoncha, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

La presidenta

Bon dia a tothom. Benvinguts una altra vegada després de les fantàstiques vacances d'estiu. Iniciaríem aquesta sessió de la Comissió d'Educació.

I, abans d'iniciar-la, algun grup parlamentari té alguna substitució per comunicar?
(Esther Niubó Cidoncha demana per parlar.) Senyora Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí, presidenta. El diputat Jordi Riba substituirà la diputada Dolors Carreras.

La presidenta

Algun altre...? *(Judith Toronjo Nofuentes demana per parlar.)* Endavant.

Judith Toronjo Nofuentes

El diputat Ramon Tremosa substituirà la diputada Anna Erra.

La presidenta

Alguna altra substitució? *(Pausa.)* No? Si els hi sembla bé, començaríem primer per fer les votacions de les compareixences i seguidament farem una pausa i comencem amb la compareixença del conseller. Per tant, farem les votacions.

**Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Educació
sobre l'inici del curs escolar 2022-2023**

354-00154/13

El segon punt de l'ordre del dia és la sol·licitud de la sessió informativa sobre l'inici del curs escolar demanada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per avançar. La senyora Niubó té alguna cosa a dir?

Esther Niubó Cidoncha

No, simplement, com que ja hi ha la sessió informativa sol·licitada per la pròpia conselleria, doncs entenem que avui ja queda substanciada la que havíem sol·licitat com a grup.

La presidenta

Molt bé. *(Mònica Palacín i París demana per parlar.)*

Mònica Palacín i París

Sí; molt bon dia. Simplement per matisar la votació que el nostre grup parlamentari farà respecte a totes les sol·licituds que fan referència al conseller. Tal com deia la

diputada Niubó, donat que el mateix conseller ha demanat compareixença i es substanciarà avui mateix, doncs el nostre vot serà en contra de la resta de compareixences, perquè s'haurà fet avui la substanciació.

Gràcies.

La presidenta

Bé; anem per la votació. El punt número 2, la compareixença del conseller, demanada pel Grup Socialistes i Units per Avançar.

Vots a favor? (*Veus de fons.*)

No. (*Veus de fons.*) No, no, a veure... A veure, torno a començar. Punt número 2: sol·licitud de compareixença del conseller d'Educació demanada pel Grup Socialistes i Units per Avançar. El punt número 3 és demanat per VOX, o sigui que, senyora Palacín, em sembla que té els papers girats, diguem-ne, eh? Però, bé. El que votem ara és la compareixença del conseller demanada pel Grup dels Socialistes i Units per Avançar. Tornem a començar.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Set a favor i 8 en contra, 8 en contra de Junts per Catalunya, Esquerra Republicana, i vots a favor de socialistes, comuns, PP i VOX.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Educació sobre el balanç de la primera setmana del curs escolar 2022-2023

354-00156/13

Anem per la votació del punt número 3, que és sobre la comissió informativa del conseller d'Educació sobre el balanç de la primera setmana del curs escolar, demanada pel Grup Parlamentari de VOX. Alguna cosa a dir?

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí; gràcies, presidenta. Només dir el mateix que acaba d'expressar la portaveu del Grup Socialista: quedaria substanciada per la presència d'avui del conseller. Però, en qualsevol cas, doncs segurament procedirem a la votació, també.

Gràcies.

La presidenta

Perfecte.

Doncs vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

D'acord. Serien 2 vots a favor, de PP i VOX, i 13 vots en contra, d'Esquerra, Junts per Catalunya, Socialistes i Units per Avançar, comuns, i em sembla que no em deixo ningú més.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Educació sobre la matrícula de la formació professional

354-00143/13

Anem pel punt número 4 de l'ordre del dia, que és la sessió informativa en la comissió d'Educació amb el conseller d'Educació sobre la matrícula de la formació professional, demanada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Algun comentari, senyor...? (*Pausa.*) No?

Vots a favor?

Vots en contra?

Doncs 7 vots a favor i 8 vots en contra.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Educació sobre la gratuïtat de les activitats extraescolars per l'avançament de l'inici del curs escolar

354-00144/13

Anem pel punt número 5, que és la sessió informativa amb el conseller d'Educació sobre la gratuïtat de les activitats extraescolars per l'avançament de l'inici de curs, demanada pel Grup Parlamentari d'En Comú Podem. Alguna consideració? *(Pausa.)*

No?

Vots a favor?

Vots en contra?

Set vots a favor –no hi ha cap abstenció, eh?, perdó– i 8 en contra.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller d'Educació sobre l'adjudicació de places de tècnic especialista en educació infantil a la província de Barcelona

354-00152/13

Anem pel punt número 6: sol·licitud de compareixença del conseller sobre l'adjudicació de places de tècnic especialista d'educació infantil a la província de Barcelona, demanada pel Grup Parlamentari d'En Comú-Podem. Cap consideració? *(Pausa.)* No? Anem a la votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions? No.

Set vots a favor, 8 vots en contra.

Sol·licitud de compareixença del director general de Centres Públics perquè informi sobre la classificació dels centres educatius segons llur complexitat i el procediment per a actualitzar-la

356-00823/13

Anem al punt número 7 de l'ordre del dia, que, com tots tenen, hi ha una petita modificació: on diu «senyor Jean-Marc Segarra Mauri, director general de Centres Públics» ha de dir «senyora Dolors Collell Surinyach, directora general de Professorat i Personal de Centres Públics». Tothom té aquesta rectificació? *(Pausa.)*

Sí? Doncs fem la votació d'aquesta compareixença a la Comissió d'Educació, en aquest cas de la directora general de Professorat i Personal de Centres Públics, demanada pel Grup Socialistes i Units per Avançar. Algun comentari? *(Pausa.)* No?

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Doncs s'aprova per unanimitat.

Havent acabat els punts de l'ordre del dia, fem una petita pausa perquè entri el conseller i iniciem.

Gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Molt bé.

Sessió informativa amb el conseller d'Educació sobre l'inici del curs escolar 2022-2023

355-00067/13

Doncs tenim ja el conseller aquí i, per tant, iniciariem. Tindrà la compareixença un temps de seixanta minuts per al conseller; la resta dels grups parlamentaris, cadascú tindrà un torn de deu minuts, i després, si hi ha rèplica, en tornem a parlar, d'acord? Per tant, conseller, li dono la paraula. Benvingut una altra vegada, i endavant.

El conseller d'Educació (Josep González Cambray)

Ara. Gràcies, presidenta. Ens retrobem aquí amb cadires noves, comentàvem. No sé si són més còmodes o «menos», de moment tampoc no ho sé pas. Bé, doncs, content de tornar a ser aquí al Parlament per parlar d'educació, sempre és un plaer ser aquí amb tots vostès per parlar d'educació. Aprofito per desitjar-los un molt bon curs.

Ja no ens recordem gaire de l'estiu, ho comentàvem ara amb la presidenta, diu: «Què tal les vacances?», dic: «Ui, les vacances, deixa'm pensar». Perquè passen moltes coses i quan passen moltes coses, doncs, fa que la memòria històrica, doncs, costi de tornar-hi, eh? Però, en tot cas, era important que féssim vacances, era important que féssiu vacances els servidors que esteu al Parlament i era molt important també que tots els nostres mestres i el nostre professorat pogués fer les vacances merescudes d'estiu per carregar forces i per carregar les piles per afrontar un curs que tot seguit els explicaré algunes de les principals novetats.

Permetin-me també que saludi bona part del meu equip que està avui aquí present, tenim la secretària general, la secretària de Transformació Educativa, molts directors generals. Gràcies per la vostra dedicació, gràcies per la vostra actitud i gràcies per ser-hi. Sense vosaltres això no seria possible, sense vosaltres la majoria de les coses que explicarem avui, per no dir totes les coses que explicarem avui, no serien possibles. Per tant, gràcies. Som les persones les que fem que passin les coses.

Deia, començo. Avui fa quinze dies que ha començat el curs. Un curs que ha arrencat sense covid, sense vagues, sense percentatge d'aplicació en les llengües i amb moltes transformacions i novetats al servei de l'alumnat. Així és com ha començat el curs 22-23. Un curs sense covid és molt més important del que ens pugui semblar, perquè de vegades tenim la tendència de veure... una mica ho deia abans amb el tema de les vacances, eh?, veiem les coses com molt llunyanes. Tampoc fa tant de temps que portàvem mascaretes dins les aules. I el que és més important, vam acabar el curs passat amb grups bombolla. Vam acabar el curs passat amb mesures organitzatives sanitàries dins dels centres educatius.

I, per tant, és molt important que siguem capaços de començar un curs, és molt important que puguem començar un curs sense aplicar mesures sanitàries, només decisions amb criteri pedagògic. I, per tant, aquest fet de només prendre decisions amb criteri pedagògic ens dona l'oportunitat també... I hem de ser capaços d'aprofitar-la, quan se't presenten les oportunitats, has de ser capaç d'aprofitar-les. I, per tant, hem de ser capaços d'aprofitar i iniciar una nova etapa educativa a Catalunya.

I aquí els hi demano tota la seva complicitat amb les crítiques que calguin, amb les aportacions de millora que calguin, però m'agradaria que tots els grups polítics d'aquest Parlament tinguéssim la consciència que comencem una nova etapa educativa després de la pandèmia.

Deia, comencem un curs també sense vagues. L'any passat va ser un curs amb molt malestar i així ho hem reconegut. S'hi van ajuntar moltíssimes coses. I hem estat capaços d'arribar a un acord amb els sindicats. Nosaltres volíem un acord des del primer dia, havíem fet diferents propostes d'acord, anàvem fent les diferents propostes d'acord en funció de les possibilitats pressupostàries, de les possibilitats econòmiques, i vam ser capaços, el dia 1 de setembre, d'arribar a un acord històric amb els sindicats. Un agraïment als sindicats per la seva responsabilitat, perquè tots necessitàvem aquest acord.

I el necessitàvem perquè és de justícia revertir una retallada de feia més de deu anys. I tant que sí. És de justícia perquè el que fem és incorporar al sistema educatiu 3.500 mestres i professorat nou a partir de l'1 de gener del 2023. I és de justícia també perquè ens permetrà una hora més de coordinació qualitativa dels centres educatius per tal de poder donar resposta a aquestes transformacions, a aquests reptes, a aquests nous projectes i a aquestes noves mirades que hem de ser capaços de portar a terme dins les nostres aules d'aquest país.

I quan parlo de nous projectes, noves mirades i noves transformacions, torno a dir-ho, m'agrada dir-ho, no vol dir que el que féssim fins ara no ho féssim bé, en absolut. Vol dir que necessitem donar resposta als reptes també fent les coses diferents de com les fèiem fins ara. I, per tant, tot el nostre acompanyament, l'acompanyament del Departament d'Educació per fer que les coses passin als centres educatius amb aquesta també mirada pedagògica i les necessitats del nostre alumnat, que no són les mateixes que fa quinze, vint anys, cinc anys o les que tenien abans.

Per tant, vam arribar a un acord històric. Dic històric perquè feia més de vint anys. Ho dic per la dificultat també d'arribar-hi, eh? I, a més, aquí en aquest Parlament m'emplaçaven la majoria de grups polítics a dir: «Conseller d'Educació, és incapaç d'arribar a un acord». No, hi hem arribat abans de començar el curs. Hi hem arribat, a més a més, donant... sense... Abans d'arribar a l'acord, ja donàvem resposta a la

majoria de demandes que se'ns feien, de reclamacions sindicals que se'ns feien, ja hi donàvem resposta.

Però n'hi havia una que era la demanda, que era reduir l'hora lectiva. Per tant, quan hem estat capaços, perquè hem tingut la disponibilitat econòmica de fer-ho, ho hem fet. Faig una mica de... me paro una mica en aquest tema perquè és important, eh? Nosaltres fins l'1 de setembre havíem fet la proposta de reduir l'hora lectiva a les escoles el curs 22-23 i als instituts el 23-24. Se'ns va dir: «No, tot alhora». Vam dir: «Doncs, no sabrem si ho podrem fer tot alhora». Quan hem pogut fer-ho tot alhora, perquè hem tingut més marge al Departament d'Educació a través de l'increment del dèficit amb un acord amb el president i amb el conseller d'Economia, el que hem fet és oferir, evidentment, revertir la retallada el més aviat possible.

I, per tant, aquí hi ha un efecte col·lateral que és, ho tenim ara, ho hem d'aprofitar ara. I, per tant, amb els centres educatius ja hem començat a treballar conjuntament, des del dia 1 de setembre, amb les direccions per desplegar aquesta reducció horària a partir de l'1 de gener. I, per tant, farem conjuntament aquest desplegament amb les direccions. Ja ens hem reunit, ja ho hem comentat amb una junta de directors. Diré que va ser el 8 de setembre, la primera setmana d'inici de curs, i després ja, aquell mateix dia 8 de setembre ja hi va haver un grup de treball de direccions per analitzar com es feia aquesta reducció de l'hora lectiva.

I si em permeten, ho dic perquè... Ja em coneixen també una mica, eh? M'agrada intentar objectivar al màxim, perquè si ens basem només en opinions, només en percepcions, de vegades poden coincidir, adequar-se, atansar-se a la realitat, de vegades queden allunyades de la realitat. Jo ara els hi donaré una dada que és objectiva, que és objectiva. Aquest curs que ha començat no serà el curs que tenim més alumnes al sistema educatiu català, no ho és. Tenim corbes demogràfiques que van evolucionant i no és el curs que tenim més alumnes dels darrers anys.

Ara bé, el que sí que és objectiu és que a partir de l'1 de gener del 2023 tindrem el número més alt de mestres i professors de la història d'aquest

Fitxer 23CE2

I aquesta dada és objectiva. Tenim el nombre més alt de mestres i professors [#00.05] d'aquest país i alhora també de personal d'atenció educativa. Per tant, deia,

comencem un curs sense pandèmia. A nivell emocional és... Volia dir «molt important», però és queda curt, el «molt important». Hem patit dos anys molt difícils. Hem patit dos anys molt complicats dins dels centres educatius. I, per tant, emocionalment afortunadament comencem un curs sense mascaretes, sense grups bombolla i sense mesures organitzatives basades en criteris sanitaris. Comencem un curs sense vagues i els hi deia: també comencem un curs i també és important i també és transcendent i l'any passat ens va marcar també el curs, també ens va crear aquest malestar d'haver de donar resposta a ingerències judicials, comencem un curs sense aplicar percentatges lingüístics a les aules. Nosaltres, com a Departament d'Educació, el que garantim, com no pot ser d'una altra manera i és el que diu la llei d'educació de Catalunya, és que l'aprenentatge s'ha de basar en criteris pedagògics, no de percentatges. I garantim que tot l'alumnat a l'acabar quart d'ESO assoleixi les màximes competències orals i escrites tant en català com en castellà. Com en més llengües, millor. Anglès, francès, totes les altres llengües del sistema educatiu. Totes les llengües també de les famílies i dels ciutadans d'origen. I, per tant, davant d'unes ingerències judicials, què vam fer? El que havíem de fer, que era donar una resposta de país amb el màxim consens polític, màxim consens social i màxim consens pedagògic. I per això el que vam fer va ser dotar-nos de dos... de nova normativa, dotant-nos de dues noves lleis, una amb el vuitanta per cent del suport del Parlament i l'altra aprovada des del Govern on dotéssim els centres educatius, les direccions i els mestres d'aquesta cobertura jurídica a l'hora d'aplicar els seus projectes lingüístics. És el Departament d'Educació qui es responsabilitza jurídicament dels projectes lingüístics dels centres educatius.

Per tant, sense mascaretes, sense vagues i sense aplicar percentatges en els aprenentatges. Hi ha moltes transformacions. Amb moltes transformacions... En destacaré sis. En destacaré sis. Transformacions que si em permeten... De transformacions, en fem contínuament. La vida en si ja és canvi, la vida ja és transformar-se i a cada escola les coses van passant una setmana diferent de la setmana anterior, i així ha de ser. Entre tots aprenem a fer les coses millor i entre tots evolucionem els projectes. Però quan em refereixo a sis transformacions, vol dir que hi ha sis decisions del Departament d'Educació que han començat a aterrar a les aules d'aquest país i que són novetats que no havien passat fins ara. Per tant,

està bé també situar-les en la seva justa mesura, perquè el que jo els hi preguntaria a vostès, als grups parlamentaris, és si aquestes transformacions, a mesura que les vagi explicant, vostès entenen que són bones per a l'alumnat. Si entenen que són bones per a l'alumnat, podem entrar en «potser a l'hora de prioritzar en podríem fer una altra en lloc d'aquesta», però no podríem dir... no podem afirmar que no són bones. I entenc que vostès matisin o diguin la seva a l'hora de prioritzar què fem primer i què fem després. I aquí per això hi ha una gradació de responsabilitats: vostès són diputats, jo soc conseller del Departament d'Educació i, per tant, cadascú pren les decisions que li pertoquen. Però jo crec que hauríem de ser capaços de també començar aquesta nova etapa entre nosaltres i obertament explicar-nos quins són els reptes del sistema educatiu, com hi hauríem de donar resposta i, sobretot i també, en quina gradació i en quin ordre i en quina prioritat hi hem d'anar donant resposta.

Deia: sis novetats que no havien passat fins ara. Primera novetat. Em fixo en la més rellevant, que és la que ja es desprèn de la primera frase que he fet a l'arribar, que és: portem dues setmanes de curs. Per tant, la primera novetat és que hem avançat el curs. A més, ha estat una novetat que ha donat molt de debat, sí? Per dir-ho així. És una novetat que ha donat molt de debat. Per tant, torno... Algunes coses ja les he compartit amb tots vostès. D'altres no, perquè d'altres ja comencen a ser una mica balanç d'aquest inici de curs i portem dues setmanes de curs. Per tant, vam començar el curs el 5 de setembre a les escoles d'aquest país i vam començar el curs el 7 de setembre als instituts. L'objectiu era clar. No m'allargaré massa. Racionalització del calendari. Eскурçar el temps de desconexió a l'estiu. I sobretot –sobretot– una mesura que sabem que té impacte en l'alumnat vulnerable, que no té les mateixes oportunitats per accedir als casals i a les activitats d'estiu, que tindrà una setmana més de beca menjador i, per tant, una mesura que sabem que és del tot positiva per a l'alumnat vulnerable. A més, i això també ho he compartit i a vegades, segons com no s'hi dona prou rellevància, no ens inventem res: fa deu anys que el Consell Escolar de Catalunya, on també hi són els representants dels treballadors, fa deu anys que el Consell Escolar de Catalunya fa informes. N'ha fet quatre dient «si us plau, conseller, avanci el curs». Tots els consellers que han entrat els darrers deu anys s'han trobat informes del Consell Escolar de Catalunya dient-li

«valori l'avançament de curs». Per tant, el que fem és: davant d'una mesura demanada, decidim tirar-la endavant. És una mesura que no afecta els drets laborals i comencem a fer consens amb tothom per veure com la despleguem. Per fer-ho també hi ha una sèrie d'actuacions del Departament d'Educació que han d'acompanyar el desplegament d'aquesta mesura. La més principal que destaco, perquè tampoc no havia passat mai fins ara i que també ha vingut per quedar-se, és... Veig la directora general de Professorat aquí, la Dolors Collell. És nomenar... I això són aquelles frases que es diuen ràpid, que es diuen fàcils, però que al darrere hi ha tanta gestió –tanta gestió–, que per això reconec el mèrit, en aquest cas de la directora general. Vam nomenar la plantilla estructural dels centres educatius durant el mes de juny i fins ara es feia a mitjans, finals de juliol. I això també ha vingut per quedar-se perquè dona molta tranquil·litat als nostres professionals. Vam nomenar 43.000... O sigui, tenim, evidentment, els funcionaris que ja saben la plaça que tenen i després tenim personal que encara no sap el destí que tindrà l'any vinent. I en vam nomenar 43.000 el mes de juny, a mitjans del mes de juny. Després, les que queden de nomenar al setembre són les que és inevitable que quedin per nomenar al setembre: baixes durant l'estiu, nomenaments puntuals, el que sigui.

I després teníem el repte... Teníem el repte, si em permeten, de davant d'un... El que deia, eh? Transformacions, novetats. Davant que era la primera vegada que a les tardes del mes de setembre no fèiem horari lectiu, no fem –perquè encara estem al setembre– horari lectiu i fem educació en el lleure educatiu. Era un repte, també, com érem capaços de desplegar aquest acompanyament a l'alumnat, aquesta conciliació familiar al cent per cent perquè es puguin quedar tots els nens i totes les nenes que vulguin del país, i com fer aquest desplegament del lleure educatiu.

I el que s'ha vist és que aquest lleure educatiu –i torno a objectivar, eh?– ha funcionat amb diria que la màxima normalitat que podia funcionar. La màxima normalitat que podia funcionar vol dir que s'han contractat 21.238 monitors, el cent per cent dels contractes de les escoles públiques estaven signats abans d'iniciar el curs amb entitats de lleure, 1.730 escoles públiques.

Com vostès saben, les 700 escoles concertades ho contracten directament. I les incidències detectades aquestes dues setmanes han estat mínimes, i la majoria han

estat per ajustar el nombre de monitors al nombre d'alumnes, i s'ha anat resolent a mesura que s'han pogut solucionar amb les entitats contractades per oferir el servei d'educació en el lleure. Les incidències per necessitat de reajustar el nombre de monitors han estat del 2,30 per cent del total de centres, i, per tant, ho hem fet per primera vegada. I avui aquí al Parlament, podem afirmar que el 97,7 per cent no han notificat cap problema, en aquest sentit, i no han tingut cap problema, en aquest sentit, pel que fa als monitors d'educació en el lleure a les tardes.

Hi han 1.730 escoles que han signat contracte, n'hi han setanta-set –això és informació col·lateral, per entendre'ns, eh?. Vam oferir l'oportunitat a les escoles d'educació especial i a les escoles rurals d'excepcionar els monitors amb lleure i fer-ho amb mestres i professionals, perquè així també ens ho havien sol·licitat. I que sàpiguen vostès que hi han setanta-set centres educatius que van excepcionar ja el mes de juliol, doncs, la realització d'aquestes activitats.

Per tant, estem davant d'una altra situació i un altre cas on les prediccions d'«això no anirà bé» no s'han complert. Les prediccions estan bé, perquè també ens avisen, eh?, i, per tant, si hi ha certa... Això sempre passarà, jo tampoc no pretenc que deixi de passar, eh?, per tant, si els hi dic això, vostès actuïn com actuïn, perquè alguns grups polítics d'aquest Parlament deien: «No, no hi han monitors. No en trobarem.» Escolti'm, es van avançar, es van precipitar. No passa res, avances i precipitin les vegades que facin falta, però nosaltres seguirem fent la feina en el moment que l'hem de fer.

Deia, estem davant d'una situació d'absoluta normalitat en l'educació en el lleure a les tardes de setembre. Estem davant d'una situació de que totes les famílies del país, tots els nens i nenes del país han assistit, han pogut assistir en el mateix horari al mes de setembre que al mes d'octubre, novembre i desembre, per tant, cent per cent de conciliació familiar en aquest avançament de curs.

I també, com a Departament d'Educació, i com sempre fem, estem davant d'una situació que de cara al curs vinent la millorarem. I tant que sí. Perquè ho hem fet malament? No, en absolut, perquè ho hem de valorar entre tots, i perquè ho hem d'avaluar entre tots., i perquè només podem prendre les millors decisions si som

capaços d'avaluar, i perquè només podem prendre les millors decisions si som capaços de sistematitzar les nostres decisions.

I, per tant, avui els anuncio també, i m'agradaria molt que s'hi sumessin, i, per tant, proposo formar també a través d'aquest Parlament un..., no sé com funciona, presidenta, veurem com ho podem articular, eh?, però m'agradaria que aquest Parlament també pogués fer una avaluació de com hem portat a terme les tardes de setembre. Nosaltres, el que tenim clar és que és una bona mesura per l'alumnat i, per tant, és una mesura que ha vingut per quedar-se.

Un cop tenim clar que és una bona mesura per l'alumnat i ha vingut per quedar-se, el que fem és avui compartir amb vostès que farem un procés d'avaluació amb tots els implicats en aquest avançament de curs, per tal de definir junts, per tal de dissenyar junts quina és la millor manera de portar-ho a terme.

Per tant, n'aprendrem del que hem viscut aquest any, i amb els representants dels treballadors, amb els sindicats, amb les direccions, que ja hem començat a fer-ho també amb les direccions, amb els mestres, amb les famílies, i, si em permeten, amb l'alumnat iniciarem a partir ja de finals d'aquest mes de setembre, quan acabem de recollir totes les dades de com ha funcionat, iniciarem aquest procés d'avaluació.

Ens agradaria que aquest procés d'avaluació ens donés dos-tres mesos per portar-lo a terme, perquè amb tota la tranquil·litat, de cara a finals d'any, de cara a principis del proper any, doncs, ja poguéssim compartir com avançarem el curs escolar el curs 23-24.

Una altra novetat, novetat que suposa un autèntic canvi de paradigma, i, de vegades, quan fas aquestes afirmacions, poden semblar eslògans, no? No, no ho és, i jo crec que ens donarem compte en el temps. A mesura que passa el temps, ens en donarem compte, i ens en donarem compte normalment d'aquests canvis de paradigma quan tota la societat els dona com per una cosa, com per un fet, com per una decisió, com per un canvi absolutament positiu, i això té a veure amb la gratuïtat per a les famílies a l'escolarització, a les escoles bressols públiques.

M'agrada fer-ho, m'agrada fer-ho en la línia del que deia abans, eh? Sé que ho he fet, però per si vostès no ho tenen al cap, que és normal que no ho tinguin al cap, eh? Quin és el mapa d'escoles bressol del país? El mapa d'escoles bressol del país és 927 escoles bressols municipals, dels ajuntaments, 42 escoles bressol del Departament d'Educació, i 747 escoles bressols, privades. Dir privades a les escoles bressols pot tenir una contradicció, però són privades. Unes 250 d'aquestes 747 són d'iniciativa social.

Llavors, què fem amb l'Infantil 2 per aquest curs? Hem començat un camí de gratuïtat de 0 a 3 per a l'escolarització de les famílies. Per a l'escolarització de les famílies vol dir lo mateix que a les escoles. Cobrim l'escolarització de les famílies, i, per tant, hi han altres serveis, com podria ser l'acollida matinal, les activitats extraescolars, el menjador, el temps de migdia, que, com a les escoles, no entren, no formen part d'aquest finançament. I, per tant, donem cobertura al que estan pagant les famílies aquest curs 21-22, al que han pagat les famílies aquest curs 21-22 a les escoles bressol en concepte d'escolarització, i si hi ha algun ajuntament del país que les famílies el curs 21-22 pagaven més diners per l'escolarització dels 1.600 euros, que ens ho diguin, i ho revisem.

És important això, perquè ho vaig dient perquè encara sento alguna

Fitxer 23CE3

crítica de dir: «No em cobreixen les despeses.» No és veritat, no ens n'estem trobant casos –no ens n'estem trobant casos– i, si ens trobem algun cas, que vinguin i ho actualitzem.

Afortunadament, a la majoria d'ajuntaments del país les famílies ingressaven menys, molt menys, si m'ho permeten, en la majoria de casos, que 1.600 euros, perquè els ajuntaments fan aquesta tarifació social. I, per tant, els ajuntaments rebran més recursos per a l'escolarització de les famílies dels que els ingressaven les famílies. S'entén això? Per tant, la majoria d'ajuntaments del país tindran menys cost i menys despesa a l'hora de finançar les escoles bressols municipals. O això vam signar en un acord amb la Federació de Municipis de Catalunya i amb l'Associació Catalana de Municipis. I també ho vam signar en un acord amb les tres patronals de la privada.

I per què amb les tres patronals de la privada? Perquè som conscients que el que estem fent és iniciar un camí de gratuïtat de l'escolarització zero-tres. Però no estem donant resposta a la universalitat, encara. Iniciem un camí. I, per tant, com que no estem donant resposta a la universalitat, enteníem que havíem d'ajudar les famílies més del que se les ajudava fins ara, també, si no podien entrar a les escoles bressols públiques.

I, per tant, passem de finançar tres-cents euros a vuit-cents euros a totes les places de les escoles bressols privades. De fet, els tres-cents euros de les escoles bressols privades, només finançades amb les d'iniciativa social, per tant, unes 250... I ara financem amb vuit-cents euros totes les places de totes les escoles bressol privades, de les vuit-centes, de les 747. I, a més a més, incorporem un mòdul amb les situacions en què aquestes escoles bressols privades tinguin alumnat en situació de vulnerabilitat; incorporem un mòdul de vuit-cents euros addicional.

I el que els hi deia –important, eh?–: iniciem aquest camí per la universalitat i, per tant, tota l'oferta del zero-tres que incrementin els ajuntaments..., tenim fons europeus de creació de places els propers tres anys, comptant aquest curs ja. I, a més a més, evidentment, des del Departament d'Educació, doncs, finançarem amb 1.600 euros aquestes places d'infantil dos.

No perdem de vista que vam recuperar el 2019 el finançament, l'aportació al finançament de les escoles bressols municipals, que fins llavors no existia i només rebien el suport a través de diputacions. I, per tant, la Generalitat no intervenia en aquest finançament. I a partir del curs 19 vam tornar a recuperar aquest finançament de les escoles bressols municipals, aportant una quantitat anual i, a més a més, compensant el retorn del deute dels darrers set anys. I això està aprovat a través de llei d'acompanyament de pressupostos.

Permetin-me que destaquí també en aquest àmbit l'aposta que fem també pel món rural, l'aposta que fem pel món rural pel que fa a les escoles bressols rurals. Passem..., aquest curs vam canviar els criteris de desplaçament de les escoles bressols rurals. I fins a aquest curs teníem setanta escoles bressols rurals. Escoles bressol rurals –cal que ho expliqui més?– són... Bé, ho explico més: pobles de menys de 2.500 habitants, sí?, on fins a tretze alumnes el que fem és incorporar l'escola

bressol a l'escola, dins de l'escola. Fins ara en teníem setanta i teníem moltes dificultats. Era un pla que funcionava molt bé –molt bé. Es va començar el 2015 i funcionava molt bé, però tenia un marge de millora, tenia un punt de millora, un àmbit de millora. Pràcticament és aquest el que tenia. Ara ja n'hem detectat un altre, que és el que els hi deia. A mesura que anem fent coses, també detectem coses a millorar i, per tant, ara el projecte aquí –en tot cas, si volen el comentem– és evolucionar-lo també cap a millorar-lo encara una mica més.

Però hi teníem un punt que era molt important, que és que molts ajuntaments, al ser tan petits, tenien molts problemes a l'hora de mantenir aquesta escola bressol rural. Per tant, el que vam fer va ser canviar les regles de joc a l'hora de les aportacions que feia el Departament d'Educació, i el Departament d'Educació, amb un mòdul fix, el que fa és finançar el vuitanta-cinc per cent de les despeses d'aquestes escoles bressol rurals. I, per tant, el que ha succeït és que... Dissabte n'inaugurava una a Palau de Santa Eulàlia, a l'Alt Empordà. Hem passat de tenir-ne setanta a tenir-ne 122. Per tant, en un curs hem incrementat en cinquanta-dos les escoles bressols rurals del país. És molt rellevant, aquesta dada. I això ha estat gràcies a aquesta política d'acompanyar i de facilitar als pobles, perquè vol dir que la necessitat hi era, de facilitar aquesta creació d'escoles bressols rurals.

Una altra transformació, novetat, canvi de paradigma. Iniciem un camí per tenir menys nens i nenes a les aules. Iniciem un camí perquè les ràtios a les nostres escoles siguin de vint. I això ho hem fet aquest curs, començant per infantil tres. Per tant, el curs vinent ho tornarem a fer a infantil tres. Voldrà dir que ja tenim infantil tres i infantil quatre, i així ho anirem fent. Per tant, en nou anys amb nou cursos tindrem les escoles amb vint nens i nenes per aula com a màxim.

Aquí anem fent, hi han ajustos en la mesura de disponibilitats, sobretot d'espais. I el que sí que podem afirmar avui, amb dades que són d'inici de curs..., tenim que el 84,3 per cent dels grups de l'escola pública tenen vint o menys alumnes per aula. El vuitanta-quatre per cent tenen vint o menys alumnes per aula. Recordin vostès que, quan la ràtio estava a vint-i-cinc, també teníem un percentatge d'aules que estaven superiors a vint-i-cinc. I, per tant, amb vint o menys alumnes per aula a l'escola pública tenim un 84,3 per cent dels grups, i la resta estan entre vint i vint-i-cinc.

I els centres concertats..., molt important, aquesta dada, també –molt important, aquesta dada. I agraeixo també la complicitat dels centres concertats a l'hora de començar el curs també amb aquesta reducció de ràtios, que per a ells és voluntària –que per a ells és voluntària. Perquè, com que ja tenen un concert concedit, com a Departament d'Educació, no puc canviar les regles de joc a mitja partida i, per tant, les escoles concertades que vulguin han sortit a vint, i les que no, han sortit a vint-i-cinc. Moltes escoles han sortit a vint perquè per formar part d'aquest servei educatiu de Catalunya i per fer la mateixa oferta..., i el cinquanta-sis per cent dels grups de l'escola concertada tenen vint o menys alumnes per aula.

Per tant, tot i tenir menys alumnes a l'entrada del sistema educatiu..., perquè, com vostès saben a nivell de demografia, cada cop entren menys alumnes a infantil tres. És una tendència que ja tenim dels darrers anys, i els propers dos, tres anys sabem que es complirà també. Més enllà no ho sabem perquè encara poden nàixer, encara hi són a temps. Tot i tenir menys nens i nenes, comencem amb més grups, comencem amb més mestres i comencem amb menys nens i nenes a les aules.

Una altra transformació –en portem tres– és... A veure... Aquesta premissa és de les més importants i de les més rellevants, però també és la més difícil d'explicar, segurament, o la més llarga d'explicar o la que de vegades també és més difícil que surti als mitjans o que vostès se'n puguin fer ressò, perquè és més complexa, potser. Bé. Per tant, em permeten, eh? Vaig bé de temps? Sí.

Faig com una prèvia. Nosaltres, el que dic sempre. Hem de ser capaços de reconèixer una situació que no ens agrada, hem de ser capaços de reconèixer un problema per passar a l'acció i solucionar-lo. I si no el solucionem, millorar-lo, i començar un camí per solucionar-lo.

Nosaltres tenim escoles segregades? Sí. El sistema educatiu català té escoles segregades. Ens ho hem de dir. Si fem el mateix que fem fins ara continuarem tenint escoles segregades. Si continuem tenint escoles segregades, un cop tens escoles sagrades, què fas? Hi destines el màxim de recursos possibles per tal de compensar aquesta segregació. Hi destines el màxim de recursos possibles –dic el màxim de recursos possibles, estic vigilant les paraules que trio– ja no dic tots els recursos que caldrien, no dic el màxim de recursos possibles per dir: si tens una escola segregada

hi poses més mestres, hi poses més personal d'atenció educativa, hi poses més recursos. Però continuen sent segregades. L'alumne estarà el millor atès possible, però les escoles continuen estant segregades. Em van seguint, no? Sí? D'acord.

Per tant, havíem de ser capaços de canviar la mirada, i per això vam fer un decret d'admissió, i això ho havíem de fer amb els ajuntaments. I per això, el primer que faig a l'hora d'explicar aquesta mesura és un agraïment i un reconeixement als ajuntaments d'aquest país perquè, com sempre, s'impliquen en matèria educativa.

Vam aprovar aquí al Parlament un decret llei, el recordaran vostès, perquè els *timings* a vegades van com van, de cara a facilitar aquesta coordinació i flux d'informació entre ajuntaments i departament d'Educació per tal d'aplicar el decret d'admissió. Per tant, agrair-los també els grups que, en el seu moment van donar suport a aquest decret llei.

Per tant, havíem de ser capaços de: identificar, primer pas, identificar, conèixer on estem, quina és la realitat, per tant, i identificar quant alumnat en cada barri del país, en cada zona educativa del país, en cada municipi, en cada poble, en cada zona rural, quina quantitat d'alumnat, quants alumnes, no de forma genèrica, sinó de forma específica, quants alumnes estaven en situació de vulnerabilitat. Aquesta identificació ha passat, en un any –i aquí tinc la directora general de Famílies i la secretària de Funció Educativa, que han liderat aquest projecte– en un any hem passat del set per cent de detecció al disset per cent. Els números ens diuen que tenim un vint-i-u per cent d'alumnat amb situació de vulnerabilitat. Per tant, hem fet un camí en un any, espectacular. Ens falta camí, sí, però no tant.

Per tant, primer pas, identifiquem alguna atenció de vulnerabilitat del disset per cent, prop del divuit, disset i escaig. Un cop el detectes, aquest alumnat, el que fas és reservar les places a cada zona educativa, a cada barri, a cada poble i a cada ciutat, per tal que aquest alumnat en situació de vulnerabilitat, poder fer una distribució equilibrada. I després el que fas és aquesta distribució equilibrada de l'alumnat. I per fer possible aquesta distribució equilibrada de l'alumnat, i aquí és on ve la novetat, aquí és on ve la transformació, havíem de ser capaços de fer un acompanyament econòmic des del primer alumne. Fins ara què fèiem? Fins ara fèiem un acompanyament econòmic a partir del tercer alumne per grup i ho fèiem amb uns

sis-cents euros. Ara el que fem és acompanyament econòmic des del primer alumne per tal de cobrir tot el que va associat a l'escolarització. Tot és tot. Beques menjador a banda, beques menjador, no està la quantitat... Aquest alumnat, evidentment, ja té beques menjador perquè està en situació de vulnerabilitat.

A banda, tot el que és acollida matinal, material, sortides, colònies, assegurances..., tot el que fa referència associat a l'escolarització fem aquest acompanyament econòmic des del primer alumne, amb 384 euros a l'escola pública i amb 988 euros a l'escola concertada des del primer alumne. Per tant, ens trobem que gairebé 21.000 infants i joves d'infantil tres i de primer d'ESO arriben al sistema educatiu amb aquest acompanyament econòmic, i per tant, iniciem un camí perquè les escoles d'aquest país, finançades amb fons públic, ja siguin públiques o concertades, reflecteixin l'alumnat en proporcions similars de situació de vulnerabilitat de la zona que ocupen, la zona on estan impartint l'activitat docent.

Formació Professional. Jo vaig dir-ho, diria que la primera vegada que vaig dir-ho potser va ser en aquest Parlament, que són d'aquelles frases que és el que deia, a vegades són fàcils de dir, però crec que els fets, i crec honestament i objectivament que els fets estan acompanyant aquella afirmació. I també sabíem que no seríem capaços perquè no és possible que aquests grans canvis dins de la formació professional tots es produïssin alhora i tots es produïssin d'un dia per l'altre.

Per tant, el nostre compromís va ser iniciar un camí, una nova..., també una aposta per la formació professional i que aquesta sigui la legislatura de la formació professional. I això ens vam conjurar, si em permeten, a fer-ho també amb el conseller Torrent, el conseller d'Empresa i Treball, amb qui des del primer moment estem treballant conjuntament a l'hora de fer l'oferta, a l'hora d'incrementar l'oferta i alhora, sobretot, d'acompanyar el nostre alumnat i les nostres famílies per donar resposta a la seva tria, a la tria que millor s'adapti les seves actituds, a la tria que millor s'adapti a les seves aptituds, i a la tria que, a més a més, tingui una màxima o més alta incorporació en el mercat laboral. I això també ho hem fet amb l'Agència de Formació Professional amb aquesta prospecció, que començarem a implementar també de cara al curs vinent, però sobretot de cara a l'altre, de quines són aquestes

necessitats del mercat laboral, com flexibilitzem l'oferta, ja sigui del Departament d'Educació, ja sigui amb el Departament de Treball.

Dos grans reptes teníem a l'iniciar..., quan arribo de conseller, quan començo –quan arribo sona estrany, eh?– quan se'm fa l'encàrrec, l'honor que sigui conseller d'Educació d'aquest país el 26 de maig, tot just una de les primeres coses que vaig haver d'afrontar va ser com donàvem resposta a un increment de sol·licituds espectacular a la formació professional.

Per tant, davant d'una bona notícia de país, que és que cada vegada més joves triaven fer formació professional, havíem de ser capaços d'estar a l'alçada i donar-hi resposta. Per tant, en formació professional teníem dos reptes. El primer repte, com incrementava l'oferta, i el segon repte, com millorava amb el procediment. I hem fet les dues coses alhora. I encara ens queda marge amb les dues coses? I tant que sí, però en tot cas, situem-ho.

Increment d'oferta. Aquest curs que començat hem incrementat més l'oferta de formació professional, tant en cicles formatius de grau mitjà, i aquí tinc el director general de Formació Professional, que està liderant també aquest canvi en la formació professional d'aquest país. Havíem d'incrementar l'oferta, sí, hem incrementat més l'oferta aquest curs que els darrers cinc anys junts, i si sumem l'increment d'aquesta oferta i l'oferta del curs passat que vam haver de fer un increment de places de forma extraordinària, l'increment de places dels darrers dos cursos és superior a l'increment de places dels darrers dotze anys junts. Sí? Ho dic per

Fitxer 23CE4

situar-ho, eh? Em podem dir: «Hem d'incrementar encara més», d'acord, segurament, però situem-ho. Després veurem si hem d'incrementar encara més; jo tinc els meus dubtes –jo tinc els meus dubtes–, i espero que vostès d'aquí quatre o cinc minuts, quan acabi amb l'explicació de la formació professional, també tinguin els seus dubtes.

Havíem d'incrementar les places; ho estem fent. Una altra cosa que havíem de fer és millorar el procediment. Primer, què formava part de millorar el procediment? Vam detectar..., i això ha passat sempre, eh?, però que les coses passin sempre els darrers deu, quinze anys no vol dir que hàgim de mirar a una altra banda. Venim a transformar-ho, venim a gestionar.

Vam veure que a l'alumnat de quart d'ESO havíem de ser capaços de garantir-li una plaça de cicle formatiu de grau mitjà, perquè això és directament lluitar contra l'abandonament escolar, això és directament lluitar contra el fracàs escolar. I, per tant, que l'alumnat de quart d'ESO tingui una plaça de continuïtat als cicles formatius de grau mitjà per mi va ser..., per mi, per l'equip del Departament d'Educació, va ser un tema imprescindible des del primer moment.

I, per tant, per aquest curs hem fet que això passi. El noranta-set per cent de l'alumnat de quart d'ESO ha tingut plaça a cicle formatiu de grau mitjà, al cicle formatiu que ha demanat. Sí? No ha tingut plaça al cicle formatiu de grau mitjà, que tots la tenen, el cent per cent; però a un dels cicles formatius que ha demanat, el noranta-set per cent.

No perdin de vista que..., bé, no perdin de vista..., si no sabien la dada, no podien tenir-ho en vista, però ara els hi diré: el curs passat, el curs 21-22, era trenta-dos punts menys l'alumnat. No és percentatge, perquè el percentatge variaria en funció de les sol·licituds i el nombre d'alumnes, per tant, és diferent el percentatge, però sí és trenta-dos punts menys. Trenta-dos punts menys d'alumnat de quart d'ESO tenia plaça al cicle formatiu de grau mitjà que havien demanat. Per tant, això era molt important.

Segon tema: havíem de ser capaços també de saber, de prendre decisions i actuar en funció de les dades reals, de com es comportava l'alumnat des que fa la sol·licitud a des que es matricula. Se'n recorden que jo havia vingut aquí al Parlament i havia dit: «No diguin que hi han vint mil persones que no poden entrar a la formació professional perquè no és veritat»? I vostès no s'ho acabaven de creure, o si s'ho acabaven de creure..., prefereixo pensar que no s'ho acabaven de creure perquè ho tornaven a dir més endavant, al cap d'uns dies.

Per tant, no és un tema de creences. No heu de creure en mi; heu de creure en les dades i heu de creure en el que hem fet aquest any, que és totes les sol·licituds fer un seguiment alumne per alumne fins que es matriculen. I el que sabem és que hi ha un vint-i-cinc per cent, aquest curs, eh?, els altres cursos no ho sabem, però aquest curs sabem que hi ha un vint-i-cinc per cent d'alumnat. Tenim dades alumne per alumne, eh? Dic «vint-i-cinc», potser és..., el director general ho sap segur, 24,8 o 25,2, però és igual, un vint-i-cinc per cent..., varia una mica en funció de cicles formatius de grau mitjà o superior. Hi ha un vint-i-cinc per cent de l'alumnat que, amb aquest procés que dic que també s'ha de millorar, fa la sol·licitud, se li assigna una plaça a la sol·licitud que ha demanat i no es matricula. Sí; s'entén això?

I, per tant, sabent això que ha passat aquest any, és evident que no és cert que hi havien vint mil alumnes l'any passat pendants, perquè no volen fer formació professional, perquè si se'ls assigna una plaça..., o trien no fer formació professional, perquè si se'ls assigna una plaça del que han demanat i no s'acaben matriculant és perquè han fet altres itineraris.

Ràpid, explico per què passa això, i això ho millorarem també aquest curs. Això passa perquè el procés dels darrers deu, quinze, vint anys, no d'aquesta legislatura, funciona de tal manera que un alumne que vol fer cicle formatiu de grau mitjà pot fer la sol·licitud en el moment que toca, després pot fer batxillerat i, per tant, aquesta sol·licitud ja no és real, acaba fent batxillerat, perdó, i la sol·licitud no és real, o acaba repetint quart d'ESO; la sol·licitud no és real. O un alumnat..., estic simplificant per explicar-me curt, per explicar-ho més breu, però..., i un alumnat que fa la sol·licitud a cicle formatiu de grau superior després la fa, però després acaba anant a la universitat, acaba repetint segon de batxillerat, acaba –acaba, acaba– fent altres coses.

Per tant, què farem per al curs vinent? Compromís. Si s'hi fixen, l'any passat vaig assumir aquí una sèrie de compromisos del que faríem per a aquest curs en la formació professional; els hem complert. Avui assumeixo un altre compromís, que és millorar aquest procediment de cara a simplificar per a les famílies i per a l'alumnat tot el procés de preinscripció i matriculació.

A dia d'avui –a dia d'avui– ha començat..., bé, va acabar divendres la segona fase d'admissió amb aquest procediment i tenim 20.311 vacants a la formació professional. Torno a repetir-ho –torno a repetir-ho–: a dia d'avui, després d'acabar-se el procés de fase d'admissió i avui, demà, demà passat, començarem a tenir quan alumnat encara opta en aquest procés d'admissió, tenim 20.311 vacants en la formació professional. D'aquí ve el tema que deia de no sé si realment falten vacants a la formació professional, sinó que el que hem de fer és focalitzar-nos en les que tenen incorporació en el mercat laboral, i sobretot –sobretot, sobretot– posar l'accent en l'orientació i en acompanyar l'alumnat.

No pot ser, i això succeeix..., no pot ser que hi hagin cicles formatius de grau mitjà i de grau superior on hi hagin places vacants, i aquests cicles tenen incorporació immediata al mercat laboral. No pot ser –no pot ser. Per tant, entre tots hem de millorar l'orientació, entre tots hem d'acompanyar l'alumnat per motivar-lo perquè cursi aquests estudis.

I, per tant, el que hem fet també per primera vegada: un exercici de publicitat d'aquesta segona fase de publicació de vacants, a través de dades centre per centre. I, tal com els hi deia, divendres va acabar aquesta fase –que començarem a tenir dades aquesta setmana–, aquesta segona fase d'admissió i veurem quants..., quin alumnat al final hi acaba optant, però és evident que serà molt –molt, molt– inferior..., l'alumnat que encara està per optar als cicles formatius és molt inferior a aquestes vint mil places que encara estan vacants.

I si em permeten: destacar que alguns dels graus més demanats encara tenen vacants. Per exemple, cures d'auxiliars d'infermeria té de grau mitjà 479 vacants; sistemes microinformàtics i xarxes, 780 vacants... Això són vacants, evidentment, a territori. A la formació professional el repte és que tu tens un institut amb una oferta de grau de formació professional amb un horari concret, i l'alumne una sol·licitud és optar a aquell grau, en aquell institut i amb aquell horari concret.

Amb gestió administrativa tenim 1.284 vacants, i si anem al grau superior, tenim també administració i finances, 858 vacants; integració social, 492 vacants, per citar-ne algunes.

Nous currículums. Estic ara..., estic fent una gestió del temps. Quinze minuts. Us vull explicar moltes coses; no sé si podré, eh? Torneu-me a convocar, fem una compareixença dos. No és per capacitat de síntesi; soc un conseller que, en principi, el meu problema no és la capacitat de síntesi, però els vull explicar les coses perquè també les puguin..., per poder-les compartir i puguin ser també enteses i assimilades.

Llavors, nous currículums. Catalunya sempre –faig una prèvia, faig una introducció prèvia–, Catalunya és un país que sempre ha anat avançat pedagògicament. Sempre hem anat avançats pedagògicament i ara ens hi trobem a l'hora de desplegar nous currículums, perquè ens trobem amb una realitat que és que una bona part de les escoles d'aquest país i alguns instituts ja estaven fent aquest camí, i, per tant, el que fem és donar una cobertura, un paraigües als centres educatius que ja estaven fent aquest camí i acompanyem, emplacem la resta a que facin, sí o sí, també aquest camí de nous currículums. Per fer-ho, donem transitorietat de tres anys, tal com també havíem comentat, i, per tant, amb temps suficient per fer tots els debats pedagògics que calguin.

Abans de que surti a les preguntes, és cert que hem encetat el curs sense l'aprovació definitiva dels decrets. Demà va a govern l'aprovació del decret de batxillerat i la setmana vinent hi va l'aprovació del decret de currículum d'infantil i primària. Això és degut..., és que no podíem començar el procés d'aprovació d'un decret fins que no s'aprovesin al BOE per part de l'Estat espanyol, perquè els currículums, doncs, hi ha una part que ens ve determinada per l'Estat espanyol, pel *ministerio*, i una altra part des de Catalunya. I, per tant, es van aprovar el 5 d'abril. A partir d'allí comença el procés, són vuit-nous mesos d'aprovació dels currículums. Hi han molts territoris que l'han aprovat, també hi han molts territoris que no l'han aprovat; hi han territoris com Andalusia i País Basc que no els aprovaran fins novembre-desembre. Per tant, nosaltres el que fem és..., hem seguit tots els terminis i l'aprovarem la setmana vinent.

Ara bé, el que no podem fer és l'afirmació, perquè això sí que és fer-la des del desconeixement, eh?, o on posem l'accent, no?, de dir: «Bé, passo per aquí i això m'ho poso fàcil per fer una crítica.» D'acord, facin vostès els crítiques que vulguin,

eh?, no seré jo qui digui que no les facin, però, en tot cas, el que no és cert és dir que perquè els currículums no estaven publicats no s'ha pogut preparar el curs. Això directament no és cert.

No és cert, per què? Perquè des del mes... Nosaltres som l'únic territori que hem fet procés participatiu del currículum; no hi ha cap altre territori de l'Estat espanyol que hagi fet procés participatiu del currículum. Ho dic perquè també algun grup parlamentari d'aquesta cambra ha dit que hem estat poc participats en el currículum i que no han participat prou en el currículum. I, per tant, no sé què dirien d'altres territoris, eh?, però som els únics que hem fet procés participatiu, amb 850 aportacions. A Catalunya, en cap procés de canvi de currículums s'havia fet fins ara també processos participatius.

Deia... Per tant, els currículums. Això, tenen instruccions els centres..., tenien instruccions des del mes de juny; des del mes de juny tenien instruccions. Des del 7 de juny es va publicar al portal de centres les indicacions del nou currículum i al juliol, els documents de gestió i organització dels centres. Aquests documents d'organització i gestió dels centres ja marquen horaris, hores, assignacions i professorat per àmbits i matèries. I aquests són normatius i no variaran. Per tant, teníem la informació dels nous currículums per poder preparar el curs. I, a més a més, aquí hi ha un altre element que és determinant i és evident i és clau, i és que vas preparant el curs, no tens a l'inici de curs el currículum preparat de tot el que quedarà de curs, sinó que, evidentment, si ho fessis, has de ser capaç també de flexibilitzar els currículums, només faltaria, que és el que sempre diem, al tipus d'alumnat que tens, al perfil de l'alumnat, al ritme d'aprenentatge. I, per tant, els currículums no es preparen la primera setmana per a tot el curs, sinó que es van treballant a mesura que va avançant el curs.

Per tant, hem fet el repàs de les sis novetats. Vaig a confirmar que ho haguem fet: reducció de ràtios, gratuïtat per a infantil 2, distribució equilibrada de l'alumnat amb situació de vulnerabilitat, nous currículums, avançament de curs i formació professional.

I ara, als darrers deu-onze minuts, reptes del Departament d'Educació. Reptes importants del Departament d'Educació. El primer repte important, jo crec que és on

ens hem de..., també des d'aquesta cambra, on ens podem ajudar mútuament. Aquest curs ha de ser el curs per assentar les bases de l'escola inclusiva –aquest curs ha de ser el curs per assentar les bases de l'escola inclusiva. Aquella afirmació que feia de la formació professional a l'inici de curs passat, ara l'estic fent per a l'escola inclusiva.

Pel que fa a l'escola, inclusiva, permetin-me en aquesta per acompanyar el que acabo de dir que situï dos o tres elements que ho reforcin. Això m'ho han sentit dir, és una mica com el que dèiem abans: tenim –de les escoles segregades o no– l'escola catalana més inclusiva? La meua resposta és que fins que no puguem garantir que tot l'alumnat està atès amb totes les condicions dins d'una aula ordinària, no podem fer aquesta afirmació. I això està passant a dia d'avui? No. És cert que tenim 160.000 alumnes dins de l'escola inclusiva. És cert que destinem més recursos que mai a l'escola inclusiva any rere any. Aquesta és una altra, eh?..., davant de l'afirmació: «Falten recursos per a l'escola inclusiva.» La resposta és sí. Com més recursos millor. Ara bé, també és ben cert que cada any s'incrementen els recursos de l'escola inclusiva.

Una altra de les afirmacions que es van fent de dir: «És que el decret d'admissió no..., el decret d'inclusiva –perdoneu–, el decret d'inclusió no s'està complint.» A la memòria econòmica del decret d'inclusiva estem aportant, invertint el doble del que diu la memòria econòmica de l'escola inclusiva. Per tant, no és un problema de decret d'inclusió; és un problema, si m'ho permeten, de dimensionar els recursos, u. Molt important i imprescindible. Però això és necessari, però no és suficient. Necessitem dimensionar els recursos perquè tot l'alumnat que està dins d'una aula ordinària vagi acompanyat de tots els recursos que calguin. Però, a més a més, també hem de ser capaços de reorganitzar-nos i prendre decisions a l'hora de com donem aquest servei d'escola inclusiva.

I per això... –permetin-me també saludar la Laia Asso... Bé, abans no he saludat el Joan Cuevas. En cada un dels temes, volia saludar el director general, que depenen de la secretaria [#], o de la secretaria general. M'he deixat abans el Joan i m'ha deixat el Montes, el Ramon i m'he deixat el Jean-Marc Segarra i tenim a la Iolanda Aguilar, que és transversal, directora de Serveis. Ara sí que els he repassat

a tots. Disculpin, però per mi és important, eh?, perquè el camí el fem junts. I també us agraeixo que avui estigueu aquí.

Per tant, Laia Asso, nova directora general d'inclusiva; nova directora general d'inclusiva i només d'inclusiva. Això també és important. És la primera vegada que el Departament d'Educació anem redefinint el nostre organigrama per tal que hi hagi una direcció general només d'inclusiva. I aquesta és clarament una aposta de l'afirmació que acabo de fer quan he començat a parlar d'inclusiva.

Per tant, hem de dimensionar els recursos, però sabem que tenim molt marge de millora. Necessitem millorar. Tenim un de cada cinc alumnes al sistema educatiu català que tenen aquest acompanyament de... Perdoneu, eh?, faig un glop que... Per tant, arriba el moment ara, arriba el moment de no diria passar a l'acció amb l'escola inclusiva, perquè fa molt temps que hi estem passant, seria injust per tot el que s'ha fet, però sí d'aterrar

Fitxer 23CE5

els fets i aterrar tot el que sabem de l'escola inclusiva dins de les aules.

Hem creat, tal com deia, una direcció general específica, hem iniciat un camí, ja fa un temps, de categoritzar tot l'alumnat de necessitats educatives tipus A de cara també a avançar cap al càlcul del cost de la plaça. Perquè aquí hi ha un altre repte, eh?, que si diem: «D'acord, parlem dels nous pressupostos. Els nous pressupostos han d'incrementar l'escola inclusiva.» Per a mi, si em permeten els grups que hi ha aquí que estant parlant per aprovar els nous pressupostos, hem de ser capaços de continuar endavant amb totes les transformacions que els hi explicat, les sis transformacions, si vostès comparteixen que és bo per l'alumnat, i hem de fer un pas endavant amb l'escola inclusiva. Per a mi aquests serien els principals reptes, un cop també ja hem revertit la principal retallada. Sí?

Però per fer aquest pas endavant amb l'escola inclusiva, hem de ser capaços alhora de dir, què implica això? Implica necessito tants recursos per arribar a aquest objectiu. I això ho necessitem, ho necessitem tots. És a dir, quants recursos necessitaríem per donar resposta al cent per cent a l'escola inclusiva? Quin camí

marquem i com hi arribem en els propers anys? El que dic sempre, eh?, hem de marcar la direcció d'on volem arribar i després la velocitat i com hi arribem depèn de diferents factors. Moltes vegades no depèn de nosaltres. Si fos per mi, doblaria el pressupost del Departament d'Educació. Aquesta és una altra, eh? També depèn de nosaltres avançar cap al sis per cent del PIB i no és un tema només de Departament d'Educació, si em permeten, és un tema de país. I, per tant, doncs, anar avançant en incrementar els recursos.

Torno, sempre torno, eh?, normalment. I si no, m'ho recordeu, si me'n vaig, si em desvio. Deia, escola inclusiva, iniciem un camí per categoritzar i avançar cap al cost de la plaça, molt important també a l'hora de posar ciència i a l'hora de dir què necessitem per donar-hi resposta.

Mapa de recursos. Fa temps que se'ns demana el mapa de recursos de l'escola inclusiva. Informar-los avui aquí també, de forma també com a primícia, que tindrem aquest mapa publicat de l'escola inclusiva a finals del mes d'octubre.

Taula de participació per a un sistema educatiu. El 3 d'octubre també comença el primer plenari de la taula, en la qual s'explicaran els objectius d'aquesta taula de participació per a un sistema educatiu inclusiu i tota la dinàmica, la metodologia de desplegament a través de grups de treball amb un calendari molt acotat per disposar de la informació i prendre decisions.

Després també tenim un pla per atendre les necessitats de salut en l'alumnat amb malalties cròniques complexes als centres educatius, que s'està també treballant conjuntament amb el Departament de Salut. I, en paral·lel, hem engegat una avaluació externa de quin és l'estat de desplegament del decret de l'escola inclusiva i els resultats, i això es tindrà també a finals d'aquest any.

Per tant, han d'anar confluint tota una sèrie d'elements de feina feta per tal de poder afirmar i poder donar resposta i poder fer un salt endavant en l'escola inclusiva el curs 23-24 i, a poder ser, amb el pressupost 23.

I ara em queden quatre minuts. I amb aquests quatre minuts, si em permeten, faig algun repàs d'algunes coses de Departament d'Educació d'inici de curs a nivell més de dades, eh? Però molt ràpid. Repassem algunes d'aquestes dades. Augmentem l'oferta a través de noves construccions d'ampliació d'equipaments educatius i

integracions de centres a la xarxa pública. Onze centres de nova construcció entren en funcionament aquest curs 22-23 i quatre grans ampliacions.

També incrementem la xarxa a través, els hi deia, d'aquestes tres integracions. Quan dic integracions, recordo que és centres que fins ara no formaven part de la xarxa pública i que ara inicien un camí aquest curs de formar part dels... Ho he dit malament. Centres que no formaven part del Departament d'Educació i que ara inicien el camí i formen part del Departament d'Educació. Ho dic perquè alguns són municipals que s'integren al Departament d'Educació, per tant, eren públics també, però no del Departament d'Educació.

Aquest any en fem tres, n'integrem tres. I els tres, per a mi, són molt importants, molt rellevants. L'Institut Escola Projecte de Barcelona, l'Institut Miquel Biada de Mataró, que fins ara era municipal i que portava molts i molts anys on els diferents ajuntaments volien fer aquest camí. No ha estat gens fàcil, també els hi dic.

Fer aquestes integracions no és gens fàcil, no és gens fàcil, no és gens fàcil. Per què? Perquè, al final, el tot o res és molt difícil a la vida, és molt difícil. I llavors tu fas una d'aquestes integracions, tens cinquanta treballadors, n'hi ha dos que no tenen la titulació i no els pots integrar. I amb bona voluntat, eh?, no estic criticant a ningú, però se'ns bloqueja aquella integració per aquests dos. Però tu no tens eines com per integrar-los si no tenen la titulació. I llavors s'ha de veure quines solucions se'ls troben, normalment a través de l'Ajuntament, normalment... Sí?

Per tant, aquestes integracions sempre tenen arestes. El resultat final és boníssim, però sempre tenen arestes. I si no tenen arestes per recursos humans i per treballadors, pues, com l'altra integració que és l'Escola Maria Miret de l'Hospitalet, coneguda com a Acadèmia Cultura, que tenia moltes dificultats pel que feia a l'estat dels edificis. I junts vam haver de fer des del Parlament, perquè si no teníem les mans lligades, junts vam haver de fer una modificació del decret llei d'integració de centres públics perquè poguéssim fer la integració i poguessin estar ocupant mòduls prefabricats, perquè si no, el decret no ho permetia, s'havia d'ocupar un edifici.

Per tant, per a mi aquestes integracions són difícils, però són molt importants també com a país, perquè tothom hi guanya. Penseu que aquestes integracions comencen des de la sol·licitud del centre concertat que vol ser integrat o del centre municipal

que vol ser integrat a la xarxa pública. I llavors nosaltres els intentem acompanyar i, en la mesura que és possible, fem que passi.

També és ben cert que hi ha algunes d'aquestes integracions... Ho dic perquè a vegades també se'ns emplaça o se'ns critica perquè no fem prou integracions o perquè n'hi ha algunes que no les fem, eh? Si hi ha algunes integracions que no les fem i tenen l'edifici, és perquè sabem segur que no responen a necessitats d'escolarització. I el que tampoc no podem fer és integrar edificis que després, al cap dels anys, no tinguin alumnat. Sí? Integrar centres educatius, d'acord?

Se m'està acabant el temps. Bé, les dades d'inici de curs de centres em sembla que teniu... Us hem passat per escrit...? On tinc a la Gavina? Oi que sí, que hem passat per escrit...? Doncs, allà teniu les dades. Gràcies, Gavina! Bé, tinc la Gavina, la Neus Fornells, del gabinet també.

Per tant, ja teniu les dades de números d'alumnes, teniu les dades de números de professorat. Un tema molt important, vam poder mantenir... Des del Ministerio no es van poder mantenir els reforços covid d'un curs per a un altre i, davant d'aquesta negativa de mantenir els reforços covid, havíem d'actuar. I, com saben, a finals de juliol vam ser capaços de mantenir, com a mínim, els tècnics d'integració social, educadors socials i les TEI de tots els centres de complexitat d'aquest país.

I jo ho deixaria aquí, em queden vint segons. El procés d'estabilització, si voleu, en parlem també. Fem un camí cap a l'estabilització, que també hi haurà un abans i un després els propers anys. I un altre tema, amb aquests segons, que els emplaço a que em preguntin per poder-ne parlar, és el tema del pla d'escoles lliures de violència.

Gràcies.

Se us ha fet molt llarg o que? Mira, tres, dos, un, zero.

Us ha estat útil, com a mínim, una mica? *(Pausa.)* Sí.

La presidenta

Molt bé, doncs, després de la compareixença del conseller, faríem una pausa de cinc minuts, a no ser que algú em demani oficialment el que està establert. Fem aquests cinc minuts de pausa i ens tornem a incorporar.

Gràcies.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Molt bé, doncs anirem per començar. És ara del torn als grups parlamentaris i donarem la paraula per un temps màxim de deu minuts al Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia, conseller. També gràcies per la seva compareixença i una salutació a l'equip que l'acompanya. Vagi també per endavant el desig que aquest sigui un curs profitós, si pot ser el de la recuperació plena de la normalitat postpandèmia, que aporti tranquil·litat als centres educatius per dedicar-se al que és la seva tasca, que és ensenyar, és proporcionar coneixements, experiències, oportunitats educatives a l'alumnat, a banda de la seva important funció social.

I volia començar per aquí. Ens preocupa molt l'important retrocés de les proves de competències bàsiques. Vostè ni tan sols ho ha mencionat. El meu grup, com a defensor d'una educació pública, de qualitat, de l'equitat educativa, li demanem, conseller, que faci un esforç per acompanyar els centres educatius en millorar aquests indicadors, que centri els esforços del seu departament en millorar l'èxit educatiu de l'alumnat, que és fonamental, amb acompanyament, amb formació, amb suports, escoltant –sobretot escoltant– els mestres i els professionals i amb tot allò que sigui necessari per reforçar el nivell educatiu. I li demano, concretament, quines decisions prendrà per revertir aquesta tendència, especialment els baixos resultats en matemàtiques i també els baixos i desiguals resultats en anglès. I esperem, per tant, que no es quedi amb els braços creuats.

En segon lloc, i amb relació a les novetats anunciades, alguns incisos. Respecte a l'avançament del calendari escolar vinculat a aquesta reducció de l'hora lectiva diària al mes de setembre, realment ens costa veure el guany pedagògic de reduir aquesta jornada lectiva, augmentant les hores de monitoratge per allargar la permanència als centres educatius. I la realitat, si mirem, per exemple, divendres passat, a primària,

els nens i nenes que van a l'escola pública havien fet quaranta hores lectives aquestes dues setmanes, mentre que els de la concertada, només amb dues setmanes de classes, ja en portaven cinquanta i en alguns casos seixanta, és a dir, entre deu i vint hores de diferència només en quinze dies de classe.

En alguns casos, l'hora de lleure, en la majoria de casos ha anat a càrrec dels monitors, i en alguns altres fins i tot dels mateixos docents habituals. I, per tant, li preguntem, conseller, si de debò li sembla normal parlar d'equitat en aquesta situació, quan tenim nens i nenes als patis sense vetlladors. Quina inclusió hi ha en aquest espai de lleure?

I vostè donava dades d'incidència de monitoratge. Jo li vull demanar quina assistència hi ha a aquesta hora de lleure garantida de mitjana a Catalunya. Si hagués de fer de dia d'avui els números –segurament hem d'esperar a final de mes– estaríem parlant aproximadament del mateix percentatge que es queda al menjador? De menys i tot, com ens diuen algunes direccions, ens deien la setmana passada? I, per tant, quina valoració en fa de l'ús d'aquesta hora lectiva..., d'aquesta hora de lleure, perdó, en aquests primers dies.

Nosaltres, conseller, esperem que analitzin, com per cert va demanar el meu grup en una moció d'abans de l'estiu i, per tant, que revisin, que repensin aquesta mesura de cara al proper curs. Per no parlar també de l'avançament de l'inici i, sobretot, de l'organització d'aquest inici. Si ha parlat amb direccions, amb claustres, com segur que ha fet, li deuen haver transmès la improvisació, la precipitació amb què ha hagut de preparar les classes, la dificultat de fer una bona acollida a l'alumnat, sobretot als més petits, també al professorat, la dificultat de fer una correcta i necessària planificació, el debat pedagògic tan important i, per tant, siguem sincers, en dos dies de setembre no hi ha temps suficient per preparar pedagògicament el curs. Per tant, no hi ha hagut temps suficient per preparar les classes com cal.

El curs ha començat, i vostè hi feia referència, sense els currículums aprovats, cosa
Fitxer 23CE6

que preocupa especialment a batxillerat, i permeti'm que li digui que Balears ho ha fet, Aragó ho ha fet, Comunitat Valenciana ho ha fet, fins i tot Madrid. Els han aprovat

a temps amb adjudicacions, que això segurament no és nou, però a darrera hora, i, per tant, em sap greu dir-ho, però això no està funcionant correctament.

Pel que fa a les ràtios, la reducció a vint no ha estat possible a I3 en el cinquanta per cent de centres concertats, vostè mateix ho deia. En molts centres de ciutats metropolitanes més poblades on falten equipaments, quinze per cent. Són molts grups i són molts nens i nenes. I amb relació als suports econòmics anunciats per l'alumnat amb necessitats educatives de suport educatiu, no només no han arribat a dia d'avui a les escoles i als instituts aquests suports necessaris que compartim, avui no han arribat, sinó que les concertades tampoc han rebut els del curs passat.

Per tant, li demano quan rebran les escoles públiques i concertades les subvencions per ajudar a les famílies d'alumnat NESE que fan primer d'ESO, que fan I3 aquest curs. Aquestes famílies, en molts casos, no poden avançar-ho, i, per tant, conseller, pensem que els anuncis, un cop es fan, també s'han de portar a terme en temps i forma.

Amb relació a la gratuïtat d'I2, de mitjana, doncs, tenim que la demanda ha incrementat en un trenta per cent, i aquesta, doncs, és una bona notícia. El problema és que no hi ha una oferta pública suficient per garantir-ne aquest accés universal, i, per tant, li preguntem si el Departament pensa crear pròpiament places públiques del departament el proper curs, o si el que farà és treure una subvenció corresponent perquè ho facin els ajuntaments, com és el cas, que m'ha semblat que entenia això.

Però, és clar, la majoria de comunitats autònomes, novament, també Balears, per exemple, ja ho han fet, i per què aquí a Catalunya hem d'anar tan tard? I, per tant, li demanem quan hi haurà, quan es publicarà aquesta subvenció per crear places públiques, sobretot, doncs, tenint en compte que els fons europeus tenen una data límit.

Volem saber quin és el compromís del seu Govern amb el finançament de les escoles bressol; si mantindrà aquesta aportació per a la gratuïtat a les famílies al curs vinent, entenem que sí; si l'ampliaran, com havia anunciat a I1; o com pensen concretar el compromís assolit amb les entitats municipalistes i el meu grup, en concret, per avançar cap a la universalitat de l'escolarització en el primer cicle d'educació infantil.

En matèria de formació professional, em sap greu dir que el seu Govern, doncs, suspèn estrepitosament. Per segon any consecutiu al seu mandat, vint mil aspirants a estudiar cicles formatius de grau mitjà i grau superior no han pogut començar les classes quan tocava per manca d'assignació de places. I ja em dirà que hi ha vacants, n'hi ha moltes, i això és cert, però resulta que no totes les vacants que han demanat aquests joves, doncs, correspon. És a dir, si un volia fer informàtica, probablement no s'acabarà matriculant si se li assigna soldadura.

Després, en molts casos ho fan, abandonen. Ens estranya que hi hagi un abandonament o una repetició del cinquanta per cent a grau mitjà, això no és un tema menor. I si hi ha un alumne que no té cap centre de FP a prop de casa, si no hi ha beques de mobilitat, segurament també acabarà desistint. Per tant, em sap greu, però la seva és un fracàs de gestió. Conseller, continuem sent notícia any rere any, juntament amb Madrid, malauradament, per no cobrir la demanda existent, i hem de treballar molt millor de prospecció de les necessitats formatives aquí al territori, planificar correctament l'oferta, però també hem de poder crear grups a demanda, amb criteri en equipaments, que ara mateix no són suficients.

I, per tant, també li volia demanar on està l'aposta per la dual. L'any passat vostè, ho recordo, va estar aquí, i va dir que aquest any tota l'FP seria dual, i això sap que a dia d'avui no és veritat. Per tant, un fracàs. Abandonament també i fracàs a grau mitjà del cinquanta per cent. I, hi insisteixo, no es pot continuar mirant cap a una altra banda davant aquesta situació.

I què me'n diu del Centre d'Automoció de Martorell? Continuem sent l'única comunitat que no té cap centre d'FP integrada. Aquest curs, tot just, ha estat adjudicat l'edifici, i no podrà impartir encara cicles formatius, ni de grau mitjà ni de grau superior, i, per tant, ens sembla que vostè no pot presumir gens en aquesta matèria, i ho lamentem. I no ens oblidem de l'escola inclusiva. Ha anunciat que encarregava una auditoria. Hem rebut també la invitació per assistir a aquesta taula de participació. De debò, conseller, que, després de tants anys, necessita una auditoria per saber què passa, per assentar les bases després dels cinc anys de decret, quan el que falta és formació, falta lideratge, falta creure-s'ho? També falten

recursos, i em sembla que és allò de fer veure que es fa alguna cosa, i ha perdut un any del seu mandat.

Un curs nou, sense cap avenç, fins i tot amb retrocessos aquest mes de setembre, per aquesta hora era lleure que no és inclusiva. Queixes d'alumnes que han perdut hores de vetllador amb la justificació que s'han de distribuir, perquè hi ha més alumnat amb dictamen. I això és cert, però la realitat és que es perden hores on l'alumnat sord, que com denuncia l'entitat Volem signar o escoltar, doncs, encara en molts casos es troben centres sense intèrpret a la postobligatòria. I, per tant, les oportunitats de desenvolupament de molts alumnes catalans estan en joc.

Però si una cosa ha estat protagonista a les escoles aquests darrers dies, i també va passar el mes de juny, ha estat la calor, el forn en què s'han convertit molts centres. Novament, hem vist equipaments que no estan preparats per les onades de calor, de fred, pel canvi climàtic, en definitiva. Vostè, un dies després de començar el curs, va anunciar que enviaria ventiladors.

No sé si van arribar per mitigar la calor, però molt a prop d'aquí, el Govern valencià de Ximo Puig no es limita a enviar el ventilador, sinó que té un pla potent, seriós, de millora de les infraestructures escolars; de foment de l'eficiència i l'estalvi energètic amb llums de baix consum; de millora de la climatització d'interiors amb aïllaments, canvis de les orientacions, ventilació creuades, o amb la instal·lació de plaques fotovoltaïques, i també instituts autosuficients energèticament i amb excedent energètic per distribuir entre les poblacions. Per tant, res a veure.

Mentrestant, aquí, enviem ventiladors. Per tant, això, conseller, són fets. I li demanem si pensa fer res més, si ens tornarem a trobar en instituts sense calefacció d'aquí a uns mesos, si hi ha acabat ja d'estudiar si crearan una partida addicional per abordar l'increment dels preus del subministrament, perquè entenem que això és governar.

I finalment, en matèria de llengua, li he de dir, en nom del meu grup, que estem profundament decebuts. Vostè no sé si és conscient que vam acabar d'aprovar una llei, que va costar molt, amb un ampli consens per pacificar les escoles i despolititzar la llengua, les llengües, i vostè aprofita la mínima oportunitat per posar llenya al foc,

per tornar a fer política amb el tema, per fer provocacions innecessàries, com està acostumat a fer.

Potser, no sé si vostè volia alimentar la manifestació d'ahir, però li dic, conseller, que si estima la llengua, es limiti a treballar per aquesta, que expliqui davant d'aquesta comissió quins indicadors sociolingüístics han enviat als equips directius per tal que puguin revisar el seu projecte lingüístic; entenem que cap. Cap informació sobre la realitat sociolingüística al territori. És una vergonya que un conseller que no fa res per la llengua, es dediqui a reobrir ferides així. Ho trobem molt lamentable.

M'havia deixat un tema, i ara sí que acabo, perquè se m'acaba el temps. Vostè va arribar a un acord amb els sindicats a quatre dies de començar el curs, però hem de veure el compromís adoptat com es concreta. Li demana si per fer-lo efectiu cal aprovar un nou pressupost; si en cas d'haver pressupost, tindrà també marge per incrementar altres partides necessàries, com hem dit abans, d'inclusiva; quan farà les contractacions d'aquests 3.500 docents més; si li sembla lògic que en un sol curs, els equips directius hagin de fer tres horaris, l'alumnat hagi de canviar de professorat a mig curs. Per tant, a veure si ens pot concretar alguna cosa.

Deixo per al segon torn, algunes altres qüestions. Si em dona, presidenta. vint segons, li diré que l'acord signat amb els sindicats entenem que és positiu, però no vol dir que s'hagi superat la desconfiança i la desafecció entre la comunitat educativa i la seva conselleria, ni tampoc que s'hagi tancat la crisi de governança educativa existent. Continua sent necessari un gran pacte educatiu per la qualitat, per l'equitat, per la gratuïtat, i per fer el salt pendent en educació.

Moltes gràcies, conseller.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el senyor Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Buenos días, señor González-Cambray. Gracias por comparecer hoy junto con su equipo en comisión para exponernos su visión sobre

el estado de la cuestión de la educación en nuestra querida Cataluña, aunque permítame que le diga, con todo el cariño del mundo, que ha sido un tanto *sui géneris* y sesgada, en donde la autocrítica creo yo que brilla por su ausencia. Acogiéndome a su declaración de intenciones inicial, es decir, a aquello que ha dicho usted de que... «som les persones les que fem que passin les coses», que ha dit vostè, que vol que les crític... vol acceptar les crítiques que calguin, aportacions que calguin de tots els grups parlamentaris... voy a proceder a contrastar su peculiar enfoque, haciendo una valoración de algunos de los problemas más graves que lastran, según nuestra opinión, la escuela catalana, porque usted, no podemos olvidarlo, es el máximo responsable del Departament d'Educació y ha de tener la competencia y la voluntad firme para solventar todos los problemas que intentaré resumirle. El adelanto del curso escolar, como ya lo hemos advertido en reiteradas ocasiones, en el momento, concretamente, que usted lo anunció, ha supuesto un caos organizativo mayúsculo. Suele pasar cuando se toman decisiones unilaterales, sin contar en este caso con las opiniones de la comunidad educativa. Y ha sido un caos porque hasta principios de septiembre muchos profesores interinos desconocían, por ejemplo, aún su destino y porque los nuevos currículums no han sido conocidos, como bien usted ha corroborado en su exposición, no han sido conocidos, decía, por los profesores hasta principios de julio. Provocando, entre otras cosas, que las editoriales, por ejemplo, de los libros de texto hayan tenido que modificar de prisa y corriendo sus manuales. Estas anomalías, evidentemente, provocan que la planificación de la tarea docente no pueda realizarse con el rigor y la profesionalidad que se merecen nuestros docentes y nuestros alumnos, que, por cierto, no se limita a que en la primera semana de septiembre pues tengan realizado todo el programa, sino que lo han ido trabajando, pues a finales de curso y a principios de septiembre, evidentemente, un buen profesional tiene más o menos proyectado todo ese currículum y bien estructurado.

Una pregunta quisiera formularle: ¿va a hacer caso de los cuatro informes del Consell d'Educació que le advirtieron que cualquier adelanto del curso escolar debería pasar por un amplio consenso de toda la comunidad... toda la comunidad educativa?

Desgraciadamente, a estas disfunciones hay que añadir también que la ola de calor sufrida durante la primera semana del curso –por otra parte muy previsible al tratarse de un adelanto del curso a principios del mes de septiembre, no es un mes gélido, precisamente, excepto para usted– ha causado una gran indignación para profesores y familias. Más de treinta grados en las aulas, niños aturdidos por el calor, las hojas de las libretas que se les enganchaban en las manos, imposibilidad de realizar talleres por las tardes de esos que usted comentaba que debían de ayudar a la conciliación familiar... Es decir, a la unilateralidad en anunciar el adelanto del curso se le ha sumado... Se le ha sumado la incompetencia en planificarlo bien, dotando de recursos adecuados de refrigeración en las aulas. Pregunta: ¿qué plan ha aplicado y con qué antelación para paliar estos graves problemas?

La vuelta al colegio ha significado, además, un encarecimiento del comedor escolar en un 3,2 por cien. El comedor, además de ser algo... un servicio necesario, evidentemente, genera efectos positivos a largo plazo, más allá de la mejora nutricional, en algunos de los casos, ya que contribuye a la socialización, reduce el abandono escolar y ayuda a la conciliación de las familias. Quisiera también formularle: ¿van a ayudar a las familias a cubrir ese incremento?

Por otro lado, siempre hemos defendido desde VOX la escuela inclusiva y también la escuela especial. Usted, sin embargo, da prioridad a la escuela inclusiva en detrimento de la escuela especial y encima sigue sin dotar de los recursos necesarios a las escuelas, a las escuelas ordinarias, sin mencionar, como ha reconocido usted ahora mismo, adecuadamente el decreto 150/2017. Uno de los casos más sangrantes muy recientemente conocido es el de Bruno, un alumno de primaria de Santa Coloma de Gramenet que tiene una discapacidad del setenta y nueve por cien –setenta y nueve por cien–. Sin la atención necesaria, Bruno no puede ir al baño ni lavarse las manos ni subir a clase ni salir al pasillo ni salir al patio ni hacer educación física ni coger sus cosas del suelo ni abrir un ordenador ni siquiera sonarse los mocos. Pues bien, el ascensor del centro no funciona con normalidad, pero ya desde hace mucho tiempo, desde hace varios años. Encima a sus veladores se les ha reducido la jornada lectiva y laboral en cinco horas de trabajo. Pregunta: ¿cómo solventarán esto?

Otras cuestiones también importantes: seguimos este curso escolar con más de mil barracones escolares y veinte mil alumnos estudiando en esas condiciones. Creo yo que no es el ideal de los padres que sus hijos estudien en barracones aunque tengan sistemas de refrigeración.

Sobre la formación profesional: bueno, ha sido un caos nuevamente de dimensiones increíbles. Después de la chapuza del curso pasado, le vuelvo a recordar que cualquier observador advierte que en momentos de crisis se incrementa el número de personas que quieren estudiar formación profesional. En el siguiente turno concretaré un poquito por qué este año ha sido un verdadero desastre también y sobre todo un desastre en el procedimiento: en el procedimiento de matriculación, inscripción y todo el proceso de asignación de plazas.

Bien, en reiteradas ocasiones usted ha hecho en sus comparecencias gala de tener, pues un talante, digamos, dialogante, pero en realidad ha demostrado todo lo contrario. ¿Hasta cuándo va a seguir gobernando de espaldas al pueblo de Cataluña? ¿Hasta cuándo va a dejar de escuchar a los miles de catalanes que ayer inundaran las calles de Barcelona exigiéndole que respete de una vez por todas el derecho a una educación en español en la escuela catalana? Por favor, señor González-Cambray, mire esta fotografía, si no le importa. Es una fotografía de la manifestación convocada ayer por Escuela de todos y en un ejercicio de respeto a la dignidad de los miles de personas que acudieron debería usted escucharles, como mínimo escucharles. ¿Hasta cuándo va a seguir [#14.20 conculcando] la libertad de los padres a elegir el español como lengua vehicular en la educación? ¿No se da cuenta de que no puede actuar de forma arrogante? ¿Por qué no gobierna con altura de miras en aras del bien común, olvidándose de sus premisas ideológicas, de partido? Le recuerdo que representa a todos los catalanes, a todos, incluso a los que han votado a su partido y a los que no han votado a su partido.

Bien, acabo con el rendimiento escolar. Hombre, si *l'escola catalana és un model d'èxit* y está basado en la inmersión lingüística, resulta que apañados vamos, porque los últimos resultados de las competencias básicas

Fitxer 23CE7

de cuarto de ESO indiquen un retroceso preocupante, más que preocupante del nivel de conocimiento en las áreas de matemáticas, de catalán, castellano, de ciencia y tecnología como nunca se había producido antes.

Le pondré sobradamente el dato que ha comentado también otra diputada antes que yo de las matemáticas, que registran el peor resultado desde que comenzaron a hacerse las pruebas en 2012. Es decir, los alumnos de cuarto de la ESO tienen el peor nivel de matemáticas de los últimos diez años. La media de logro de competencias en matemáticas se sitúa en los 61 puntos, lejos el lindar, digamos, deseable, de setenta puntos de la Consejería de Educación. Si quiere, otro dato que nos afecta también muy directamente a este conflicto que han generado ustedes por la lengua. Han descendido también los niveles de conocimiento en catalán y también, todavía con mayor, digamos que, margen, del castellano.

Por lo tanto, pues, para poder formular todas estas preguntas, creo que le he podido exponer de la manera más clara posible todos aquellos argumentos que nosotros consideramos que lastrarán la educación, el sistema educativo catalán, y le agradecería que en su turno de respuesta pudiera responder a estos interrogantes, y posiblemente incidiré con más detalle en el tema de la formación profesional en la réplica.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn del grup parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per guanyar, i té la paraula la senyora Nogai Ndiaye.

Nogay Ndiaye i Mir

Gràcies, presidenta. Bé, abans de començar amb algunes de les preguntes faré una reflexió sobre aquestes sis o set grans mesures a les que ha fet referència el conseller.

La primera gran mesura, la que es referia a aquest avançament escolar, parlava d'un curs que ha començat dues setmanes abans. Creiem que una mica per..., bé, perdó, una setmana abans. Creiem que per respecte a la comunitat educativa i a la gent

que forma part dels centres educatius, eviti o intenti deixar d'utilitzar aquest avançament com una medalleta, com un èxit del Departament d'Educació, perquè la seva referència a que és una millora per a l'alumnat vulnerable el fet que en comptes de començar el dia 12 de setembre comencin entre el 5 i el 7, 5 primària, 7 a secundària, no podem dir que sigui una mesura de canvi radical de la millora de les condicions de l'alumnat vulnerable i de conciliació per a les famílies.

Perquè aquest alumnat que sembla que ara tant preocupa al Departament d'Educació, què passa durant els mesos de juliol i agost? Aquest alumnat vulnerable al que vostè fa referència, que no pot fer front al pagament de quotes de casals i que fa difícil la conciliació familiar, els mesos de juliol i agost està desaparegut per al departament, continua existint. Aquest alumnat existeix, no comença a existir el dia 5 de setembre ni el dia 7.

I si parlem de casals, si realment fos una mesura que intentés canviar o modificar aquesta situació, potser el canvi seria a 1 de setembre, perquè sinó de l'u al cinc les famílies s'han de buscar també la vida. És una setmana també ja del mes de setembre i que han de buscar la manera de conciliar o d'ocupar aquest temps. Per tant, creiem que una mica per respecte a la comunitat educativa, hem de deixar d'utilitzar aquesta mesura com una gran medalla o com una gran victòria del Departament d'Educació.

A més, quan es va fer aquesta planificació de l'avançament del curs escolar desatenent el Consell d'Educació de Catalunya, a la comunitat educativa, i vostè feia referència a que alguns grups parlamentaris, no?, havíem criticat aquesta mesura i que havíem dit que el departament no era participatiu. Entenc que per al·lusions es feia referència al nostre grup parlamentari, però nosaltres no fèiem referència al tema del currículum, que sí, és cert, va patir un procés de participació, sinó a les altres decisions preses de forma unilateral com és l'avançament d'aquest calendari. Alguna diputada abans de la meua intervenció feia referència a la Comunitat Valenciana. Doncs la Comunitat Valenciana va decidir escoltar la comunitat educativa i va fer marxa enrere en aquest avançament, aquesta ordre de calendari.

També feia referència relacionada amb aquest avançament als nomenaments del professorat, que aquests nomenaments s'havien fet durant els mesos de maig i juny, però sense mencionar, sense cap tipus de referència, al decret de plantilles. Aquest decret tan criticat per sindicats i professorat, personal docent, perquè el que fa és dotar als equips directius la potestat i el poder de decidir sobre quin personal docent forma part de les seves plantilles i quin personal no forma part de les seves plantilles. De fet, la setmana passada es feia pública una notícia que deixava palès que tres de cada quatre professors i professores aquest curs han estat nomenats pels directors i directores de centre.

Quant a la segona mesura, a la que vostè feia referència. Les tardes de setembre. Parlava, i també per al·lusions, deia que hi havia algun grup parlamentari que havia criticat aquesta mesura i que no hi haurien monitors o professionals del lleure durant les tardes de setembre. Entenc que també per al·lusions, tornarem a fer referència a aquest aspecte.

És cert, no hi ha hagut monitors i monitores de lleure per a cobrir la demanda a tots els centres educatius de Catalunya. Vostè ho sap, la comunitat educativa ho sap, el Departament ho sap, i per molt que porti números de les contractacions, caldrà veure quantes d'aquestes persones contractades són veritablement monitors i monitores de lleure amb titulacions. En quants centres educatius s'està complint amb la legislació, amb la normativa de lleure que indica el percentatge de persones que han d'estar titulades per exercir aquesta tasca i la quantitat d'alumnat o d'infants que han d'estar tots sota la seva responsabilitat. El conveni del lleure estableix una ràtio d'1-10. En quants centres educatius s'està complint aquesta ràtio de 10 infants per cada professional de lleure?

És més, durant l'estiu es van fer públiques diferents ofertes laborals en les que es demanava personal de lleure, on l'únic requisit, repeteixo, l'únic requisit era ser major de 18 anys. No es demanava cap tipus de titulació de monitor o monitora de lleure. Per tant, dir que s'ha fet una contractació de 1.200 monitors o 1.500 o 25.000 quan realment aquest personal no és professional, no són professionals del lleure, és mentir, són veritats a mitges. S'ha fet una contractació? Sí. S'ha contractat, s'han contractat professionals de lleure? No.

I un altre aspecte. També voldríem saber quantes d'aquestes persones han aportat el certificat d'antecedents relacionats amb delictes sexuals. Una mesura també obligatòria per a qualsevol persona que ha de treballar amb infants i joves menors d'edat. A totes les ofertes de feina on es demanaven, on es buscaven treballadors i treballadores majors de divuit anys, aquest no era un requisit, i ens agradaria saber quantes d'aquestes persones han aportat aquesta documentació i si el departament té constància de totes les persones contractades que han aportat aquest document d'antecedents de delictes sexuals.

Quant a la reducció de ràtios, vostè parlava també d'aquesta mesura com una gran victòria del departament, perquè s'han reduït les ràtios a P3. Què passa amb la reducció de ràtios a la resta de cursos? Quan veurem aquesta reducció de ràtios a educació secundària, per exemple, o a batxillerat, que continuem tenint unes ràtios d'entre vint-i-cinc i trenta-cinc alumnes per aula? És aquí on marcaria la diferència entre una atenció individualitzada, una atenció personalitzada cap a l'alumne, aquesta atenció a la diversitat de la que tant s'enorgulleix el departament, però que a hores d'ara continua sense estar garantida.

Vostè parlava també de les escoles segregades, parlava de la problemàtica de la segregació escolar. És cert, tenim aquesta problemàtica a Catalunya. La segregació escolar és un problema que el departament celebri, d'una banda, que hagi començat a intentar combatre. És cert que cal un repartiment equilibrat i equitatiu de l'alumnat en tots els centres de Catalunya per lluitar contra aquesta segregació escolar. Però també calen altres mesures. Fins ara, o segons el darrer decret d'admissions, s'assignava una motxilla econòmica –diguem-ne així: una motxilla econòmica– a l'alumnat amb situació de vulnerabilitat que fos escolaritzat als centres educatius. Però en les darreres setmanes hem pogut veure com aquesta motxilla econòmica s'ha vist reduïda a l'alumnat d'educació pública i augmentada en aquell alumnat escolaritzat a les escoles concertades, amb la qual cosa contribueix encara més amb aquest greuge comparatiu entre uns centres i uns altres.

La dotació continua sense ser la mateixa, però per anar una mica més enllà: on queda la gratuïtat de totes les etapes d'educació obligatòria del nostre sistema educatiu? Una mesura que està reconeguda i que forma part dels diferents decrets

i legislacions que arriben fins a dia d'avui. No el decret de 2021 d'admissions, sinó que va molt més enllà. La LEC i legislacions de caire estatal ja reconeixen aquesta gratuïtat de totes les etapes d'educació obligatòria del nostre sistema, i continua sense ser garantida. El departament n'és còmplice i n'és conscient, d'aquest pagament de quotes a la concertada, que hauria de ser una il·legalitat i es continua produint, de la mateixa manera que es continuen pagant quotes en concepte de material, sortides i resta d'activitats a les escoles públiques.

Quant a la gran mesura d'FP, vostè feia referència a les places vacants que queden cada any a formació professional. Però s'ha oblidat de mencionar que moltes d'aquestes places són de branques o de famílies educatives que la majoria de l'alumnat no els interessa; a la majoria de l'alumnat no li interessa. Hi ha vacants en aquelles famílies en les que l'alumnat no té un interès especial. I, no obstant, hi ha una mancança de places constant, any rere any, en aquelles famílies més demandades.

Un altre aspecte que s'ha oblidat de mencionar és el fet –i ja acabo, presidenta– que aquest nombre de vacants de places d'FP està repartit per tot el territori. I, per tant, no val dir «tenim 1.200 vacants lliures», sense especificar en quins llocs de Catalunya estan i quin tipus d'alumnat hi té accés.

Com que se m'ha acabat el temps, al següent torn procediré amb les preguntes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, i té la paraula el senyor Jordi Jordan.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies. Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Conseller, també gràcies per la seua compareixença. També saludar tota la gent de la comunitat educativa que ens està escoltant.

I la veritat és que començo, des del nostre grup parlamentari, dient-li que, lluny del seu triomfalisme, pensem que la seua gestió continua sent erràtica, en molts casos francament millorable.

I, des del nostre punt de vista, ho demostren tres elements. En primer lloc, és evident, la improvisació i la manca de planificació en moltes de les qüestions que vostè ha parlat i, per tant, les formes de fer de la conselleria –després m'hi referiré. En segon lloc, ens ha preocupat molt que no ha fet referència a la situació econòmica que en aquests moments estem vivint i que, per tant, també estan vivint molts d'alumnes i famílies en relació amb la inflació i amb tot el que això afecta el món educatiu. I també un tercer element: la poca ambició, al nostre parer, que té per a resoldre els problemes estructurals en matèria d'educació al nostre país.

I començo pel primer bloc, esta manca de planificació i les formes de fer. Vostè ha dit que vol iniciar una nova etapa. I la realitat és que esta nova etapa..., avui el seu grup parlamentari ha tombat, ha votat en contra de tres compareixences que havíem demanat específiques sobre qüestions que l'afecten, a vostè. Per tant, no entenem com comença aquesta nova etapa quan se mos vota en contra de que vostè vinga aquí a donar explicacions d'una manera transparent, la qual cosa la veritat és que ens ha sorprès, i de manera negativa.

També, amb relació al principi de curs, el canvi de calendari, un canvi de calendari que vostè va fer de forma unilateral, sense consens. Vostè ha parlat del Consell d'Educació de Catalunya, que durant molts anys ho estava demanant, però el que no ha dit és que també li demanava una moratòria. I també l'hi han dit aquí altres grups, que, per exemple, no?, al País Valencià han fet esta moratòria o l'Ajuntament de Barcelona amb relació a les llars d'infants municipals, per a poder fer bé els canvis. Vostè ho va tirar endavant, i quina és la realitat? Doncs que no s'han complert les ràtios quant als monitors; que han faltat monitors a molts de llocs; que la immensa majoria no tenen una formació específica; que, a més a més, la majoria d'estes activitats, segons ens arriba al nostre grup, no han tingut cap criteri pedagògic i, si no, que vinga vostè i ens ho pot explicar ara. I, per tant, el que li voldríem preguntar és si ha tingut en compte tots estos elements de qualitat, perquè no és simplement omplir unes hores i unes tardes, sinó allò que s'hi dona si realment volem que siga educatiu.

Amb relació al currículum i al decret de plantilles –també ja s'ha dit–, a hores d'ara

Fitxer 23CE8

currículum de batxillerat, a diferència d'altres territoris, no està al damunt de la taula. I amb relació al decret de plantilles, també dir-li que necessita una modificació profunda, i que vostè tampoc n'ha parlat. Li tornem a preguntar si pensa tirar endavant estos canvis que se li estan reclamant des de la comunitat educativa.

Acord amb els sindicats: és cert, no hem començat amb vagues. Vostè en això és un expert quant a que li convoquin vagues, però la veritat és que entenem que ha arribat tard –ha arribat tard–, i, a més a més, genera molts de dubtes este acord que vostè ha fet, en el sentit que si s'acaben produint estos canvis serà a meitat de curs, i a veure quina afectació té amb els diferents centres educatius.

Celebrem que ara felicita els sindicats, quan durant massa temps els ha menyspreat, perquè al final ha fet allò que des del nostre grup li havíem dit des de feia temps, i és que aquesta hora lectiva s'havia de solucionar a primària i a secundària, i, per tant, estarem també amatents a esta qüestió.

També en relació amb la planificació i l'inici de curs, i, en concret, sobre la formació professional, jo crec que vostè el que ha aconseguit una vegada més és generar incertesa a tot l'alumnat, a totes les famílies del país que volien cursar formació professional. I tampoc entenem que se face este discurs tan triomfalista quan vostè mateix diu que hi han vint mil places vacants. Per tant, aquí alguna cosa falla quant a la planificació. I segurament aquí el que vostè hauria de fer és adaptar la formació professional de veritat i no de forma cosmètica, i fer-ho distribuïda en el territori i en totes les diferents opcions que hi ha.

I aquí també li volem preguntar amb relació a les beques per a mobilitat, que va ser una cosa que vam acordar als pressupostos amb el nostre grup; si pensen tirar endavant o no este sistema de beques per a mobilitat a cicles de formació professional, perquè és evident que aquests és un dels elements que també hauria d'estar, a hores d'ara, damunt de la taula, perquè molts alumnes al final els hi donen una sortida lluny de la seua població i, per tant, no poden accedir tampoc a aquesta formació que se'ls hi ha ofert.

Amb relació a la matrícula, també això ja ho vam viure a finals del curs passat, però que tenia a veure amb este curs que iniciem en aquest mes. I, per tant, aquí li tornem

a dir que, des del nostre punt de vista, hi ha una sobreoferta de la concertada. Ja li vam dir el tema del «Bizum» a la concertada i li tornem a demanar que a la preinscripció quede clar quan la gent s'apunta lo de la concertada i de les públiques, perquè després apareixen multitud de plataformes que acaben anant a concertades sense ser conscients que el sistema moltes vegades les porta allà.

En segon lloc, i com a segon element, ja li he comentat també abans, el tema de la situació econòmica, de la inflació i tot allò que té una afectació per al sistema educatiu. S'ha dit aquí: retrocés en competències en matemàtiques, en anglès; tenim la taxa d'abandonament de les més altes d'Europa; evidentment tenim un problema de segregació escolar. I tot això, evidentment, té a veure –perquè hi han dades– amb la situació econòmica, social, de moltes famílies. Per tant, això s'agreujarà en estos propers mesos, i segurament en estos propers anys.

També té a veure amb la titularitat dels centres, si són privats o concertats o públics. I aquí també li preguntem què pensa fer, quines actuacions extraordinàries pensa portar a terme per a donar una solució a la situació econòmica? Pensa portar algun programa relacionat amb plans individualitzats de forma global? Pensa reforçar molt més els centres educatius públics i, sobretot, de complexitat, a diferència del que va passar el curs anterior, que es van quedar amb els mateixos recursos, i hi va haver tota aquella polèmica amb relació a les diferents classificacions? Pensa recuperar la sisena hora de forma pactada i consensuada a l'escola pública?

I un altre element, que per al nostre grup també és molt important, fa referència a les activitats extraescolars, que evidentment són fonamentals també per al sistema educatiu del nostre país. Estic fent referència a totes les activitats extraescolars durant tot el curs. I aquí li volem preguntar si també pensen crear ajudes per a que l'alumnat pugui accedir a aquestes activitats extraescolars, com per exemple sí que ha fet l'Ajuntament de Barcelona.

I un altre element relacionat, precisament, amb la situació econòmica, amb la inflació que estem patint, també fa referència al menjador escolar; també s'ha dit per altres diputats. Aquí li preguntem si augmentaran les beques menjador de manera exponencial; si també canviaran tot el que fa referència al llindar quant a renda, perquè és evident que està la situació econòmica afectant moltes famílies i els *inputs*

que ens arriben de totes aquestes beques que s'estan demanant..., està augmentant moltíssim la demanda, i també si pensen caminar o no cap a la universalitat del menjador com un dels elements a nivell del nostre sistema educatiu.

Finalment, i també relacionat amb la situació econòmica, perquè té a veure amb l'equitat, amb la conciliació familiar i amb quines famílies poden o no, el que fa referència a la infantil dos. Aquesta gratuïtat que vostè ha comentat i que compartim, però que evidentment no està arribant encara a tot arreu, perquè no tenim una oferta global al conjunt del país. I aquí també li preguntem quan pensen obrir aquestes noves línies per a crear noves llars d'infants públiques; si en pensa crear directament de noves la Generalitat... Sabem que hi han aquests fons europeus, però que també ja estem fent tard, perquè altres territoris de l'Estat, sense anar més lluny, ja fa temps que tenen en marxa totes aquestes línies.

Entro en el tercer bloc amb relació a la situació en general de l'educació i, per tant, els reptes i problemes. Sí que li dic que, en aquest sentit, el primer punt, que és la llengua, ens tindrà sempre al seu costat si se continua apostant per la immersió lingüística, si es fa des d'un punt de vista d'un gran consens polític i social. I, per tant, aquí també li demanem que no pose més llenya al foc, com se diu col·loquialment, perquè és important caminar cap a aquesta transversalitat i cap a aquesta visió global del que és la llengua i de la immersió lingüística al nostre país.

Però més enllà d'això, hi han altres elements que li vull parlar. Ja no em queda temps. En tot cas, començo amb el tema de les biblioteques escolars. És un element que també ens preocupa: que s'ha produït un retrocés en els últims anys al nostre sistema educatiu. En estos moments es calcula que només un trenta per cent dels centres educatius tenen biblioteques dins de les escoles o els instituts. I li preguntem si tenen pendent reforçar també aquests elements per a millorar el sistema educatiu.

I en tot cas, tenint en compte que ara sí que se m'ha acabat el temps, a la propera intervenció li parlaré d'altres qüestions, com l'escola inclusiva, la manca d'inversió i també els pressupostos de la Generalitat, que és un tema important, evidentment, pel nostre grup parlamentari.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn, ara, del Grup Parlamentari de Ciutadans, i té la paraula el senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Gràcies, senyor conseller, per la seva intervenció, tot i que ja d'entrada li he de dir, amb tot el respecte, que ens ha semblat molt decebedora. La veritat és que en la seva intervenció, que d'entrada també li dic que lamento no haver pogut seguir des d'aquí, sinó que l'he seguida des del despatx, ens ha semblat, com li deia, molt decebedora pel que té de..., és una característica de les seves intervencions, pel seu cofoisme, per la seva visió excessivament positiva de com està l'educació a Catalunya.

Jo comprenc que hi ha coses que admeten debat. Des del nostre grup sempre hem estat, crec que molt respectuosos a l'hora de valorar l'avançament escolar. Crec que hi ha una part de la comunitat educativa que hi està radicalment en contra, una part important; però és veritat que hi ha pares que també valoren d'una forma molt diferent aquest avançament escolar, aquest avançament del calendari escolar. Per tant, crec que hem estat en aquest sentit prou responsables com per poder dir-li que lamentem la improvisació de la conselleria, la falta de previsió que ha tingut en molts aspectes.

I quant a l'avançament escolar, jo crec que hi ha elements com, per exemple, l'aspecte que té a veure amb les classes de la tarda, amb la contractació de monitors, que han demostrat una falta de previsió que a nosaltres ens preocupa. Jo crec que ja des d'aquest punt de vista podem dir que, diguem-ne, aquesta decisió, doncs, ha generat una gran controvèrsia, ha generat també problemes a l'inici escolar.

I d'altra banda, crec que el que li deia del cofoisme, crec que és fonamental tenir en compte, per exemple, el que ens diuen les proves d'avaluació de quart d'ESO. M'ho han comentat alguns dels meus companys. I en aquest sentit, jo crec que val la pena recordar que els problemes que es demostren en aquestes proves no es poden atribuir o no es poden atribuir totalment a la pandèmia. Hi ha altres comunitats autònomes que han tingut, que també valoren o també fan proves d'avaluació a quart d'ESO en les quals els resultats no han estat tan preocupants com a la nostra comunitat en assignatures com ara les lingüístiques o les matemàtiques. I des

d'aquest punt de vista, doncs, jo crec que l'explicació que tot és responsabilitat, tot és culpa de la pandèmia, jo crec que, si més no, deixa molt a desitjar.

D'altra banda, jo crec que hi ha un aspecte, conseller, que no podem negligir en el dia d'avui, que és precisament la qüestió lingüística. Ahir, conseller, hi va haver centenars de catalans, milers de catalans que es van manifestar als carrers de Barcelona per reclamar una cosa tan elemental, tan bàsica com és el dret a educar els seus fills també en la seva llengua materna. I insisteixo en el «també». Sempre hem dit des de Ciutadans que nosaltres defensem el bilingüisme. Defensem una educació tant en català com en castellà i que ens sembla que en una societat bilingüe com la societat catalana no té cap sentit que l'educació sigui enterament en una sola de les llengües.

Jo li demano, senyor conseller, si vostè creu que el dret a l'educació en llengua materna, que és un dret reconegut per la comunitat internacional, és un dret que només es negligeix als alumnes que són de llengua materna castellana o que tenen l'espanyol com a llengua materna, perquè això, per desgràcia, és el que passa a Catalunya. És una cosa insòlita haver de demanar manifestacions, haver de demanar amb reivindicacions públiques el dret a educar els nostres fills en castellà a Espanya; al nostre país, el més normal, el més lògic seria que l'educació pogués ser també en castellà.

M'agradaria conèixer la seva opinió en aquest sentit i saber si pensen vostès continuar negligint aquest dret que tenim els ciutadans de Catalunya a educar els nostres fills també en castellà.

D'altra banda, jo crec que hi ha elements que són estructurals de l'educació a Catalunya, com la qüestió dels barracons. Catalunya continua sent la comunitat autònoma o una de les comunitats autònomes amb més estudiants en barracons, en el que vostès anomenen els «mòduls prefabricats». I això jo crec que és una qüestió que els hauria de preocupar i hauria de cridar-los a una reflexió per intentar, en la mesura del possible, mitigar aquesta realitat. Crec que des del punt de vista pressupostari, la Generalitat equivoca les prioritats en molts aspectes i el que té a veure amb l'educació, jo crec que és un aspecte fonamental que demostra

efectivament que les seves prioritats en termes pressupostaris són absolutament equivocades.

Des del punt de vista del fracàs escolar, també hem conegut dades que són preocupants i crec que la reflexió no ha existit, el seu cofoisme, la seva autocomplaença, doncs, ha tornat a brillar avui. I creiem des del nostre grup parlamentari que el que vostès anomenen un model «d'èxit» és, si més no, un model qüestionable.

Aquestes serien les nostres observacions, les nostres qüestions, senyor conseller, qualsevol qüestió la deixem també per al segon torn.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn, ara, del Grup Parlamentari Mixt, i té la paraula la senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Sí; muchas gracias, presidenta. Agradecer también esta comparecencia al *conseller* de Educación, también a la señora Gomá, directora general, y también al resto de..., secretaria general, y también al resto de miembros del departamento que nos acompañan hoy aquí. Además, un número nutrido. Así que muchas gracias, también.

La verdad que a mí me ha sorprendido, señor Cambray, me ha sorprendido muchísimo, porque esta comparecencia del inicio de curso, pues, para usted ha estado plagada de éxitos, de mejoras, de avances, de innovaciones. De verdad que no entiendo cómo no tenemos aquí hoy una cola de gente, observadores internacionales tomando notas para copiar e importar el modelo catalán, que es una cosa, magnífica, maravillosa y que no ha habido ningún problema. No me lo explico cómo no tenemos aquí esa cola de observadores internacionales.

Lo cierto es que de lo que usted ha dicho hoy, lo único que se ciñe a la realidad es que ha empezado el inicio de curso sin huelgas. Es cierto, ha sido *in extremis*. También se lo tengo que decir, parecía que la cosa no iba a cuajar. Y, además, yo de usted tampoco cantaré victoria así tan pronto, porque ya sabemos que son

muchas las reclamaciones que están encima de la mesa. Venimos de un curso muy complicado, con muchísimas huelgas. Usted ha sido capaz de satisfacer una de esas demandas; no le quito mérito, porque es una reclamación histórica, pero, bueno, hay otras ahí, así que ya veremos cómo se desarrolla el curso.

Usted ha hablado de..., ha vuelto a sacar pecho del éxito del avance del curso escolar, del inicio del calendario y ha citado incluso al Consell Escolar de Catalunya, con los informes que, según usted, pues, recomendaban y hablaban de las bonanzas pedagógicas de ese inicio. Pero yo le quiero recordar cómo ustedes se saltaron la consulta preceptiva

Fitxer 23CE9

al Consell Escolar de Catalunya y el enfado que eso provocó en el Consell. Entonces, venir hoy aquí a citarlos a ellos encima, pues bueno, no sé, no creo que les haya sentado tampoco muy bien.

Si tan convencido estaba usted de que esto iba a generar un consenso amplísimo, pues no entiendo por qué se saltó esa consulta preceptiva. Y además lo hizo todo pues al margen de la comunidad educativa y de manera unilateral. Si usted estaba tan convencido de que eso iba a generar tantísimo consenso, pues lo podría haber hecho bien desde el principio y a lo mejor nos hubiéramos ahorrado alguna de estas huelgas.

El inicio del curso y el adelanto no ha sido ningún tipo de éxito. Hemos visto la falta de monitores que, a pesar de que usted dice que eso, las incidencias, no ha sido para tanto, yo le recuerdo que ha habido centros que han tenido que pagar horas extras al profesorado para que se quedara por la tarde a hacer esas horas de monitoreo. Ha habido profesores, incluso, que lo han hecho, pues, por amor al arte, porque parece que tienen más responsabilidad que usted al frente de la *conselleria*. Y, por tanto, pues un éxito, un éxito no ha sido, *conseller*, y habrá que evaluarlo, como usted decía, que quiere hacer una auditoría, pues habrá que verlo.

Ha habido también, por ejemplo, problemas en el sistema informático en algunos centros que nos trasladan que, por ejemplo, ni siquiera tenían los listados de los

alumnos con lo que eso conlleva y el caos cuando inicias el curso y todavía no tienes por la mano, pues, a todos los alumnos que tienes ese año en curso y en tu asignatura.

Tema de las altas temperaturas, que además también lo relaciono con barracones. Porque usted ha hablado de nuevos equipamientos, pero no hemos hablado de los equipamientos que llevan muchísimo tiempo en barracones y yo no sé qué plan tiene el departamento, en este caso, para acabar con esos barracones, que producen otra serie también de problemas, como por ejemplo altas temperaturas, no solo en barracones, sino también en las clases. Y tenemos a alumnos, clases con veinte o veinticinco alumnos, con unas temperaturas insoportables y yo, pues bueno, creo que no son las mejores maneras de dar clase.

Ustedes han hecho un plan así, *a correquita*, ¿no?, rapidito, de, bueno, pues mandaremos ventiladores. Pues no es la manera, señor Cambray. Ahora, en enero, cuando bajen las temperaturas, ¿qué vamos a mandar, calefactores? Yo creo que aquí hay que hacer un plan serio, un plan serio, porque estamos hablando, no solamente de la calidad a la hora de dar las clases, sino incluso ya de un tema de salud. Y, por tanto, pues aquí le digo que se ponga las pilas, también.

Ha habido un caos en el sistema también de la adjudicación de las vacantes de los técnicos especialistas en educación infantil. Todos vimos por televisión unas colas kilométricas. Se tenían que apuntar allí –parecía que estábamos en el siglo pasado– se tenían que apuntar allí a mano, etcétera. O sea, no ha habido un inicio de curso pacífico y de éxito como usted nos ha vendido en su comparecencia.

Si hablamos de caos, pues también hay que hablar de las plazas de FP. Es cierto que ha habido una ampliación de esas plazas de formación profesional y nosotros lo celebramos, como no puede ser de otra forma. Pero también es cierto que han empezado las clases y que había muchísimos, muchísimos alumnos sin saber si tenían plaza donde habían solicitado, cuando el curso ya estaba empezado. Entonces, pues sí, lo que tienen que hacer es mejorar ese sistema de adjudicación de las vacantes. Y, a lo mejor, pues hay que modificar también ahí el calendario.

Usted también ha hablado de los currículums educativos, en este caso, los nuevos currículums. En este caso, usted le ha echado la culpa al Ministerio de Educación,

de haber empezar el curso sin tener los currículums. Yo no le he visto a usted muy preocupado, la verdad. Por ejemplo, lo he visto preocupadísimo con el tema del veinticinco por ciento de castellano. Ahí, sí, ahí sí lo he visto saliendo en la tele, reuniones, tal, no sé cuánto, exigencias. Ahí sí lo he visto preocupadísimo. Con el tema de los currículums, no veo que usted haya reclamado ni demandado nada al Ministerio de Educación, en este caso. Y usted sabe que el cincuenta por ciento del contenido de esos currículums depende directamente, en este caso, de su competencia y, por tanto, hombre, venir aquí a echar balones fuera... Empezar un curso, por ejemplo, de bachillerato, sin ni siquiera saber cuáles son las lecturas obligatorias para ese curso, pues no es empezar bien el curso, tampoco, señor Cambray.

Usted decía, ha llegado a decir cuando hablaba de los currículums, me lo he apuntado aquí porque decía «siempre hemos ido avanzados pedagógicamente». Hombre, pues yo no sé qué decirle, *conseller*, porque es que las pruebas de competencias básicas cada vez arrojan peores resultados, pero no solamente eso. Por ejemplo, Castilla y León, pues, arrasa en los *rankings* internacionales y, sin embargo, Cataluña, pues, ocupa posiciones muy modestas en esos *rankings*. Entonces, ese supuesto avance pedagógico que usted decía hoy, ¿de qué nos sirve? ¿Cómo se traduce ese supuesto avance pedagógico del que usted hablaba?

Ha hablado también, por ejemplo, de escuela inclusiva. Yo supongo que usted ha recibido una carta, como hemos recibido todos los portavoces de esta comisión, de la plataforma *Volem signar i escoltar*, que nos cuentan cosas realmente preocupantes. No es situación de este año, la venimos arrastrando. No puede ser que no haya ninguna escuela infantil bilingüe, con lengua de signos y con lenguas orales. No existe ninguna escuela de educación infantil que tenga esta condición. Si hablamos de la educación postobligatoria, también lo que se nos traslada –y lo comentaba también la portavoz del grupo socialista– es que hay muchísimos cursos que no tienen este intérprete, por ejemplo, a la hora de realizar las prácticas o durante las clases. Y esto, pues, evidentemente ni es escuela inclusiva ni es nada, señor Cambray.

También nos decía justamente al inicio. Bueno, uno de los... Usted ha empezado diciendo: «Empezamos el curso sin covid» –que también le digo, no es mérito suyo– «sin huelgas», ya le he dicho que *in extremis*. Y el tercer punto que usted nos decía era «y sin aplicar los porcentajes de lenguas en las clases». Pero, mire, eso no es del todo cierto, porque resulta que, pues, por ejemplo, los hijos de las personas que se pueden pagar centros concertados o centros privados, y usted creo que conoce algunos, ¿eh? –algunos que, además, sacan pecho de lo bueno que es la inmersión, pero luego no, el ejemplo no les cunde– pues estos sí que han empezado, por ejemplo, con sistemas pues trilingües, donde se enseña castellano, se enseña en catalán y se enseña, pues, también en una tercera lengua extranjera. Así que no es cierto. Los únicos que han salido aquí perdiendo, pues, son los alumnos de la escuela pública.

Usted decía, señor Cambray, que quiere escuchar a todo el mundo, que quiere «escuchar a las familias»; lo he apuntado entrecomillado literalmente. Le pregunto si a todas las familias. La respuesta ya la sé, es que no, porque usted, por ejemplo, se ha negado a reunirse con la entidad Escuela de todos, que aglutina a muchísimas plataformas, que aglutina también a muchísimos padres, a muchísimas de esas familias catalanas a las que el *conseller* no quiere escuchar. Ayer salieron a la calle. Yo, como estoy convencida de que usted no estuvo muy atento a la manifestación que tuvo lugar ayer en Barcelona, pero dice aquí que quiere escuchar a las familias.

Yo no sé si usted tuvo ocasión –y si no, luego yo le paso el vídeo– de escuchar a Pepe Domingo, que leyó una carta del Javier, el padre del niño de Canet. Una carta que no pudo leer el propio Javier, porque estaba roto de dolor; roto de dolor por la situación que ha vivido a causa del maltrato por parte del departamento, a causa del linchamiento que se le hizo por pedir algo tan básico como es que su hijo también pudiera estudiar en castellano; que lo hiciera en catalán por supuesto y que lo hiciera también en castellano. Roto de dolor.

castellano. Roto de dolor. Yo no sé si eso a ustedes les compensa. ¿A ustedes les compensa destrozar a las familias? No sé, ¿a los señores del Partido Socialistas? Decía la señora Esther Niubó que con esta ley lo que ellos pretendían era pacificar las aulas. Bueno, es que, ¿violenta estudiar también en castellano? ¿Eso no es

pacífico, poder estudiar en tu lengua materna, poder estudiar en la lengua oficial de Cataluña?

Lo que eso ha ocasionado es una vulneración de derechos flagrante, una privación de oportunidades. Eso también genera desigualdades, precisamente, con esos otros alumnos cuyos padres sí tienen esa capacidad económica para llevarte a una escuela trilingüe o a una escuela bilingüe, también con el resto de alumnos de otras partes de España.

Yo, sinceramente, señor Cambray, si usted realmente quiere escuchar a las familias, como ha dicho aquí, escuche, escúchelas a todas y yo después le pasaré esos vídeos de la manifestación de ayer.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn, ara, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, i té la paraula la senyora Judith Toronjo.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, presidenta. I gràcies al conseller i a tot l'equip que avui l'acompanya per l'explicació que avui fan en aquesta sessió informativa, en aquesta compareixença de l'inici del curs 22-23 després de dues setmanes d'haver començat a les aules i fer aquest primer balanç que ens permet fer una radiografia sobre el que serà en els propers mesos el curs acadèmic.

També agrair l'avaluació que s'ha fet per part de tots els grups parlamentaris i que es posin a disposició que entre tots i totes puguem fer crítica, però crítica constructiva, per garantir, evidentment, la millor educació dels nostres infants, joves i adolescents. Com deia, felicitant-lo també alhora per l'avaluació que s'ha de fer entre tots els actors que són claus i que ens ha de permetre portar les millores i les transformacions de cara al futur.

Una compareixença que, amb aquesta primera explicació, s'han pogut posar de relleu sis elements bàsics, essencials per a nosaltres, a què voldria, doncs, fer-hi referència en la mesura del possible, malgrat que, al ser, doncs, dels darrers grups

parlamentaris que pren la paraula fa, doncs, que al final ens reiterem i que surtin temes que ja s'han comentat.

En tot cas, destacar aquestes transformacions pel que fa a l'avançament del curs, la universalització del zero als tres, la inversió per a noves escoles, la reducció de ràtios, el pacte contra la segregació i aquesta coordinació necessària i imprescindible que s'ha fet els darrers mesos amb els ajuntaments identificant aquestes noves reserves de plaça i l'acompanyament que, evidentment, ha d'haver hi també econòmic, arribant a més de vint mil infants.

Però alhora també amb l'aposta per la formació professional, que era un dels eixos bàsics del Departament d'Educació, però, com vostè ha dit, també de la resta del Govern de la Generalitat, perquè considerem que és un element imprescindible per garantir l'orientació i el futur dels joves, així com el currículum o l'escola inclusiva, entre d'altres temes que han pogut sortir.

Amb relació, doncs, a aquesta valoració de l'inici del curs, crec que és important ficar de relleu aquest paper fonamental, aquest paper vertebrador que té l'educació a la nostra societat i fer-ho, a més a més, amb un model d'escola catalana de què ens en sentim orgullosos des de Junts per Catalunya i a diferència d'altres grups parlamentaris que no ens deixen de sorprendre.

En aquest sentit, insistir en aquest model educatiu, en aquesta visió... S'ha insistit molt en la transformació que es vol donar i amb la garantia del present i el futur dels infants, que parteix d'aquesta immersió lingüística que ens permet començar el curs amb una situació sobre el català a les aules positiva davant d'aquestes dades, doncs, que havíem conegut els darrers anys i, sobretot, les ingerències cap a la nostra llengua.

I que permet, a través del consens polític, del consens social, a través del Parlament, però a través del Govern, aquests acords que han de permetre culminar i que han permès començar a principis de setembre sense la imposició del vint-i-cinc per cent del castellà a les aules. Però alhora també mantenint la immersió, mantenint el català com a llengua vehicular i, evidentment, protegint tots els mestres i directors de centre que era una de les prioritats de cara a aquesta tasca que ens vam situar tots i totes.

Malauradament, però, un cop més hem vist avui com alguns partits pretenen a través dels tribunals guanyar allò que no aconsegueixen en aquest Parlament i portar-ho al Constitucional o inclús convocant manifestacions omplint-les amb líders de Madrid. Tot i així, crec que no és la qüestió. Crec que ens hem de felicitar tots i totes per la tasca que vam portar a terme i que vam fer de forma majoritària des del Parlament per garantir que l'escola segueixi sent en català.

I, per altra banda, un altre dels elements que considero bàsic i essencial i a partir del qual es vertebran la resta dels elements és, doncs, apostar pel servei d'educació de Catalunya com aquest model de servei públic, d'èxit, amb la iniciativa pública també, però la social, i superant les dicotomies que hi ha pogut haver els darrers anys.

En aquest sentit, ens emplacem i seguim insistint en la tasca que s'ha de fer per a un pla de finançament els propers anys que permeti, doncs, donar resposta a les necessitats de les escoles d'iniciativa social i ajudar-los en les despeses de funcionament que ens han reivindicat també en aquesta cambra.

Cal destacar, doncs, aquest increment progressiu del pressupost que ha permès, entre d'altres elements essencials, la universalització del zero als tres. Començar el camí, com indicaven, per a aquest curs 22-23 amb l'I2 a les escoles de titularitat pública i amb el compromís d'aproximar-nos cada vegada més cap a aquesta plena universalització amb la iniciativa social, però també aproximant-la per a la resta de centres privats. I convençuts que la gratuïtat, però la universalització en especial, és un element positiu per a tots els infants.

Per altra banda, també referent a la consolidació de l'avançament escolar, que crec que ha sigut un dels elements més importants d'aquesta compareixença, se n'ha parlat àmpliament per part de tots els diputats i diputades que m'han precedit la paraula, però és cert que aquells aspectes, doncs, que ja s'han identificat aquestes dues primeres setmanes, alguns d'ells s'han intentat rectificar, s'han intentat millorar, aquesta ha de ser l'actitud. Però seguim insistint, doncs, que cal seguir treballant per avaluar aquells mecanismes que potser, doncs, hi ha marge de maniobra i que han de permetre de cara al curs 24-25, en tot cas, 23-24, perdó, i 24-25 poder-ho portar a terme amb tots els *handicaps* que eren importants. I em refereixo tant pel que fa als monitors, a les ràtios, però alhora també a les limitacions en el calendari que han

traslladat alguns dels docents a l'hora de preparar el curs, que és un element, doncs, que, de forma propositiva i en planificació, s'ha de poder portar a terme.

També avui és necessari que parlem de dades de preinscripció i matrícula de formació professional. Hem escoltat els grans titulars, hem escoltat com ha anat aquest primer procés. És cert que ja es va presentar en aquesta mateixa comissió el mapa territorial, quelcom positiu i que ha de permetre no només l'increment de l'oferta, sinó que vagi acompanyat de la demanda i de quines són les necessitats territorials.

Ens han sorprès en aquest sentit aquestes vacants, aquest alt volum, ens agradaria

Fitxer 23CE10

doncs, si es concentra a nivell de territoris, si pel que fa a les comarques de Barcelona, segurament s'han omplert totes les places.

Si tenen aquestes dades, i potser avui no és el moment, però si ens les podran facilitar al llarg de les properes setmanes, i, tanmateix, conèixer de prop quin és el volum, quin és el tant per cent d'increment de places que s'ha fet sobre la formació professional. Ens havíem compromès a avançar cap al trenta per cent. No sé si s'ha pogut fer en aquest curs, si s'aconseguirà en els propers cursos. I, evidentment, també quin ha sigut l'increment sobre la formació professional dual, que és un altre dels àmbits en els que volem seguir avançant.

Pel que fa a les preferències sobre quart d'ESO, hem vist que la resposta i la valoració que en fan és plenament positiva. Creiem que és un element bàsic per combatre l'abandonament escolar, i, sobretot, per orientar en aquests itineraris formatius els joves, i fer-ho amb sortides professionals, però també és cert que hem de tenir en compte aquells joves, doncs, que han apostat per una altra sortida professional, per una altra sortida formativa, que han fracassat i que volen tornar a reincorporar-se, en aquest cas, a través d'un grau mig.

I com a altres elements a seguir desplegant, el pla STEAMcat, amb l'objectiu, doncs, d'aquestes vocacions científiques. I, en aquest sentit, també si ens poden traslladar

si l'increment també ha anat relacionat amb aquestes vocacions que, a poc a poc, estem treballant.

I abans d'acabar el temps, perquè queden dos minuts, alguns elements que considero que són rellevants. El temps no l'hi ha permès, però també voldríem conèixer de més a prop i preguntar-li pels decrets del currículum, el calendari en qüestió i el desplegament. Ens ha avançat que al llarg de les properes setmanes ho tindrem, però cal programar també les formacions per a una bona aplicació, i, per tant, doncs, voldríem conèixer també de més a prop, i donar un missatge a tota la comunitat educativa, ja que ha suscitat de cara a l'opinió pública realment certs debats i dubtes.

I finalment, voldria també seguir insistint en aquesta necessitat a la que vostè apel·lava dels fons covid, que han de permetre treballar per programes específics per atendre la vulnerabilitat. Incidir que no només ho farem els grups parlamentaris que donem suport al Govern, sinó que ha de ser una voluntat de totes les forces polítiques. Per tant, crec que és el deure de tots i totes defensar-ho i no només fer ho en aquesta cambra, sinó en tota la resta que hi tinguem representació.

Per la meua banda, és tot, i després, en tot cas, comentaré alguns altres temes que han quedat pendents, com les competències bàsiques.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula la senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín i París

Moltes gràcies, presidenta. Molt bon dia a tots i a totes. Un agraïment al conseller Cambray, a la secretària general, la senyora Gomà, i a tot el seu equip, avui també la secretària també general, senyora Mora, i tots els acompanyants del seu equip. Moltíssimes gràcies per la feina feta. Moltíssimes gràcies també per aquesta compareixença avui a petició pròpia, on, doncs, tots aquells dubtes que els diferents grups parlamentaris han expressat, crec que avui, doncs, poden quedar de resolts.

En tot cas, desitjar un molt bon curs educatiu a tota la comunitat educativa, un curs que ja deixa enrere les mesures, doncs, preses per la pandèmia. Posar en valor aquests últims anys que han estat, doncs, difícils, complicats, reptes als quals cada dia, doncs, els equips directius, els docents, els infants i les famílies hi han posat el millor de les seves parts per poder avançar.

En tot cas, un bon curs educatiu a tothom, però també un bon curs parlamentari, perquè, doncs, ara donem inici a aquest curs parlamentari, al qual, doncs, tenim molts reptes al davant. Tenim uns nous pressupostos que s'hauran de treballar, precisament, per fer front a aquests reptes, sempre millorant per la qualitat de la vida de la ciutadania.

I nosaltres creiem, i així ho hem expressat sempre, el tema educatiu és un puntal a la nostra societat. Des dels valors republicans és imprescindible que posem tot el nostre esforç per tenir el millor sistema educatiu al país. I no creiem que comentaris el sarcasme, el derrotisme, i menys encara algunes mentides que es diuen a vegades en algunes d'aquestes compareixences ajudin gens ni mica a posar la imatge o a fer la fotografia del que comporta el sistema educatiu; un sistema complex amb molts alumnes, amb moltes famílies, amb molts docents i personal implicats.

I, per tant, maximitzar petites situacions o petits, anem a dir, problemes inicials quan es miren de fer transformacions, no creiem que maximitzar aquestes situacions puntuals serveixi per, precisament, posar-hi responsabilitat des d'alguns grups parlamentaris.

Nosaltres, com a grup parlamentari, com a Esquerra Republicana, creiem que hi han uns objectius fonamentals cap a la transformació educativa que necessita el país. Ara s'ha vist, precisament, a partir de la pandèmia, com l'educació és un servei essencial, com ja se'n parlava d'aquest servei essencial que va fer, doncs, que en plena pandèmia es fessin tots els esforços per part del departament i la comunitat educativa per tornar a obrir les escoles de manera segura per als infants i pels joves i per al seu desenvolupament.

I, per tant, en tant que això és un servei essencial, Esquerra Republicana considera que un Govern, un Departament d'Educació ha de treballar, com està fent aquest, amb el conseller Cambray al capdavant, per a aquestes transformacions

fonamentals que representin una igualtat d'oportunitats per a tots els alumnes del país, des d'unes bones competències digitals que els adaptin a aquests nous reptes en el seu desenvolupament, i, per tant, la necessitat de fer front a aquesta bretxa digital, que es va demostrar també, sobretot, a la pandèmia, i que ha fet, evidentment, que tothom posés cura i posés de relleu, doncs, aquesta necessitat de vetllar per aquells alumnes, aquelles famílies més vulnerables que no disposen de les mateixes oportunitats.

Per tant, també aquest desplegament de les accions per a una escola inclusiva també són fonamentals. Celebrem que el conseller ho hagi explicat en el seu torn d'intervenció primer com el gran repte d'aquest nou curs educatiu, i nosaltres ho compartim.

Nosaltres també estarem al costat del departament i al costat de totes aquelles entitats, d'aquells col·lectius que ens estan explicant aquesta comissió d'estudi pel desplegament de la inclusiva, que ja portem mesos realitzant aquí al Parlament, no?, com se'ns expliquen quines són les necessitats per poder fer aquest desplegament de la millor manera.

També creiem, com a grup republicà, que és important la cultura del canvi a les escoles i els instituts. Per tant, utilitzar tota l'expertesa per tal de millorar en tots aquells recursos que puguin millorar el sistema educatiu de manera conjunta, a través d'una recerca educativa, a través d'evidències, per tenir una presa de decisions que vegin tota la imatge global d'aquests nous canvis que al món estan passant nous reptes que fa que hàgim de modificar la manera d'ensenyar, la manera d'aprendre, la manera de compartir a través de competències. Les polítiques educatives europees i internacionals marquen aquest camí, ho hem anat sentint en diferents intervencions, per tant, a través d'informes que s'han fet de la UNESCO, polítiques educatives de país com aquestes, com les que s'estan duent al capdavant del Departament per part de vostè, conseller. Aquestes noves polítiques de transformació i també amb la necessitat de l'impuls per part del món local de l'ajut, per part del món local, amb moltes d'aquestes iniciatives.

Respecte a la necessitat de tenir un sistema educatiu que també proporcioni a tots els joves una educació a temps complet, una educació que els prepari per a la vida laboral i professional, creiem que és important enfortir les relacions entre la comunitat educativa i els centres educatius amb tot el sector productiu, el sector de la innovació, el teixit associatiu i el món municipal.

I, per últim, creiem que els criteris pedagògics han d'estar per damunt de tot, sense les ingerències judicials. Aquí nosaltres ens mantenim fermes en la defensa del model educatiu català i, per tant, com la llengua catalana és el centre de gravetat de l'aprenentatge i com des del Parlament, amb el consens i la feina també feta des del Departament, s'està treballant per mantenir aquest model lingüístic català. Demanem des d'aquí un cop més, com hem fet moltes vegades, mantenim aquest consens, sabem que el podem mantenir i, si us plau, demanar a alguns grups parlamentaris que no s'equivoquin amb el responsable de posar llenya al foc. Avui s'ha dit que el conseller, que aquest Departament està posant llenya al foc. Jo els demano, si us plau, des de la responsabilitat, des del compromís de mantenir aquest consens per la defensa del model lingüístic, que no errin, diguéssim, quin és l'objectiu de tot plegat i és que el consens el mantinguem com hem fet des del Parlament, però que tinguem clar que els grups parlamentaris, que els partits polítics que posen llenya al foc i que intenten manipular, diguéssim, la informació del que realment està passant a les escoles respecte a la llengua catalana no són precisament els grups que donen suport al govern o en aquest cas, el mateix conseller.

Respecte... El conseller parlava de les transformacions i deia «a mesura que vagi explicant aquestes transformacions», aquests sis punts que ha detallat, «facin-se les preguntes de si totes aquestes transformacions són bones per a l'alumnat». I des del nostre punt de vista, és evident que sí: totes les mesures que ha de prendre un bon govern, un bon Departament entorn a la política educativa del país ha de tenir només en compte o en gran part en compte que les mesures siguin el millor per a l'alumne i posar l'alumne al centre d'aquest debat. I, per tant, nosaltres creiem que d'aquestes mesures, que ara se m'acaba el temps però que les ha explicat perfectament el conseller, totes elles tenen al centre l'alumne i la seva millora educativa.

I després torno a parlar de l'últim punt que ha dit el conseller, que ha parlat dels reptes, de les bases per a l'escola inclusiva. Cal dimensionar els recursos i reorganitzar els serveis que s'ofereixen. Creiem que la comissió d'estudi que s'està fent al Parlament està sent una eina important per determinar quines són les prioritats i que aquesta taula de participació per al sistema educatiu inclusiu que s'iniciarà el 3 d'octubre també ajudarà molt a assentar les bases i a posar les prioritats del que suposarà aquest nou repte pel pressupost del 2023. Crec que tots els grups parlamentaris avui han posat en relleu la necessitat de que els pressupostos donin resposta a totes les demandes, tant les demandes sindicals, les demandes de les famílies, les necessitats de seguir tenint equipaments educatius de les millors condicions. Veurem, doncs, quines són les demandes territorials, després, que els diferents grups parlamentaris faran durant la negociació i si aquestes demandes són les que precisament avui estan posant sobre la taula o després seran demandes purament de caire electoralista. Esperem que no, estem convençuts que no, que serà un curs en què la prioritat, com deia abans el conseller, és posar els alumnes al centre del debat.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn, ara, per respondre totes les preguntes, del conseller, que té un temps màxim de trenta minuts.

El conseller d'Educació

Gràcies, presidenta.

Doncs anem a intentar respondre la majoria de coses que han sortit i algunes no només respondre-les, sinó també compartir-les i ampliar les reflexions al respecte.

La diputada Niubó començava pel tema, que és cert, tenia previst comentar-ho a la intervenció inicial, però el temps dona pel que dona i per tant, ja tenia també... Vostè... M'ho posa fàcil, perquè és el primer que ha dit. El tema de les competències bàsiques. Anem a veure. Faig alguna reflexió al respecte. Pel que fa a les competències bàsiques, és evident que la pandèmia hi té a veure. Cert, però la pandèmia no és l'únic motiu pel qual baixen les competències. Hem fet recerca

internacional i dins del context internacional, el que sabem és que... També no sé qui ho ha dit. Estem en el moment més baix dels resultats de l'anglès, però no som dels països on més han baixat els resultats de les competències bàsiques percentualment i això ha anat de forma directament relacionada amb el temps que les escoles han estat obertes. Això és important, eh? Per tant, això justifica d'alguna manera... Perquè no és cap excusa, eh? O sigui, hi té a veure o no la pandèmia? Sí. Hi ha estudis, hi ha estudis d'experts internacionals de la Universitat de Harvard que es va publicar al maig del 2022 on posa diferents països i territoris en comparativa i on més ha baixat és on menys –és on menys– presencialitat es va fer. O sigui, on la desconexió és més rellevant. Això és important també sobretot en matemàtiques i anglès, perquè són dues assignatures on la presencialitat... o dos àmbits d'aprenentatge on la presencialitat hi té molt a veure.

Segona conclusió que també es desprèn de les competències bàsiques, i aquesta és important. No tots els resul... No tota la baixada de resultats de competències bàsiques en anglès i en matemàtiques es produeix en els alumnes de forma lineal, sinó que baixa clarament en els alumnes en situació de vulnerabilitat de forma molt més accentuada. Ho dic perquè si analitzem bé les dades que ens estan donant els resultats, després podem prendre les millors decisions per tal d'anar-ho corregint o anar-ho compensant o anar-ho millorant.

Tercer element. Està clar que en matemàtiques i anglès necessitem reforçar l'aprenentatge. I per on hem de començar a reforçar l'aprenentatge? Pels centres on ens trobem l'alumnat en situació de vulnerabilitat. I, per tant, una sèrie de decisions que ja hem pres com a Departament

Fitxer 23CE11

d'Educació per a aquest curs, perquè els resultats surten a finals de juliol, però no ha estat una sorpresa, malauradament, els resultats no són bons i no ha estat una sorpresa, malauradament. I per tant, quan tu saps que passarà una cosa, lluny del cofoisme –que no sé com algú encara diu que soc cofoista amb el munt de temes que he reconegut que cal millorar del sistema educatiu i no funcionen bé– el que fem és reconèixer els temes que no funcionen bé i posar-hi solució.

En tot cas, el que fem és incrementar els PMOE, els plans de millora d'oportunitats educatives, uns plans que fan aquest acompanyament al nostre alumnat i el que fem és dues coses. U, incrementar-los de 500 centres educatius a 750 aquest curs, la primera mesura, això és dels primers llocs on ho expliquem, perquè és inici de curs, hem estat explicant moltes altres coses i també agraeixo que surti el tema perquè ens deixi posar l'accent que hem passat també a l'acció en intentar resoldre aquest tema. Per tant, passem de 500 a 750 centres de plans de millora d'oportunitats educatives, perquè aquest alumnat no té les mateixes oportunitats educatives a fora de l'escola, sobretot, i el que fem és dins d'aquests plans també per primera vegada, incrementem l'acompanyament de recursos humans i incrementem l'acompanyament d'hores d'aprenentatge, tant pel que fa a hores lectives com fora de l'horari lectiu de matemàtiques i d'anglès. Tant dins com fora de l'horari lectiu incrementem les hores d'acompanyament i incrementem els professionals que s'hi dedicaran que es financi amb aquests plans de millora d'oportunitats educatives.

I després, si em permeten un parell de reflexions més, eh? Els centres estan fent moltes coses i vostès, a vegades, també ho han demanat, que no aterri tot alhora als centres. Per tant, els centres tenen plans per a tot. Ara, no sé si seria una bona idea que cada centre fes un pla. Hem d'anar consolidant els canvis, hem d'anar... Tenim un curs que és un repte molt important d'anar canviant els currículums als centres educatius. Per tant, prenem decisions en la línia del que vostès sempre m'han demanat. Jo soc dels que m'agradaria anar més ràpid moltes vegades, però no és possible anar més ràpid moltes vegades, perquè és molt més important la direcció que la velocitat. I, per tant, hem de ser capaços de trobar aquest punt d'equilibri entre cap on volem anar i com ens hi anem aproximant.

I, per tant, avaluar el que s'està fent, molt important, avaluar el que s'està fent, perquè fem moltes coses. En anglès mateix fem moltes coses, però també hem de ser capaços d'avaluar-ho. I les polítiques educatives, lluny del cofoisme, no les avaluem prou bé. No les avaluem prou bé. I, per tant, també dins del Departament d'Educació, el que ens hem emplaçat és a avaluar tot el que s'està fent en l'àmbit també d'aprenentatge de l'anglès, que és millorar la competència del professorat en matèries no lingüístiques en anglès, programes d'innovació com l'«Avancem», programes d'internacionalització com són els Erasmus, Plataformes ETUI..., moltes

coses que anem fent, hem de ser capaços d'avaluar-ho, veure si estan funcionant i veure on posem els recursos i on posem l'accent.

I després, última reflexió al respecte. Aquesta resposta la faig una mica més llarga perquè crec que no ha sortit i volia explicar-ho. També hi tenen a veure amb el tema de com aprenem, i aquí és el tema dels nous currículums. A vegades simplifiquem, simplifiquem el poder dels nous currículums, però al final tindran poder en funció de l'ús que en fem. O sigui, en anglès, memoritzar els verbs irregulars està molt bé, segur, és imprescindible, però o els sabem aplicar a una frase i ens sabem expressar en anglès aplicant els verbs, o no serveix de massa. No sé si en un examen hem de preguntar els verbs irregulars o hem de fer un examen oral de com els expressem.

I l'avaluació condiona l'aprenentatge, això també sempre ho hem dit i per això tenim tanta..., posem també el focus i ens creiem tant que hem d'ensenyar diferent de com ho estem fent. No perquè no ho fem bé fins ara, sinó perquè ho hem de fer diferent. I això també passa amb les matemàtiques. Les matemàtiques també hem de ser capaços –que s'entengui el que diré ara, eh?– els continguts són molt importants –i els està parlant algú que és enginyer– els continguts són molt importants, i en matemàtiques també. Però les matemàtiques també hem de ser capaços d'aplicar-les, hem de ser capaços que entrin a les altres matèries. Hem de ser capaços que no es desconnecti l'alumnat perquè es desconnecten les matemàtiques quan és incapaç de seguir i després la distància des d'on és incapaç de seguir va passant, va passant, va passant, cada vegada es fa més gran i ja no l'enganxen. Per tant, això té a veure amb els nous currículums i això té a veure amb com aprenem i en com ensenyem. Per tant, confiança en què serem capaços de fer aquest camí perquè ens hi juguem molt.

Pel que fa a l'avançament de curs, comentava, no incrementen les hores lectives ni a la pública ni a la concertada, o sigui, no hi ha un desequilibri d'increment d'hores lectives, no hi és. Com a Departament d'Educació li asseguro que no hi és.

Pel que fa a l'assistència, ens haurem d'esperar, si em permet, a finals de mes, i farem les valoracions de com han anat, doncs, l'assistència en les diferents... d'allò, i l'animen, com sempre, a fer aquesta valoració conjuntament, diputada.

Per preparar el curs. Ja ho hem comentat el temps de preparar el curs. Quan rebran els euros, a l'octubre..., surten convocatòries, properament surt un convocatòria. Aprofito ja pel tema convocatòria. Surten convocatòries pel tema de les places de l'infantil dos, de creació de places, el mes d'octubre. Hem fet bestretes pel finançament als ajuntaments, que això tampoc s'havia fet mai, hem fet bestretes del finançament als ajuntaments de totes aquestes places infantil dos. Em comentaven que ja s'ha fet el pagament de totes les altres places del 21-22, que sempre es va amb un any de retard, i aquest any hem intentat adaptar-nos al màxim. I amb el tema dels pagaments dels Neces B també des de la direcció general el que farem és també pagar-ho més amb menys retard del que s'havia pagat sempre. Intentarem anar minimitzant aquest retard a mesura que vagin passant els diferents anys.

L'infantil dos, perquè ho ha comentat la diputada Niubó i diria que també el diputat Jordán. Nosaltres el que farem serà donar subvenció als ajuntaments per creació de places.

Pel tema de la formació professional, ho hem anat parlant. No ens acabem de posar d'acord. No ens acabem de posar d'acord. L'aposta per la dual hi és. De fet, a Catalunya ara tenim..., la formació professional tota és dual, altra cosa és que..., i tota serà dual. Altra cosa és que anem aproximant a que la majoria de joves entrin amb el format dual amb les empreses. Ara tenim un dinou per cent a Catalunya, quan la mitjana de l'estat espanyol és entre el tres i el quatre per cent. Per tant, en volem més? Sí, anem avançant i anem fent aquest camí. Per això també és molt important..., el marge és aquest, entre l'alumne i l'empresa hi han cicles de formació professional, sobretot de grau superior, que no tenim demanda, però ni que tinguéssim..., o sí, tenim sol·licituds, no tenim places en alguns llocs específics, però és que ni que tinguem cinc places no hi ha incorporació al mercat laboral i no hi hauria ni empreses on poder fer la formació dual, perquè no n'hi han al país. Per tant, tot això és en la línia del que comentàvem, anar avançant, anar ajustant i anar prenent decisions.

Després, el tema de la calor, i aprofito que ho han comentat també altres diputats. Sí, sí, del tot. D'acord, no és que no tinguem un pla a curt, a mitjà o llarg termini. Tenim un pla a mitjà i a llarg termini, encara no l'hem explicat, és cert, no l'hem

explicat, perquè ens agrada explicar les coses quan les tenim ben treballades. Però faig un abans, faig una mica espòiler. De cara al proper curs hi posem una línia a les obres de reforma, els rams, les reformes, adequació i millora dels centres educatius. Hi ha una nova línia on incorporem el tema de la temperatura a través del React, farem moltes façanes d'estanqueïtat que també tenen a veure amb la temperatura, i després també analitzem uns cinc cents edificis que entren al Rite, que són a partir de construcció a partir del 2008, que tenen sistemes de renovació de l'aire. I aquí hi afegirem, veurem com hi podem afegir..., ja tenim un grup d'experts i de científics treballant per veure com podem afegir també una mica de refrigeració a través d'aquests circuits.

I després, a llarg termini, hem de ser capaços de fer això, identificar zones climàtiques i identificar els centres, perquè la calor ha vingut per quedar-se, malauradament. En tenim ara al setembre, però és que també en teníem al juny i en tenim tant si fem classe a la tarda com si no, eh? Un dels motius..., recordin que un dels motius, encertats o no, de prendre la decisió de no fer hora lectiva a la tarda és perquè també es fa al juny. Al juny gairebé totes les escoles del país no fan horari lectiu a les tardes i no fan conciliació familiar al cent per cent. Al setembre no fem horari lectiu a les tardes i sí que fem conciliació familiar cent per cent. Però un dels motius també era aquest, el tema tèrmic.

I, per tant, hem d'avançar també a llarg termini per fer aquesta identificació. Té a veure molt... Això ho farem amb la UPC, amb qui ja tenim el pla de treball engegat. Hi ha tot el tema de renaturalització de patis, on hi han ajuntaments que estan sent molt actius i ho estan fent molt bé i estan passant a l'acció, i s'estan fent coses a molts centres. Però, evidentment, no és suficient, i això no es pot fer d'un dia per l'altre.

I després, si m'ho permeten, hi ha tot el tema també d'eficiència energètica, en tot el tema de fotovoltaïques –no sé qui ho ha dit també–, dels temes dels consums. I tot això, evidentment, està previst.

Bé, m'estic mirant el director general de Centres Públics. Ho presentarem quan ho tinguem treballat. No sé si serà a finals del mes vinent. Quan ho tinguem treballat i

ho tinguem tot acordat i puguem explicar-los un pla a mitjà i a llarg termini, doncs els hi presentarem; en tot cas, abans de Nadal serà segur.

Més coses. Una cosa que m'ha sabut greu, diputada Niubó, m'ha sabut molt greu. I el diputat Jordan també ho ha dit després. I això em sap greu. De fet, poden dir el que vulguin, però jo crec que no és just que diguin que jo reobro cap ferida amb el tema de la llengua. Digui'm una declaració, una manifestació, una afirmació que reobri cap ferida. Jo el que estic fent és aplicar el que ha aprovat aquest Parlament. Per tant, això m'ha sabut greu, perquè és una mentida. Posi'm, posi'm una declaració o alguna cosa o una intervenció pública on reobri cap ferida. El que faig és aplicar el que ha dit aquest Parlament. I, per tant, no juguem amb això, perquè ja n'hi han d'altres que volen confrontació en aquest tema. Ara vostès no em vulguin donar una culpa a mi d'una cosa que no faig i això m'ha sabut greu per part dels dos, i així directament els hi dic.

Què més? El diputat Acosta comentava el tema aquest de l'avançament de curs. No hi ha hagut cap caos organitzatiu. Si podem dir el que vulguem, però si nosaltres diem: «Farem això», ho fem i no hi han incidències, és que no hi ha cap caos organitzatiu. Llavors, no ho sé, el fet de fer afirmacions que no s'ajusten al que està passant... No ho sé, és que si hi hagués caos organitzatiu, si hi hagués algun centre no s'hagués pogut oferir el servei... Jo sé molta gent que els està buscant, aquests centres, i no els troba. I els està buscant i buscant i buscant, i no els troba. I fins i tot diu: «Truqueu-me, digueu-me, feu això i digueu-me que no funciona. –Que no li puc dir que no funciona. –Doncs dona'm un centre que digui que no funciona.» Però és que no passa; tots els centres han ofert servei. I, si no, se sabia. Per tant, dir que una cosa és un caos organitzatiu quan no hi ha hagut cap desajust i els que hi han hagut s'han solucionat, em sembla una mica fora de lloc.

Després, el tema de la calor ja l'he comentat. El tema de l'increment de preu té a veure amb l'IPC. És inviable un servei de menjador amb el mateix preu, sobretot de cara als monitors. I després el que deia de les beques. I em sembla que també..., no sé si ho comentava el diputat Jordan. A veure, nosaltres què fem amb el tema beques? Jo també això ho he explicat altres vegades, eh? Hi han dos partides obertes al Departament d'Educació, que vol dir que, si hi arriben infants, trobarem

un mestre a l'aula. Arriba alumnat ucraïnès, hi posarem un mestre. I si algú compleix els requisits de beques, li donarem una beca. I, malauradament, les beques d'aquest país estan creixent any rere any –malauradament–, perquè hi ha més gent en situació de vulnerabilitat –malauradament. Tant alumnat com estigui en situació de vulnerabilitat ho cobriríem amb beques. Canviar els llindars no depèn del Departament d'Educació. És un tema estatal, és un tema... El Parlament... De fet, els últims llindars depenen d'una aprovació, venen d'una aprovació del Parlament de Catalunya. I, per tant, en tot cas, si es modifiquem els llindars per aplicar les beques, se'ns proveeix dels recursos i nosaltres aplicarem les beques.

Després el tema del Bruno, que deia el senyor Costa. Em deien, mentre estàvem a la intervenció, que em confirmen que sí que podrà ser atès. En tot cas, ja li donarem detalls. M'ho ha confirmat ara la directora general mentre estaven intervenint.

Després, més coses. La diputada Ndiaye. A veure, quan una cosa funciona bé ens ho hem de poder dir. I no és que aquest Departament d'Educació s'atribueixi èxits. És que jo parteixo de dues premisses, que és que Departament d'Educació som tots: els mestres, les direccions, tothom és Departament d'Educació. Què són si no són Departament d'Educació? Per tant, Departament d'Educació som tots. I, per tant, quan una cosa surt bé ens ho hem de dir i és mèrit de tots. I, a més, fins i tot ens ho hem de dir com a respecte per dir nos-ho. Perquè la dinàmica de sempre posar l'accent en el que no funciona tampoc ens ajuda a avançar. I, per tant, quan una cosa es fa i es fa bé, ens ho diem i és mèrit de tots. No, no del..., del Departament d'Educació? Sí, però és que el Departament d'Educació som els que estem aquí, tots els equips dels serveis centrals, tots els equips dels serveis territorials, els 5.470 centres educatius del país, els 120.000 mestres, els 30.000 professionals d'atenció educativa, tothom és Departament d'Educació.

Ningú ha dit en cap moment... Vostè, diputada Ndiaye, una mica experta en posar-me a la boca coses que no dic. Jo en cap cas he dit que això suposarà un canvi radical per a l'alumnat vulnerable. Dic que és bo per a l'alumnat vulnerable. Ja està, i tot suma.

I m'ha semblat entendre que vostè demanava avançar el curs a l'1 setembre en la seva intervenció. En tot cas, no ho sé, ja ho parlarem, però jo crec que de moment anem bé en avançar el curs una setmana.

Això. Aquí m'hi paro un moment, perquè és important, perquè són d'aquelles coses que uf, el fet de que les pugui dir és perillós, eh? A veure, nosaltres, evidentment, exigim la titulació per fer monitor d'educació en el lleure, exigim tota la titulació per complir la normativa. El cent per cent dels centres, el cent per cent dels monitors compleixen amb la normativa. Només faltaria. La mateixa titulació i la mateixa normativa que els monitors de migdia, la mateixa titulació i la mateixa normativa que els de casals i colònies. Tothom aporta el document d'antecedents de delictes, i ho ha d'aportar no al Departament d'Educació, ho ha d'aportar a l'empresa que els contracta i si a l'empresa no li aporta, que és una obligació de l'empresa que li aporten, no els podria contractar. Per tant, ho aporten a l'empresa. Per tant, semblar dubtes en aquests temes, si més no, no sé si ens ajuda massa.

El tema de... És que estic intentant no repetir-me i poder respondre al màxim de coses possibles. El tema de que a l'FP hi ha vacants de famílies que no interessin també és veritat en part, eh?, perquè hi ha vacants de moltes famílies que interessin, que és el que deia abans amb el tema de l'orientació i de la incorporació al mercat laboral. I aquest és un fet i és un tema que s'ha de treballar a través de l'orientació.

El diputat Jordan comentava... Bé, vaig repetint els seus mantres, eh? Al final no seran veritat, encara que els repeteixi. Vostè ho va repetint: improvisació, formes de fer, poca ambició. Jo li vaig dient: busqui'm un exemple, a part de l'avançament del curs escolar, on no hagi estat dialogant; no me'l troba. Em sap greu, eh?, que vagi repetint aquests mantres. Jo crec que ho pot polititzar i pensar que li pot donar rèdits, però no sé si tampoc ens ajuda a tots plegats.

Després, el tema de la situació econòmica, molt important. Aquest tema és important, eh?

Fitxer 23CE12

A veure, el tema de la inflació, el tema de la situació econòmica, jo crec que ens interpel·la a tot el Govern, ens interpel·la a tot el Govern, i des del Govern, com vostè

sap, s'hi està treballant. I, bé, si no ho sap, s'hi està treballant, en tot cas, es presentarà aviat. Des del Departament d'Educació, algunes de les mesures transformadores i estructurals ja van en aquesta línia, eh?, que són: avançament del curs –el tema dels casals de no haver de buscar una setmana de finançar–; el tema de la infantil dos, la gratuïtat també per a les famílies de la infantil dos; el tema de la distribució equilibrada de l'alumnat –que l'alumnat no hagi d'aportar res, quan va entrar en el sistema a través del decret d'admissió a infantil tres, a primer d'ESO i cada any aquest curs dins l'escola–; el tema de les beques de menjador –que van passar l'any passat del cinquanta per cent al setanta per cent. Per tant, ja hi han mesures estructurals que van en aquesta línia.

Després, el tema de les vagues, ha fet referència un parell de vegades a la sisena hora. Però ja m'ajudarà a consensuar-ho, eh?, perquè quan es va aplicar la sisena hora a l'escola pública van haver-hi vagues dels sindicats, dels representants dels treballadors molt bel·ligerants en contra d'aplicar la sisena hora a l'escola pública. Per tant, ja m'hi ajudarà també. Sisena hora en el moment que tinguem recursos econòmics o en el moment que prioritzem. Si és una decisió que fa avançar el sistema educatiu més que una altra, doncs, haurem de veure com ho consensuem. Però que sapiguem el que va passar en el seu moment.

Després, beques menjador. El llinar, ja l'he comentat, diputat Jordan.

El tema de biblioteques escolars, sí. A veure, en el tema de biblioteques escolars, totes les escoles tenen un pla de lectura. Dins d'aquest pla de lectura i, a més, en biblioteques escolars recentment –i portàvem molts anys sense afrontar aquest tema, també l'hi dic– s'ha creat un grup de treball amb Departament de Cultura i amb centres educatius per veure cap a on avancem.

Hi han molts centres que, més que cap biblioteca escolar, dins del seu pla de lectura, avancen cap a la lectura dins de l'aula, eh? Això també és cert. Una cosa és l'espai i l'altre hi han els trenta minuts diaris al dia. I, per tant, aquest és un tema de reflexió una mica més àmplia, que també, vostè té raó, però no només té a veure amb l'espai.

El diputat Martín... Ho deia abans, però, si m'ho permet, ho dic perquè ho va dient cada vegada: com pot ser un conseller cofoista si diu: «No anem bé en ràtios, massa nens» –hi posem solucions–; «no anem bé amb que la infantil dos se l'ha de pagar

tothom» –hi posem solucions–; «no anem bé amb l'escola inclusiva» –hi posem solucions–; «no anem bé en que les escoles són segregades» –hi posarem solucions–; «no anem bé en el català» –n'incrementarem l'ús–; «no anem bé en els currículums» –farem coses–; «no anem bé en FP»? Puc dir moltes coses, eh? I, llavors, quan algú reconeix que no va bé en una cosa i passa elecció és una altra cosa, no és cofoista. En tot cas, el que fem és explicar; el que sí que hem de fer és explicar el que fem, però és que també per respecte a vostès, perquè si vostès ens diuen que no anem bé en moltes coses i no els explico el que estem fent i no els explico el que estem fent, evidentment, al meu entendre, que s'està fent prou bé, s'està fent molt bé, si m'ho permeten, en molts dels àmbits, doncs, també anirem malament, perquè no sabrien vostès el que estem fent.

El tema dels mòduls, deia, en el tema dels mòduls ens ha passat diferents coses, i el que diré que no soni a excusa. No ho és, eh? Sí us hi sona, doncs, és que m'expressaré malament. En el tema dels mòduls, teníem un pla a set anys de construccions escolars per reduir els mòduls i això s'ha vist alterat per la pandèmia. Hem deixat tots els mòduls dels darrers dos o tres cursos als centres educatius i no n'hem retirat cap, perquè el que havíem de fer és per mesures sanitàries ocupar com més espais millor. I ara, també és ben cert que amb l'increment de ràtio estem en moltes escoles, si creem grups, doncs, aprofitem també els mòduls que teníem. I amb l'increment de formació professional a molts instituts on hagués estat previst retirar mòduls, com que hem prioritzat incrementar l'oferta al màxim... Pensin que si volguéssim incrementar l'oferta en formació professional, gairebé és impossible per un tema d'espais, per un tema de torns i per un tema d'horaris. És gairebé impossible. I llavors, com que vas a incrementar-ho al màxim, doncs, si tens mòduls en aquestes escoles i en aquests instituts, el que estem fent ara és no retirar-los. I és cert.

No obstant, dit això, també és cert que per primera vegada aquest curs hem baixat dels mil mòduls; diré que per primera vegada els darrers vuit-deu anys.

Després..., ho ha dit també el diputat Acosta i ho deia vostè, eh? A veure, vostès m'exigeixen o em demanen que escoltem els milers de ciutadans que es van manifestar ahir, però neguen la veu a milions de persones que han sortit

repetidament al carrer demanant votar per la independència o es demana per una cosa o es demana per a un..., os es demana per a tot o no es demana per a cap. Només faig aquesta reflexió. I, en tot cas, la foto està molt bé, però també podríem veure altres fotos on jo crec que hi ha hagut molta més presència..., bé, crec no, on hi ha hagut molta més presència de manifestants.

Diputada Roldán. Comentava el tema dels observadors internacionals. M'ha fet gràcia, l'hi he de confessar –m'ha fet gràcies, l'hi he de confessar. I això està bé també, que de tant en tant ens fem gràcia, eh? Però potser, segurament, el que haurien d'enviar observadors internacionals des d'Europa a Catalunya..., haurien d'haver enviat observadors internacionals per veure què passava a Catalunya, que érem dels últims territoris en començar el curs. I aquests observadors haurien d'haver vingut aquí a dir com és que Catalunya no avança el curs? I, en tot cas, també estem oberts i receptius a que puguin enviar observadors des de Madrid, que ara volen avançar al calendari, per veure lo bé que ho estem fent des de Catalunya.

El tema dels mòduls que deia, feia la referència als mòduls... (El conseller riu.) Precisament els mòduls tenen aire condicionat –precisament els mòduls tenen aire condicionat–, per un tema, precisament, de teulada, que si fa molta calor, per molt bé que estiguin els mòduls, la... Per tant, els mòduls tenen aire condicionat.

Deia vostè –que també m'ho ha passat la directora general– de la plataforma Volem signar i escoltar. Ens hem reunit amb ells i hem atès la majoria de casos individuals. A educació infantil hi intervé el CREDA i actualment hi han vuitanta-quatre centres amb suports intensius a l'audició i llenguatge. Podem ampliar la informació amb la directora general, però com era un cas que he preguntat concret, doncs, si tenim la resposta, la compartim.

Després, la diputada de Junts, la diputada Toronjo. Gràcies per posar l'accent i reconèixer les diferents transformacions. També ha explicat molt bé el tema del model d'escola catalana, el model de país que nosaltres creiem a través de l'aprenentatge de llengües. Acabar quart d'ESO amb aprenentatge de català, castellà, competències orals, competències escrites, em permet també explicar que millorarem les competències bàsiques, l'avaluació d'aquestes competències orals i escrites. També per primera vegada aquest curs començarà l'avaluació oral en

matèries lingüístiques i no només a quart d'ESO, sinó també a sisè de primària, i no només de forma mostral, sinó també de forma censal. Tot això també els hi anirem explicant a mesura que anem fent camí, però és un tema important, en la línia del que sempre comento, eh?, com més avaluem i com més dades tinguem, millor per prendre decisions per veure si anem bé o hem de canviar el que calgui.

Vostè comentava el tema de l'avançament de curs; ajustarem el que calgui en la línia del que he comentat, avaluarem i veiem en què podem fer-ho millor.

El tema de vacants de l'FP, també ho comentava. I, sí, tenim dades d'aquestes vacants. No només tenim dades d'aquestes vacants, que és que va perfecte la seva intervenció, perquè, clar, m'ho he deixat a l'explicació..., bé, més que m'ho he deixat; no podem explicar-ho tot. Per primera vegada tenim un mapa de vacants de l'FP municipi a municipi, i aquest mapa està publicat i ja és visible per a tothom. Per tant, us podem donar l'adreça, no sé com podem fer-ho. Però seria interessant que poguessin veure l'adreça, perquè és un mapa que no havia existit mai i per primera vegada tenim les vacants a dia d'avui i que s'aniran actualitzant a temps real de cicles formatius de grau mitjà. I també el directori general de cicles formatius de grau superior també, oi? Per tant, tenim aquesta oferta de mapes que és molt important, perquè a l'alumnat i a les famílies els facilita molt això. I això tampoc no ho havíem tingut fins ara. O sigui, a mesura que anem avançant on estan aquestes vacants de la formació professional del departament.

S'ha incrementat un trenta-quatre per cent les places de formació professional, si ajuntem l'oferta pròpia del Departament d'Educació i l'oferta amb certificats de professionalitat i formació contínua del Departament de Treball.

Feia referència al tema de la formació dual. Sí, al primer trimestre del 2023 es presenta l'estudi de la comissió rectora de la prospectiva, que és molt important; amb tots els agents, amb els sindicats, amb Pimec, amb Foment, es presenta la prospectiva de cap a on anem, eh? Que aquest any ho hem començat a aplicar una mica, però necessitem més ciència i un treball més acurat des del territori, que tampoc no es pot fer d'un dia per l'altre i fins ara tampoc no s'havia fet.

Coincidim amb el tema de l'aposta del pla, estem per les vocacions científiques.

El decret dels currículums –jo diria que sí que ho havia dit–, demà s'aprova, demà a govern s'aprova el de batxillerat i la setmana vinent s'aprova a govern el d'infantil i primària. És així, oi? (*Veus de fons.*) I secundària, la setmana vinent. Primària i secundària.

La diputada Palacín, coincidim en la majoria de temes de la intervenció. Jo em quedaria amb una reflexió que ha fet inicial: intentem, en la mesura que sigui possible, i ja sé que hi ha una part de vostès que no pot evitar-ho, eh?, però intentem no polititzar l'educació. Intentem ajustar-nos al màxim possible amb els fets reals i amb el que realment passa. Quan hem de criticar, critiquem i quan no hem de criticar, doncs, tampoc no cal inventar-se la crítica.

El tema del criteri pedagògic al que vostè feia referència, diputada Palacín. I després, important i coincidim del tot en dues coses que ha dit al final, que són coses que l'important és..., el primer pas és dir-les, el primer pas és creure-se-les i, després, el següent pas és fer coses que donin resposta a aquesta afirmació. I vostè ha dit de forma molt encertada: «El focus s'ha de posar sempre en l'alumnat i hem d'apostar per l'escola inclusiva.»

La presidenta

Molt bé. Gràcies, conseller. Seria el torn ara dels grups parlamentaris, que tindrien un temps de cinc minuts. Aquesta vegada sí que seré estricte, abans us ha deixat una miqueta més, ara no. I, per tant, començaríem pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, i té la paraula la senyora Esther Niubó.

Esther Niubó Cidoncha

Sí; gràcies, presidenta. Gràcies, conseller, de nou per les seves respostes. La veritat és que m'ha contestat, jo diria gairebé totes les preguntes, l'hi agraeixo.

Pel que fa a les mesures per reforçar l'èxit educatiu, vostè sí que ha parlat de que la resposta que, en tot cas, pensava fer estava molt centrada en ampliar els PMOEs. Igualment, permeti'm que li digui que ens sembla molt insuficient, el nombre de centres respecte al total encara és molt poc, i és veritat que estan avançant en una distribució més equilibrada de l'alumnat. I, per tant, jo penso que aquí segurament s'hi hauria de donar alguna altra volta, però, en tot cas, veurem com funciona.

I pel que fa a l'anglès, vostè parlava de reforçar la formació; jo diria que la inicial seria molt important, també la permanent. Però també té a veure amb no tenir les ràtios que es tenen, sobretot si volem fer expressió oral. No té res a veure, no?, aprendre anglès en grups petits que aprendre anglès en una aula de trenta o de més persones. Per tant, sí que estic d'acord que segurament no s'avalua prou bé i, per tant, em sembla bé que avanci en aquesta línia.

Sí que no m'ha contestat si el curs que ve avançarà amb la gratuïtat de la I1, com s'havia iniciat algun dia. Si això m'ho pot comentar.

I pel que fa a l'FP, em sap greu, però és que em sembla que hi ha un marge de millora molt important en el procediment que segueix la preinscripció. Quantes persones que han estudiat a escoles d'adults no han pogut accedir a graus mitjans? Quantes persones que han fet un grau mitjà no han pogut continuar a un grau superior? I veiem, per exemple, quan mirem aquest mapa de vacants, que l'hem estudiat bastant, doncs, resulta que potser amb la pressió d'incrementar l'oferta hi ha molts grups de tarda que després queden majoritàriament buits. Potser no s'ha pensat prou. I, per tant, aquí sí que en algun moment demanarem que vostè comparegui únicament sobre això o algú del..., o el seu director general, veurem qui, perquè ens ho pugui explicar molt més, i, en tot cas, hi posem més èmfasi.

I ara segueixo una mica amb les qüestions que volia afegir. Ens consta que, de mitjana, en aquest nou curs hi ha hagut un increment molt important de sol·licitants d'ajuts de menjador, que ha vist incrementar el preu màxim, i som la comunitat autònoma on és més elevat. Sap que Educo va treure un informe fa uns mesos que parlava que hi havia un trenta-dos per cent d'infants en risc de pobresa i que deia que només un onze per cent quedava cobert amb un ajut de menjador. També sap que són molts els ajuntaments que cobreixen del setanta al cent per cent aquests ajuts de les famílies. I vostè és veritat que ha dit molt sovint que és una partida oberta, però la qüestió que ens preocupa és veure si aquesta partida s'incrementarà per donar resposta, doncs, a aquesta situació socioeconòmica derivada de l'impacte de la guerra, perquè ens sembla que és un moment especialment dur o difícil per a moltes famílies.

I, d'altra banda, també en aquesta línia, pel que fa al material didàctic, els llibres de text també hem vist que incrementaven moltíssim el seu preu. I, per tant, li demanem si hi ha alguna mesura, algun canvi per reduir aquestes quotes per al pagament d'aquests llibres enguany, que, a més a més, canvien pels nous currículums.

Pel que fa a equipaments, i a banda del tema de l'aclimatació, que n'hem parlat bastant, la realitat és que de les quaranta-quatre construccions que vostè havia anunciat en el pressupost d'enguany, finalment, doncs, seran onze; quatre noves ampliacions. Sap que hi ha molts centres que únicament coneixen barracons i mòduls prefabricats, és a dir, que només estan constituïts per això. Llavors, li volia demanar si té alguna mesura concreta, pensant sobretot en aquests centres que només consten de barracons.

Pel que fa al pla digital, que no n'hem parlat massa, volia demanar-li si als darrers cursos han arribat els dispositius a tot l'alumnat de tercer i quart d'ESO, com s'havia anunciat, i quin és l'objectiu en la matèria de pla digital per a aquest any. No sabem si és primer i segon. Aviam si ens ho pot dir.

I pel que fa a la llengua, vostè ara feia una crida a no polititzar; li diem el mateix. Jo crec que en temes de llengua no es tracta..., és a dir, no és convèncer els mestres; és acompanyar-los, és donar-los instruments, és veure, doncs... Vostè, jo crec que no havia de dir que no hi hauria un vint-i-cinc per cent de castellà, perquè, que jo sàpiga, doncs, en la llei diu que del castellà també es pot fer un ús curricular, que també és una llengua d'aprenentatge. I, per tant, ens agradaria veure quin estudi han fet les diferents direccions a veure quines són les condicions del seu entorn sociolingüístic, quines són les competències, com han fet tot això. Potser hi ha centres on, sense dir-ne percentatges, hi haurà matèries que es faran en castellà. Segurament. Això és el que diu la llei. Per tant, jo crec que aquí aquesta cosa de no polititzar, doncs, fem-ho general, compartim-ho.

I, finalment, el curs passat van anunciar una mena d'eina, no sé exactament què era, que havia d'anar circulant pels instituts per detectar el nivell de benestar de l'alumnat, per detectar situacions de risc. Tenia a veure, doncs, amb la salut mental. Volíem preguntar quin balanç n'ha fet –la veritat que no en vam sentir a parlar mai més–, si va suposar un increment de personal de suport als instituts, si hi ha hagut una millora

de la coordinació amb els CSMIJs. I, en aquest sentit, sí que veiem que hi han unes lleis estatals que parlen de la incorporació de coordinadors o coordinadores de benestar. Per tant, quin plantejament fa per a Catalunya, si ha de ser un educador, una educadora social, si ho tenen determinat...

I, per tant, ja no m'allargo, només volia, doncs..., espero que em pugui respondre. I de nou els millors desitjos

Fitxer 23CE13

per aquest curs.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX i té la paraula senyor Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Señor *conseller*, me sorprende que diga que no ha habido incidencias en el adelanto del curso. Esto denota su falta de contacto con las familias. Por otro lado, para justificar el desastre en las competencias básicas, por favor no le eche la culpa al covid y está muy bien eso de incrementar los recursos humanos, materiales, horarios en los centros más vulnerables. Eso está muy bien, hay que hacerlo, pero no a costa de bajar el nivel de las pruebas de competencias básicas o de selectividad, como hacen ustedes en Cataluña respecto a otras partes de España. Ni le eche la culpa a los anteriores currículums, porque básicamente la metodología es la misma.

Reconoce –se lo agradezco que lo diga– que no han hecho los deberes en combatir la ola de calor por culpa, eso lo digo yo, de adelantar el curso a lo loco, porque dice que harán muchas cosas. Harán, harán en el futuro. Cuando el año pasado el Tribunal Supremo reafirmó la obligación de impartir en español un mínimo del veinticinco por cien de asignaturas en el sistema educativo catalán, usted dijo que no cumplía la sentencia porque desde 2005 solo ochenta familias han pedido la escolarización en castellano. ¿Y ahora, qué tiene que decirnos cuando son miles y miles los catalanes que reclaman su derecho a que el español también sea vehicular

en la educación en Cataluña? Ahora que miles de catalanes han dicho basta ya, que han levantado la voz de forma valiente –muy valiente, diría yo– en medio de un régimen político como el que vivimos en Cataluña, en donde se multa a los comerciantes por rotular en castellano, en donde la televisión pública autonómica solo emite en catalán, en donde los trabajadores públicos, los estudiantes, se juegan su puesto de trabajo, su ascenso si se atreven a cuestionar la imposición lingüística.

Usted ha vuelto a repetir en su intervención que solamente aceptará los criterios pedagógicos en la escuela catalana y que el porcentaje no es un criterio pedagógico. Bueno, eso de los porcentajes, cuando dice usted que es un criterio válido cuando le interesa a usted, por ejemplo, solo ochenta familias es un porcentaje que le interesa explotar; o como la *consellera* Geis, la imposición del ochenta por cien de las asignaturas en la universidad, pero que miles de personas salgan a reclamar que el español también sea lengua vehicular o que se cumpla la sentencia del veinticinco por cien, no, eso no es un porcentaje válido.

Bien, por cierto, el partido Socialista, que ahora se ha puesto las manos en la cabeza pidiéndole de que reabra la herida..., que no reabra a herida, por favor, ¿no?, con muy buenas palabras sobre la persecución del español en las aulas, le recuerdo al partido Socialista que han aprobado la ley 8/2022, que no reconoce que el español es lengua vehicular, solo curricular. Hombre, eso ya lo era antes también.

Pues, mire, el porcentaje sí que es un criterio pedagógico. El hecho comunicativo sucede en el espacio y en el tiempo, no en una nebulosa etérea. Por tanto, la relación entre los objetivos educativos y los logros de aprendizaje está mediada por recursos, uno de los cuales es el tiempo, el tiempo de exposición, de asimilación, de corrección, de evaluación. El tiempo puede medirse en unidades distintas, una de las cuales es el porcentaje o número de horas de impartición de las materias. Esta realidad, este axioma es absolutamente pedagógico. Además, no se puede apelar a una garantía mágica del logro del dominio oral y escrito del catalán y el castellano al final de la educación obligatoria sin reparar en los medios necesarios, máximo manteniendo el castellano, como pasa en la actualidad, en situación residual.

El curso pasado –porque le comenté que quería especificar algún detalle más sobre la formación profesional– hubo 4.479 plazas nuevas en formación profesional, que

se ofertaron cinco días antes de empezar el curso. Aconsejó los alumnos que no podían ejecutar, usted, su primera opción de estudios que se apañasen con otras opciones y que estudiaran en el IOC. Bien, este curso, los problemas son sobre todo de índole de gestión de los datos y eso lo saben ustedes. No ha habido un volcado adecuado de las notas, de las asignaciones. Muchos alumnos han tenido que soportar, y muchas familias, la incertidumbre en julio si tenían concedida una plaza en un centro determinado, como sí que lo habían realizado en tiempo y en forma.

Y la segunda convocatoria no ha resultado solamente beneficiosa, como debería ser siempre, para acabar de equilibrar la oferta con la demanda, sino para tapar esa carencia del fallo informático, del volcado de datos, de notas y de asignaciones.

Y, finalmente, usted dice que yo niego a que miles de catalanes puedan reclamar su derecho a la independencia. Eso no es así. Es mentira. Yo no le he dicho nunca eso. Lo que exijo es que en un estado de derecho nadie está por encima de la ley, nadie. Ni siquiera los políticos nacionalistas, nadie. Por tanto...

La presidenta

Ha d'anar acabant.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, ya acabo. Tienen que respetar todos los ciudadanos el ordenamiento jurídico y el que quiera cambiar ese ordenamiento jurídico, que lo haga por el conducto reglamentario y punto.

Muchas gracias.

La presidenta

Molt bé. Gràcies, diputat. És el torn, ara, de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, i té la paraula la senyora Nogay Ndiaye.

Nogay Ndiaye i Mir

Gràcies, presidenta. Bé, senyor conseller, ha respost alguna de les reflexions, però entenc que ha passat per alt algunes altres de manera intencionada. No ha fet cap referència al tema del nomenament del professorat i el decret de plantilles. Aquest

decret que el departament i vostè tant defensa i que, no?, la gran part de la comunitat educativa hi està en contra.

Parlava del lleure educatiu de les tardes de setembre, dels professionals del lleure. I deia que tota aquesta documentació s'ha verificat i s'ha verificat que tota la contractació s'ha fet amb relació al conveni del lleure i als convenis establerts. Això no és cert. Ja li ho puc garantir des d'ara, perquè tenim constància de moltíssimes persones que han estat contractades i que no tenen la titulació de monitor o monitora de lleure.

Però, a banda d'això, un altre aspecte al que vostè no ha fet referència és que tot l'alumnat NESE, amb necessitats específiques de suport educatiu, no ha tingut, no ha pogut gaudir i no està gaudint d'aquest lleure educatiu de les tardes de setembre, perquè no hi ha vetlladors i vetlladores per a garantir l'accés de l'alumnat a aquestes tardes.

Vostè fa referència a l'escola inclusiva i a tenir en compte tot l'alumnat i la diversitat de l'alumnat. No obstant, l'hi repeteixo, l'alumnat NESE no té accés a les tardes de lleure educatiu, perquè no hi ha vetlladors i vetlladores. A la majoria de centres, a l'alumnat NESE se l'està enviant cap a casa.

Quan vostè feia referència al temps per preparar el curs, és cert que el curs es va preparant i desenvolupant al llarg del curs, però també és cert que el primer trimestre, com deu saber perfectament, s'ha de preparar abans de l'inici del primer trimestre, i que els currículums fins a hores d'ara no estan publicats.

És com si un cirurgià hagués d'anar a operar i li diguessin que té preparada la sala d'operacions, el bisturí, el material i el malalt al llit, però que no sabem encara de què l'hem d'operar ni per quines parts haurem d'obrir. Aquesta és la situació que hi ha ara mateix amb els currículums als nostres centres educatius.

I pel que fa al tema de l'FP, sí, vostè ha fet molta referència a la continuïtat de l'alumnat de quart d'ESO per lluitar contra l'abandonament escolar. D'acord. I què passa amb tot aquell alumnat que va patir aquest abandonament escolar fa un any, dos anys, tres anys o cinc anys? Perquè hi ha alumnes que ja es van quedar fora en anys anteriors i que reiteradament no han pogut entrar, i aquest any, altra vegada, no han pogut entrar al cicle formatiu desitjat.

I tingui en compte que no és l'empresa privada ni el Departament d'Educació qui ha de decidir quina sortida professional o quina família professional l'alumnat ha de triar estudiar. S'ha de garantir l'accés a la tria professional que cada alumnat consideri adequat i sigui de la seva elecció.

Què passa també, referent a l'FP, amb la falta de professorat? Hi ha famílies professionals que no tenen professorat adequat, no tenen el professorat suficient per impartir docència. N'és un exemple el professorat d'informàtica. Hi ha centres que no tenen professorat d'informàtica a FP durant tot el curs, tot el curs escolar. I aquesta mancança no s'està cobrint i no s'ha cobert.

Què passa també amb l'FP dual? Una altra gran medalla del Departament, però el que està garantint és mà d'obra barata a les empreses perquè tenen un alumne que va a treballar, a fer la feina d'un altre treballador per la meitat o un quart del sou. I el que estem garantint és aquesta mà d'obra barata, poc qualificada, no?, que a les empreses els va bé perquè ja els treu la feina de sobre.

Però ara li llançaré les preguntes abans d'acabar. Com que sé que no les respondrà, el nostre grup parlamentari també les ha presentat per escrit. Quant a la planificació del curs escolar, no? Quina ha estat aquesta planificació per donar resposta a les necessitats originades? Quant a la temperatura a les aules, quin pressupost contempla o ha contemplat el Departament d'Educació per dotar els centres de ventiladors? Quins criteris s'han seguit per a la seva assignació? Quants ventiladors per centre? I, quin ha estat el preu de cadascun d'aquests?

Les tardes del mes de setembre. Pressupost que ha contemplat el Departament d'Educació per a la contractació de monitors de lleure? Quin percentatge d'aquest pressupost s'ha executat? Quants monitors han estat contractats? I quants centres no han pogut garantir aquesta hora de lleure educatiu per manca de professionals del lleure? I com pretenen donar resposta –i acabo, presidenta– a la situació de l'FP, a la falta de professorat, la falta de places?

I, per últim, com es garantirà aquest retorn de l'hora lectiva a partir del gener? Un cop ja els horaris i les plantilles estan fetes. De quina manera es pretén incorporar aquestes novetats als centres educatius?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. És el torn, ara, del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, i té la paraula el senyor Jordi Jordan.

Jordi Jordan Farnós

Gràcies, presidenta. Bé, en primer lloc, volia fer un aclariment amb relació a lo de la llengua, perquè crec que el matís és important. Quan feia referència a no posar més llenya al foc, ho deia també en primera persona. És a dir, estem convençuts, no?, sobre la immersió lingüística i el que estem dient és que davant de la situació actual que tots sabem, doncs, no posem més llenya al foc davant de certes actituds i de certs posicionaments. Ho deia en este to i no en un altre to que, pel que veig, s'ha entès.

Dit això, amb relació al tema de les biblioteques escolars, han comentat –que ha sigut l'últim tema, no?– que han creat un grup de treball, ha reconegut que aquí fa falta renovar o matèria per fer. En tot cas, nosaltres el que pensem és que, més enllà dels plans de lectura que té cada centre, s'ha de dotar de personal específic per revitalitzar les biblioteques que hi ha. I, per tant, aquí crec que també hi ha molt de camí per recórrer.

No m'ha contestat sobre les subvencions per a les activitats extraescolars, que considerem que són importants durant tot el curs i que això també és un dels focus, no?, que genera desigualtats i uns rendiments o uns coneixements baixos sobretot en certes famílies, en certes poblacions i en certs barris.

I sobre el tema de les beques menjador, més enllà de l'augment, no?, que es va produir el curs passat, insistim, no?, que considerem que s'ha d'augmentar molt més, perquè si ja vam fer un augment el curs passat i ara la situació econòmica es preveu més complicada, caldria, no?, anar en esta línia. I també li torno a preguntar sobre la previsió de la universalitat en este sentit, no?, del menjador escolar.

Sobre el tema de la climatització, que abans des del nostre grup no hi hem fet referència perquè no hem tingut temps, sí que també pensem que s'està arribant tard. Ja vam fer alguna moció el curs polític passat sobre esta qüestió. L'emergència climàtica està aquí i les onades de calor i de fred cada vegada seran més fortes. I

també voldríem saber de manera concreta, no?, a quants centres han arribat les mesures estes que han fet a última hora? Quin pressupost hi ha hagut?

Perquè, més enllà del màrqueting i les respostes que hi ha hagut aquests dies per la premsa, el que voldríem saber és realment on han arribat, perquè a molts de centres ens diuen que realment no se'ls ha donat cap resposta per part del Departament. I, per tant, voldríem saber també de forma més concreta quines són les respostes que s'han donat.

Sobre l'escola inclusiva, que tampoc abans n'he pogut parlar. Evidentment, coincidim que és una de les grans assignatures pendants. Sí que pensem que des del 2017 no s'han fet bé les coses, que no s'ha desplegat este decret i que, evidentment, s'està incomplint, que portem cinc anys de retards. I també este famós mapa que sempre se'n parla, vostè ara ha dit que a finals d'octubre el tindrem, a veure si és veritat que el tenim, perquè realment ha de ser una eina important per treballar-ho. I sí que hi ha la comissió d'estudi, sí que ara creen esta taula, però jo crec que més que anar creant comissions i taules i debats, el que cal és posar fil a l'agulla.

Un altre tema que abans li hem comentat, el tema de les quotes de les concertades. Aquí buscarem alguna solució, no buscarem cap solució? Com està aquesta qüestió? En tot cas, pensem que és important.

I, evidentment, acabo sobre el tema de la inversió, també n'han parlat del sis per cent, no?, que marca la LEC en educació. Vostè, diguem-ne, que ha dit que la responsabilitat no és seua, que és del Govern, que és de tothom. Jo crec que sí, que la màxima responsabilitat és seua com a conseller d'Educació.

I, en tot cas, aquí amb relació als pressupostos també li he fet abans una pregunta, hi havia un acord sobre uns ajuts, no?, a què vam arribar des del nostre grup amb el Govern

Fitxer 23CE14

sobre la formació professional no ha dit res. No sé en estos moments com està això. Els ajuts per a l'estudi per a estudiants de cicles de formació professionals que

tinguessin en compte els criteris, per exemple, de mobilitat. També l'augment de psicòlegs, pedagogs i psicopedagogs a les escoles d'alta complexitat, això també estava a l'acord de pressupostos. I també hi havien, en matèria ja més concreta, diversos centres educatius, no?, a Sant Joan de les Abadesses, a Santa Coloma de Gramenet, a Tortosa, a l'Hospitalet de Llobregat i a Badalona. També això pensem que estos acords, no?, que vam arribar, no s'estan portant a terme.

I, per tant, aquí també li volíem recordar, perquè, evidentment, aquest any, si s'han d'arribar a negociar els acords, des del nostre grup parlamentari, evidentment, tindrem en compte el que ja es va acordar l'any passat, si s'ha complert o no s'ha complert. I per tant, en este sentit, com li deia al principi, continuem pensant que fa falta, no?, una millor planificació, que s'ha de posar l'accent en tota la situació econòmica i d'inflació, i que també, evidentment, calen resoldre els problemes amb més ambició.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn ara del Grup Parlamentari de Ciutadans, i té la paraula el senyor Nacho Martín Blanco.

Ignacio Martín Blanco

Gràcies, presidenta. Bé; conseller, jo li deia abans, li parlava del seu cofoisme, i agafo una de les seves expressions. Ha dit vostè que si estem fallant amb el català, incrementem l'ús. Vaja, jo crec que el fet que la solució a qualsevol problema que tingui a veure amb les llengües, amb l'ús i l'aprenentatge de les llengües a les escoles catalanes hagi de ser sempre l'increment de l'ús de la llengua catalana, em sembla, si més no, una aproximació curiosa i més que discutible.

Jo crec que, precisament, la mal anomenada immersió lingüística ha estat un sistema que no ha estat productiu, no ha estat positiu per l'efecte en va de la societat catalana dels castellanoparlants envers la llengua catalana. Moltes vegades ha entès aquest sistema com un sistema d'imposició, i no com un sistema amable amb el conjunt de la ciutadania.

I, en tot cas, vostè deia abans, parlava del nombre de manifestants, ha barrejat, o no barrejat, i és legítim, en tot cas, però, ha fet servir la meva expressió amb la del senyor Acosta. Jo no sé si el senyor Acosta li ha dit que escolti els centenars de catalans que es van manifestar ahir. Jo, en tot cas, he palesat, he constatat que ahir hi havia centenars de catalans, milers. I no és una qüestió que vostè els escolti o del nombre de persones que hi hagués ahir a la manifestació. Lo important és que és una qüestió de drets, independentment de les persones que hi hagués ahir a la manifestació en pro del bilingüisme, en pro del castellà també com a llengua vehicular a les escoles catalanes, lo important és que els ciutadans catalans, els ciutadans espanyols que tenim residència a Catalunya, i, per tant, que som catalans, tenim dret a educar els nostres fills també en espanyol.

És una qüestió, hi insisteixo, no de nombre, no de de la quantitat de persones que surtin al carrer a reivindicar una determinada qüestió. Per descomptat, jo crec que és notori i és notable el fet que ahir sortissin milers de catalans a manifestar-se en pro d'això, i és una cosa que, a més, jo m'enorgulleixo, crec que és una cosa digna d'orgull. Però, en tot cas, no és una qüestió de persones, de nombre de persones al carrer, sinó una qüestió de drets.

Jo crec que això és el fonamental que ha de quedar meridianament clar. I a mi el que em preocupa és que des de la seva conselleria es lesioni un dret, com és el dret a rebre l'educació també en castellà, amb absoluta naturalitat, i que la seva resposta sigui, doncs, l'evasiva, o fins i tot dir que el que s'ha de fer és incrementar encara més el nombre d'hores en català. Ja m'explicarà com es fa.

D'altra banda, a mi m'ha sorprès la reacció del Partit dels Socialistes, en aquest cas, de la portaveu, la senyora Niubó, que sembla ara que el Partit dels Socialistes se senti enganyat en certa mesura o senti que ha caigut en una trampa als partits nacionalistes amb el seu suport al decret de les llengües.

És evident, era evident quina era la intenció dels partits nacionalistes amb aquest decret. La intenció és mantenir fora del sistema educatiu com a llengua vehicular el castellà. El castellà s'ensenya com a llengua, però no s'ensenya en castellà, que és el que hauria de ser en una societat bilingüe com la nostra, i per respectar els drets

del conjunt de la ciutadania. I això és evident que ha estat sempre la intenció dels partits independentistes, i ho continuarà sent a partir d'ara.

Per tant, l'única cosa que fan els partits nacionalistes és fer el que han fet sempre, i el Partit dels Socialistes, per desgràcia, va blanquejar i va donar carta naturala a l'últim intent dels partits nacionalistes de bandejar unes resolucions judicials que eren fermes, com les del TSJC, la del Tribunal Suprem i la del Tribunal Constitucional, que emparava aquella decisió del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya.

És una vulneració flagrant de drets sistemàtica que, per desgràcia, els ciutadans de Catalunya patim de forma reiterada des de fa molts anys, i el Govern continua mirant cap a una altra banda. Això jo crec que és una part important del que del que havíem de comentar.

I, d'altra banda, jo li he demanat alguna explicació una mica més satisfactòria sobre la qüestió de la caiguda en les competències, en les proves de competència de quart d'ESO, tant en llengua com en matemàtiques, especialment en matemàtiques. A mi em crida l'atenció que vostès continuïn atribuint aquesta caiguda a la pandèmia, quan, insisteixo, aquesta caiguda no s'ha produït en altres matèries, la qual cosa faria una mica contradictori el fet que s'hagi produït a matemàtiques. I, a més, és que hi ha altres comunitats autònomes que també, lògicament, han patit la pandèmia, i que, en canvi, no han patit aquesta davallada en el coneixement en les competències en assignatures com les matemàtiques.

Li torno a dir el mateix conseller. Jo sí detecto cofoisme i autocomplaença en les seves intervencions, i, en tot cas, m'agradaria que contestés totes dues qüestions, tant la qüestió de la caiguda en les competències bàsiques dels alumnes de quart d'ESO com, sobretot, a la seva sistemàtica voluntat de vulnerar els drets i llibertats dels ciutadans de Catalunya quant a la qüestió lingüística.

Gràcies, conseller. Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, diputat. És el torn, de nou, del Grup Parlamentari Mixt, i té la paraula la senyora Lorena Roldán.

Lorena Roldán Suárez

Muchas gracias, presidenta. Voy a empezar primero por el tema de los barracones, que es, básicamente, lo único que me ha contestado, que usted me recordaba que en los barracones hay aire acondicionado. Créanme que lo sé muy bien. De hecho, yo estudié el bachillerato y el COU, y ahí ya le doy una pista de cuánto tiempo hace que peino canas ya, muy a mi pesar, en módulos, en barracones, y, por tanto, sé perfectamente las condiciones en las que uno estudia en barracones, sé perfectamente que cuentan con aire acondicionado, pero usted sabe que un barracón no tiene el mismo aislamiento que, por ejemplo, tiene, pues, un edificio, y, por tanto, ahí hay deficiencias con el tema de la climatización, y quizá, pues, no me explicado bien en la primera de las intervenciones.

Respecto también a los barracones, yo ha habido una cosa que a mí no me ha quedado muy clara, no sé si hay una incoherencia de datos, pero, conseller, luego, si no me escucha, no me podrá contestar. Difícil, ¿eh? [#07:21] (*El conseller d'Educació diu: «Estic parlant amb la presidenta.»*) Ya me he dado cuenta yo también, pero como estaba aquí hablando. Bueno, le estaba diciendo que, respecto a los barracones, hay una

historia aquí que a mí no me cuadran los datos. Usted dice que no han podido eliminar los barracones según el plan que tenían por culpa de la covid, de acuerdo, pero ha empezado diciendo en la intervención que por fin tenemos un curso que empieza sin covid. Entonces, ¿cómo tenemos el plan de eliminación de barracones? Porque eran para el covid, pero ahora ya no hay covid.

Luego también nos ha dicho que este era el curso con menos alumnos, pero que necesitan los barracones porque no pueden, sino, bajar las ratios. Si tenemos menos alumnos, ¿cómo puede ser que las ratios no bajen? Aquí hay una historia extraña que yo le agradecería que me explicara, porque lo que le sirve de excusa para una cosa le sirve de justificación para la otra y las cosas no cuadran.

Luego también la otra cosa que me ha contestado usted... Yo creo que no me va el tiempo, presidenta. Otra cuestión que me ha comentado usted es respecto a la manifestación de ayer, la manifestación convocada por Escuela de Todos, donde pedían simplemente que la escuela fuera bilingüe, que yo creo que es una cosa de

sentido común. Y usted decía, nos achacaba aquí que por qué a unas manifestaciones sí hay que hacer caso y a unas personas escucharlas y a otras no. Es que no se trata de eso. Se trata de una cuestión de derechos, de derechos reconocidos.

Mire, conseller, si mañana sale aquí un gran número de personas a la calle, aquí, en Arco de triunfo, a reclamar el derecho a tener un Maserati, que doy yo por sentado que puede ser una aspiración que tenga una gran parte de la población, yo no vendré aquí a reclamarle que les den un Maserati, como usted comprenderá, porque no viene reconocido en ninguna parte. Igual que tampoco viene reconocido en ninguna parte que Cataluña tenga reconocido el derecho a la autodeterminación. Pero estos padres sí tienen reconocido el derecho a que sus hijos sean también escolarizados en su lengua materna, que es el castellano. Lo tienen reconocido en la Constitución. Lo tienen reconocido por sentencia judicial. Las propias Naciones Unidas han reconocido en muchísimos informes, y así queda reflejado allí, que la escolarización en lengua materna es positiva para el aprendizaje.

Además, ustedes están perjudicando derechos, y especialmente derechos a aquellos alumnos que tienen necesidades especiales. Es decir, no se trata de salir a reivindicar y escuchar a todo el mundo. No. Se trata de garantizar derechos. Se trata de no pisotear esos derechos. Se trata de no vulnerar las oportunidades de nuestros alumnos. Y usted decía «uy»... Se ha hecho el sorprendido. «Me acusan de echar leña al fuego con mis declaraciones. Búsquenme una sola declaración...». Todas, conseller. Todas cuando habla usted de la lengua. Porque usted sale a jactarse de que no piensa cumplir con una resolución judicial. Usted sale a jactarse de que han aprobado una ley y un decreto precisamente para hacer caso omiso a una sentencia.

Usted sale allí y se va a hacer unas declaraciones, por ejemplo, a la puerta del colegio de Canet de Mar donde ha habido una situación muy, muy, muy grave y usted se planta allí, en la puerta de ese colegio, a hacer unas declaraciones, a seguir con su pulso al Estado y a seguir con su pulso a la justicia. Ustedes han llegado a decir que esto va... Que aquí hay un acoso judicial. Que no, que no hay ningún acoso judicial, que aquí el único acoso que hay es el que están generando ustedes a esas

familias. Que no las escuchan, que les vulneran sus derechos, que los acusan absolutamente de todo por pedir algo que es básico y que es normal y que es normal en una sociedad bilingüe. Y usted que ha venido hoy aquí a explicarnos de manera tan didáctica todas estas novedades para el inicio del curso, pues yo se lo explico también de forma muy, muy didáctica: en una sociedad bilingüe, una escuela bilingüe.

La vicepresidenta

D'acord, doncs ara té la paraula la diputada de Junts per Catalunya, la diputada senyora... La senyora diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies. Bé, per concloure, perquè crec que molts dels temes ja s'han comentat, agrair les dades que ens ha donat també sobre formació professional i alguns detalls que considerem que era imprescindible que avui en quedés constància i que poguéssim conèixer amb més profunditat sobre l'inici del curs, sobretot referent a les proves de competències bàsiques, que abans no havia tingut oportunitat de preguntar amb tot el detall però amb aquesta voluntat de situar sobretot aquells alumnes amb vulnerabilitat i accentuar els esforços en les matèries que hem vist que han patit aquest descens i l'acompanyament amb accions previstes i el pla per a l'acompanyament de l'alumnat.

Per altra banda, referent a les competències lingüístiques, sí que hi ha dos temes que no s'han comentat i que avui m'agradaria posar de manifest i, en tot cas, ja tindrem oportunitat de comentar-ho al llarg del curs. És la reivindicació i la necessitat en la idoneïtat de garantir la graduació d'ESO amb caràcter retroactiu de l'alumnat amb discapacitat intel·lectual, amb o sense adaptació curricular i tant si ha cursat aquests ensenyaments en centres ordinaris o en centres d'educació especial, i fer-ho amb criteris d'avaluació establerts en el pla de suport individualitzat de progrés educatiu de l'alumne per, consegüentment, reconèixer la titulació del nivell de català en aquesta etapa formativa. És una demanda que hem escoltat en aquesta mateixa comissió, que hem de treballar-hi i que, en tot cas, ens emplacem a poder fer els passos adequats i necessaris en la mateixa línia.

I celebrar, alhora, el desplegament de la LEC en temes lingüístics i poder vetllar per facilitar i acompanyar totes aquelles persones que volen inscriure's a fer el C2 aquí a Catalunya. I hem vist, en aquest cas, l'increment que hi ha hagut els darrers mesos i l'acompanyament i la facilitació que hem de fer de cara al proper curs escolar.

En tot cas, crec que la resta dels temes s'han comentat. Agrair en aquest cas la compareixença en la jornada d'avui, totes les dades que ens han facilitat i posar-nos de nou a disposició per poder donar peu a aquests canvis transformadors, però a aquests canvis que també requereixen de tot el consens de la comunitat educativa i, evidentment, també de la cambra parlamentària.

Gràcies.

La vicepresidenta

Doncs bé, ara té la paraula la diputada d'Esquerra Republicana, la senyora Mònica Palacín.

Mònica Palacín i París

Gràcies, vicepresidenta. Bé, nosaltres, molt breument per concloure la intervenció en aquesta compareixença, donar les gràcies de nou al conseller, donar les gràcies al seu equip, demanar-li i encoratjar-lo a ell i a tot el seu equip que segueixin treballant per una educació no segregadora, per una educació inclusiva, que és una eina, en definitiva, fonamental per tenir una societat amb les mateixes oportunitats i que la condició econòmica o la procedència mai determini la qualitat educativa que han de rebre els i les alumnes del país. Demanar-li també que segueixi mantenint aquest diàleg amb tots els actors de la comunitat educativa per intentar revertir aquestes retallades que, malauradament, i s'ha vist com han afectat quan hi ha hagut un altre període de crisi, com des d'aquest govern s'ha intentat que aquesta crisi no afectés, com sempre, els més vulnerables, com va passar en la crisi del 2008. I demanar-li que segueixi amb aquest diàleg amb tots els seus actors. I, per tant, també, com he dit abans, defensar, seguir defensant el model lingüístic català davant de les ingerències

Fitxer 15

amb tot això, desitjar-li de nou un bon curs educatiu i també de govern.

Gràcies.

La vicepresidenta

Ara té la paraula el senyor conseller, per un temps màxim de quinze minuts.

El conseller d'Educació

Gràcies, presidenta. Doncs som-hi. El diputat Niubó, el tema de l'anglès i de les matemàtiques que vostè comentava no és un pla tancat. Jo només, ha enumerat algunes de les decisions que hem pres fins ara, però és un pla obert i, per tant, oberts a incorporar-hi tot el que calgui.

De fet, amb l'anglès, la majoria de centres, i de fet, la definició de les plantilles ja ho contempla, fan desdoblaments en l'àmbit de l'anglès, les plantilles estan dissenyades perquè puguin fer aquest desdoblaments. A més a més, i en molts àmbits on també s'apliquen co-docències, i el tema dels auxiliars de conversa, que sempre funciona molt bé. Aquest any hem incorporat, ja no surt a les competències de quart d'ESO, però hi hem incorporat 320 mitges dotacions, per tant, cent seixanta professionals a la FP amb el tema del bilingüisme de l'anglès. O sigui, anem avançant i anem fent accions. I el que li deia fa un moment, o sigui, hem de ser capaços també d'avaluar, d'avaluar el que estem fent, com està funcionant i cap on anem, perquè sinó també anem prenent decisions, anem ficant recursos, però hem de saber realment que s'orienten i tenen el màxim de resultats.

El que diu vostè de les escoles d'adults i dels cicles formatius de grau mitjà-superior que no havien accedit, en tot cas, no s'ha incrementat la manca d'accés amb relació a anys anteriors. És cert que el tema del cicle dels que estan cursant adults i fa un o dos anys que han sortit del sistema no s'han incorporat de manera prioritària i és un tema que podem analitzar, podem avaluar, i l'any vinent, si entenem que els podem considerar de continuïtat, doncs els considerem de continuïtat. Faltaria més.

El tema de les beques que també comentava el diputat Jordan. La partida s'incrementa, sí, la partida s'incrementa i s'incrementen cada any en funció del nombre de famílies, el nombre d'infants i joves que compleixen els requisits i estan

dins del llindar de rebre beques menjador. De fet, per a aquest curs la previsió és que s'incrementin en 15.000, les beques. O sigui..., li evidentment, es finançarà aquest increment de 15.000 beques. No és una bona notícia, no ho és. I per tant, doncs, hem de seguir acompanyant.

Pel que fa a les construccions, diputada Niubó, que també feia referència, aquí, han influït el tema de les..., hem hagut de revisar els pressupostos i els escenaris pressupostaris dels propers anys per un tema d'increment dels costos en la construcció, increment de material, increment de costos en la construcció. I llavors això ha fet que també s'endarrerís el pla de noves construccions que volíem presentar aquest any 2022. De fet, estic convençut que el podrem presentar encara durant aquest curs 22. I també responc al diputat Jordan perquè preguntava d'algunes de les inversions que hem de tirar endavant. Respondrem, ens vam comprometre a fer unes 43 inversions a aquesta legislatura de noves construccions. Ara el pla aquest que anirà, aniran 21 o 22, ara no sé si 21 o 22... Jean Marc, és 21 o 22? Anirà en vint-i-dos noves construccions i la resta, fins a quaranta-quatre, doncs anirien a un altre pla. Per tant, anirem veient.

Després, el tema del pla digital. Sí, actualitzo dades del pla digital, hem distribuït 340.000 dispositius en dos anys, 340.000 en dos anys. Fins ara tothom té dispositiu en els cursos de tercer..., a banda que vostès saben que també van prohibir a tot el professorat, que això tampoc no s'ha fet enlloc, el professorat té dispositiu, té ordinadors, i tenim dispositius i tot l'alumnat de tercer d'ESO, de quart d'ESO, de Batxillerat i de formació professional. De sisè, gairebé tothom, no tothom, i per tant, estem acabant cinquè i sisè ara, i començarem el primer i segon d'ESO. El que sí que hem fet, i això sí que està acabat, és els reforços de connectivitat de les escoles i instituts que hem hagut d'adaptar moltes xarxes per tal que puguin, doncs, contemplar tots aquests dispositius digitals.

El tema de l'enquesta de benestar, sí, cert. Bé, no ho podem fer tot alhora. Fem una cosa després de l'altra. Nosaltres també tenim els recursos humans que els destinem a fer una cosa o els destinem a fer una altra, i aquest trimestre ens agradaria. Ho estem treballant amb el Departament de Salut que ens agradaria aquest trimestre explicar el que n'ha sortit, d'aquesta enquesta de benestar. El que

sí sabem, les primeres dades és que ens surt una informació molt valuosa a l'hora de prendre decisions i molt rellevant.

El que sí tenen ara els centres és referent a això, també a veure com revisem, tenen un referent al claustre, també de benestar emocional, que rep formació i que forma part de diferents grups de treball. Però hem de millorar aquest sistema i acabar d'adequar una mica les funcions.

El diputat Acosta comentava el tema del català, insistia... Jo el que faig és..., el que fa el Departament d'Educació és respectar precisament la llei que ha aprovat el Parlament de Catalunya i la llei que ha aprovat el Govern del país. I ja està.

La diputada Ndiaye comentava el tema del decret de plantilles. Sí, abans no li he contestat, disculpi. Aquí, aquest decret de plantilles, també ara properament s'haurà d'emmarcar dins de tot el procés d'estabilització dels propers tres anys, perquè amb el procés d'estabilització dels propers tres anys, entre 25.000 i 30.000 persones en situació d'interinitat passaran a ocupar plaça fixa. Vam oferir precisament els sindicats..., en la darrera mesa vam oferir un grup de treball per parar el decret de plantilles. Malauradament ens van dir que no, i sorprenentment ens van dir «no volem un grup treball, volem que el retireu». Home, Doncs no. Anem a analitzar què està funcionant i que no està funcionant. És una eina útil, imprescindible, amb què treballen tots els sistemes avançats del món mundial. El que no podem fer és quedar-nos enrere.

Hi han centres de complexitat que necessiten definir el seu projecte també en funció d'alguns professionals. I per tant, sabem que s'ha de tirar endavant? Sí. Sabem que ha de seguir funcionant? Sí. El que hem de fer és aplicar-ho amb la màxima transparència i amb la màxima publicitat.

Pel que fa a la titulació, hi insisteixo, jo li he respost abans, la titulació de les activitats de monitors d'educació en el lleure de les tardes és la mateixa titulació que tenen els monitors del temps de migdia. I, per tant, evidentment que no estem incomplint res, al contrari, pel que fa als Neces que deia dels vetlladors, tenim la mateixa dotació que el curs passat que properament, abans del Nadal, incrementarem les hores de vetllador i per tant, tenim la mateixa dotació. Per tant, l'alumnat, en tot cas, està atès de la mateixa manera que ha estat atès amb l'horari lectiu que estava atès fins ara,

pel tema de la formació professional. Fa gràcia perquè els comentaris que un està al costat... (*L'orador riu.*) Em concentro.

Bé, pel que fa a la formació professional. Exacte. A veure, aquí... A veure, un tema que també, jo crec que ens l'hem de dir. O sigui, vostès, els diferents grups polítics em demanen que la formació professional de grau superior..., ho dic perquè també la vida és un tema d'expectatives, eh? Perquè si em demanen això mai satisfaran les seves expectatives. Els cicles formatius de grau superior, hem de garantir plaça a l'opció sol·licitada a tot l'alumnat? Això no és possible, no és possible. De la mateixa manera que no sé si vostès li demanen a la consellera Geis que garanteixi plaça a totes les sol·licituds amb menció desitjada a les universitats. Li demanen a la consellera Geis que faciliti la plaça en totes les universitats a l'opció que sol·licita l'alumnat? Doncs no m'ho demanin a cicles formatius de grau superior. I si m'ho demanen, no passarà mai. Hem d'intentar adaptar-nos i adequar-ho al màxim, però no és possible, sí? Per tant, ho dic perquè és un tema també d'expectatives.

I fixin-se que els he dit als cicles formatius de grau superior, perquè el cicle formatiu de grau mitjà és una aposta de continuïtat, és una aposta contra el fracàs escolar i és una aposta contra l'abandonament prematur. I per això fem que tot l'alumnat de quart d'ESO tingui continuïtat en l'opció sol·licitada. Per això ho fem.

Després. Ha fet referència per escrit en algunes preguntes concretes. Si em permet també respondré, ja que les tenim per escrit, doncs el més aviat possible, doncs les responem per escrit, perquè no m'he quedat amb alguns temes concrets.

Després, el tema de la dificultat de trobar professionals. En tot cas, no seria responsabilitat del Departament d'Educació. En això coincidim, no? M'està dient, bé, pels que no ho sentiu, però no seria responsabilitat del Departament d'Educació si nosaltres oferim una oferta i tothom nostra... En tot cas, sí que és responsabilitat del Departament d'Educació veure, un cop et trobes amb aquesta situació, què fas per solucionar-ho? I des de fa temps que en el tema dels cicles formatius que tenen incorporació al mercat laboral, els cicles formatius que tenen demanda de l'alumnat, els cicles formatius, que entenem que el nostre alumnat ha de poder cursar, estem doncs, oberts a flexibilitzar qualsevol mesura perquè es puguin incorporar els professionals.

De fet, l'última que hem incorporat aquest curs és que el professorat que ja tenim pugui incrementar les seves hores amb un complement retributiu, que això fins ara tampoc no havia passat. És la millor de les solucions? No. Però en tot cas, hem de tenir gent formada en aquest àmbit que no depèn, evidentment, del Departament d'Educació que estiguin formats, o només del departament d'Educació.

El diputat Jordan comentava el tema de les biblioteques. Una mica el que li deia abans, eh? Coincidim. Ens queda camí per fer, sí. Quin canvi fem? També em permet que vagi en funció del resultat que surti d'aquest grup de treball, perquè si per primer vegada estem treballant en aquest tema conjuntament i de forma sistemàtica, també amb el Departament de Cultura, doncs donem una mica de marge a veure què en surt, d'aquest grup de treball, i com els centres volen enfocar aquest impuls de la lectura des dels centres educatius.

El tema que comentava de les subvencions per a les activitats extraescolars. Tant de bo, o sia, aquí hi ha... Com sempre, on ens agradaria? Doncs que tothom tingués accés a les activitats extraescolars de forma gratuïta. Això no és possible. Què fem ara? Doncs l'alumnat en situació de vulnerabilitat que pugui tenir accés a activitats extraescolars en els entorns on calgui. I això ho fem a través dels plans de millora d'oportunitats educatives i, sobretot, també, a través dels plans d'entorn. De fet, bona part de les subvencions dels Plans Educatius d'Entorn i dels plans de millora d'oportunitats educatives van a que aquest alumnat tingui gratuïtat en les activitats extraescolars, i això es produeix en molts territoris del país.

El tema beques li he comentat aquest increment d'aquest any, que es preveu d'uns quinze mil. El mapa de l'escola inclusiva, coincidim. Ha tardat perquè com més aviat ho tinguem, millor.

Ha sortit el tema del concert. Abans no ho he dit, m'ho he deixat. Aquest any hauríem de ser capaços entre tots, també, d'aprovar de cara a avançar cap al Servei Educatiu de Catalunya, que la majoria dels que som aquí ens creiem, hauríem de ser capaços d'aprovar el decret de concerts. Sense el decret de concerts i amb moltes decisions d'equitat o d'igualtat o de lluita contra la segregació que no acabem de poder prendre del tot.

Després, el tema de les beques de mobilitat. Sí, disculpi, que la primera vegada no li he contestat perquè no ho puc respondre tot, per un tema de temps. Però el que sí que em confirmen és que necessitem que el Ministerio ens faci el traspàs d'aquestes beques per poder-ho fer, sinó, no ho podem fer ni que vulguem. Això és el que em diu el meu equip. Per tant, sinó ja m'estranya que no ens hi haguessin posat, perquè som complidors amb els acords.

El tema dels centres de complexitat que deia, l'increment de pedagogs, de psicopedagogs. Si hi ha increment, li podem fer arribar. Permetin-me que aquí afegeixi també el que van fer a finals de juliol, salvar aquells tècnics d'integració social i educadors socials que van directament a aquests centres de complexitat.

Un tema que no ha dit vostè, però jo m'he deixat. El tema de l'orientació i l'FP, perquè va sortir-me el tema de la FP. Teníem sis orientadors a l'FP fins ara i aquests curs en tenim trenta-cinc. Són suficients? No. Però bé, passem de sis a trenta-cinc. Per tant, fem un creixement molt important. Que ens agradaria tenir-ne més? Sí, però el que dèiem abans, veiem que l'orientació és millorable a la formació professional, doncs, intentem, en la mesura que és possible, destinar-hi recursos per canviar la dinàmica i millorar-ho.

El diputat Martín comentava un parell de temes. Li he contestat abans, diputat Martín, el que fem amb el català és complir el marc jurídic que tenim al Parlament de Catalunya i que tenim al Govern. I després, el tema de les competències bàsiques ja ho hem anat comentant i és un tema que, evidentment, els emplaço a seguir parlant i debatent.

La diputada Roldán feia referència al tema dels mòduls. No feia cap història estranya, eh? El que deia és: tot i tenir menys alumnes tenim més grups d'infantil 3 a la pública. Tot i tenir menys alumnes, tenim més grups, i llavors, en molts centres educatius on hi ha mòduls es mantenen perquè hi ha un increment de grups. I l'altre situació que ens trobem és en molts instituts que si ampliem l'oferta de formació professional, doncs, ocupem tots els espais. La formació professional rarament ocupa mòduls. De la mateixa manera que el batxillerat també rarament ocupa mòduls. Però vostè deia que havia estudiat en un centre amb mòduls perquè..., però

a l'ESO sí que és cert que llavors amb aquests instituts és l'ESO la que normalment està en els mòduls, no?, per un tema d'equipaments.

Després, la diputada Toronjo. Bé, seguim coincidint i agraeixo la predisposició per seguir avançant en tots els àmbits educatius i la mateixa reflexió faria amb la diputada Palacín, que ha posat l'accent en el tema d'equitat, que avui n'hem parlat poc, hem parlat..., del tema de segregació n'hem parlat poc.

I jo també, per acabar, desitjar-los un molt bon curs polític i a la seva disposició.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. No he tingut el plaer de poder-li tallar el micro, ha acabat abans de temps. *(El conseller d'Educacióriu.)* Acabem la sessió.

Gràcies a tothom. Bona tarda.

La sessió s'aixeca a...